

Управління з питань підприємництва та регуляторної політики
Дніпропетровської обласної державної адміністрації
Освітній Центр ВКФ Баланс-Аудит
Дніпропетровський регіональний інститут державного управління
Національної академії державного управління при Президентові України

О.В. ЛІТВІНОВ

ЕФЕКТИВНЕ ЗДІЙСНЕННЯ ДЕРЖАВНОЇ РЕГУЛЯТОРНОЇ ПОЛІТИКИ У СФЕРІ ГОСПОДАРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ НА МІСЦЕВОМУ РІВНІ

**семінар за участю представників місцевих органів виконавчої влади
та органів місцевого самоврядування**

26 липня 2006 року
Дніпропетровська область
м. Павлоград

2006

ЗМІСТ

1. Сутність регуляторної політики та передумови запровадження в Україні.....	3
2. Сучасний стан реалізації державної регуляторної політики.....	7
3. Стислі результати моніторингу виконання державної регуляторної політики на місцевому рівні.....	9
4. Участь громадськості у здійсненні державної регуляторної політики на місцевому рівні.....	15
5. Рекомендації щодо підготовки аналізу регуляторного впливу проектів регуляторних актів.....	17

Додатки:

Додаток 1. Закон України “Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності”.....	26
Додаток 2. Постанова Кабінету Міністрів України від 11 березня 2004 р. № 308 “Про затвердження методик проведення аналізу впливу та відстеження результативності регуляторного акта”.....	46
Додаток 3. Указ Президента України від 1 червня 2005 р. № 901/2005 “Про деякі заходи щодо забезпечення здійснення державної регуляторної політики”.....	51
Додаток 4. Постанова Кабінету Міністрів України від 4 січня 2004 р. № 3 “Про Порядок оприлюднення у мережі Інтернет інформації про діяльність органів виконавчої влади”.....	53
Додаток 5. Розпорядження Кабінету Міністрів України від 8 вересня 2005 р. № 391-р “Про подальші заходи щодо здійснення державної регуляторної політики”.....	58
Додаток 6. Повідомлення про оприлюднення проекту регуляторного акта.....	59
Додаток 7. Розпорядження міського голови м. Луцьк від 18 березня 2005 р. № 236 “Про порядок здійснення у міськвиконкомі та його структурних підрозділах державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності”.....	60

1. Сутність регуляторної політики та передумови запровадження в Україні

З середини 90-х р. в Україні розпочався перехід від адміністративно-командної до ринкової економіки. Першим етапом цього переходу стала загальна лібералізація суспільного та економічного життя – приватизація державної власності, поява легітимної підприємницької діяльності, загальна лібералізація ціноутворення тощо. Ці процеси супроводжувалися змінами як у ролі адміністративної системи, так і в системі органів виконавчої влади. Розпочався процес відмови від суцільного та прямого державного управління і перегляду відповідних державних функцій. Але ці процеси відбувалися досить складно як з погляду формування нових завдань та функцій цієї системи, так і докорінних змін у системі органів державної влади.

Ураховуючи вищезазначене, нова система органів влади має базуватися на виконанні двох дуже важливих функцій:

1) встановлення та контроль за виконанням прозорих та справедливих правил поведінки для учасників ринку, що має посилити саморегульованість ринкової системи;

2) обмеження прямого втручання в ринкову систему чіткими та зрозумілими критеріями, забезпечення передбачуваності та ефективності такого втручання – тобто принцип досягнення поставлених цілей шляхом мінімальних витрат усіх учасників – суб'єктів господарювання, держави і громадян.

Але послідовність цих завдань перед системою органів державної влади не ставилися. Так тривало до 1997 р., коли почали з'являтися перші нормативні акти, які фактично започаткували регуляторну реформу. До того часу процесові прийняття державних рішень в Україні були притаманні такі риси:

– непрозорість та непередбачуваність (непрогнозованість) самого процесу;

– відмова від залучення громадськості до процесу прийняття рішень та відсутність інституціональної бази для регулярного публічного діалогу між громадянами та органами державної влади;

– відсутність попереднього економічного аналізу наслідків реалізації державних рішень з точки зору різних груп інтересів, а також перевірки того, чи досягаються цілі, які декларувалися під час ухвалення цих рішень.

Дія цих чинників особливо позначилася на показниках якості та системності державного регулювання у сфері підприємницької діяльності.

Систематичним явищем було видання таких нормативно-правових актів з питань підприємницької діяльності, реалізація яких була недоцільною, економічно неефективною або призводила до значних витрат ресурсів суб'єктів підприємницької діяльності. Крім того, регулювання у сфері підприємницької діяльності встановлювали різного роду бар'єри для реалізації права на здійснення підприємницької діяльності, що гальмувало подальший розвиток приватної ініціативи. Діяльність з видання нормативно-правових актів з питань підприємницької діяльності була несистемною та непослідовною, що мало як наслідки появу неузгодженостей та суперечностей між різними положеннями як в одному, так і в різних актах. Саме цим був зумовлений низький рівень підтримки державних рішень підприємцями та виконуваності вимог нормативно-правових актів.

Під час встановлення регуляторних вимог до діяльності суб'єктів малого та середнього підприємництва не враховувалося, що окремі з них не можуть бути виконані через незначний обсяг фінансових та матеріальних ресурсів, що знаходяться в розпорядженні цієї категорії підприємців. За радянських часів система бухгалтерського обліку та звітності більше були зорієнтовані на великі підприємства, із достатнім штатом бухгалтерів, а не для малого підприємництва. Тому найбільш уразливими з погляду впливу системи державного регулювання у сфері підприємницької діяльності були саме суб'єкти малого та середнього підприємництва.

Для покращення ситуації в країні необхідно було вирішити дилему – змінити систему управління та зменшити державні регулювання економікою чи поступово руйнувати економіку, а потім і державність. Тому у 1996-1997 рр. необхідність економічних реформ з розряду теоретичних перейшла до розряду нагальних. Країна була вимушена вирішувати цю проблему і підійшла до необхідності лібералізації економіки. Проте найбільш слабким місцем була неспроможна та невмотивована до ліберальних реформ адміністративна система. Саме тому реформи в Україні просувалися дуже повільно. Це призводило до того, що суперечності між

підприємцями, які потребували чітких та зрозумілих «правил гри», та адміністративною системою, неспроможною створити та послідовно виконувати такі «правила гри».

Тому Україна обрала інший шлях реалізації реформ. Цей шлях полягає в поступовій зміні адміністративних процедур, адміністративній реорганізації, зміні систем мотивацій органів влади, поступовій зміні правил, вимог та стандартів. Цей шлях є довготривалим, результати можуть бути незначними та не одразу відчутними, з низькою ефективністю.

Цей шлях, у свою чергу, спричинив до появи кількох розрізнених між собою і не узгоджених за планами та часовими межами реформ: адміністративної реформи, регуляторної реформи, бюджетної реформи, податкової, судової малої та великої реформ тощо. Необхідними передумовами реалізації регуляторної реформи, як однієї з низки розпочатих, можна визначити такі:

- наявність інституції, що буде координувати та впроваджувати регуляторну реформу;
- певний рівень політичної та громадської підтримки регуляторної реформи.

На формування цих двох факторів і були спрямовані перші кроки з підготовки регуляторної реформи, яка розпочалася в 1997 р. з підписання Указу Президента України «Про Державний комітет України з питань розвитку підприємництва» від 29 липня 1997 р. № 737/97 і, відповідно, створення Державного комітету України з питань розвитку підприємництва (Держпідприємництва). Після підписання Указу Президента України «Про зміни у структурі центральних органів виконавчої влади» від 15 грудня 1999 р. № 1573 Державний комітет України з питань розвитку підприємництва було ліквідовано і на його базі утворено Державний комітет України з питань регуляторної політики та підприємництва.

Це стало поштовхом до формування в Україні в 1997 р. ідеї регуляторної реформи та дерегулювання у сфері підприємницької діяльності як одного з її напрямів. Уперше ідея дерегулювання була закріплена в Указі Президента України від 3 лютого 1998 р. № 79/98 «Про усунення обмежень, що стримують розвиток підприємницької діяльності» як один із пріоритетних напрямів реформування державного управління економікою. Саме цей Указ започаткував регуляторну реформу й став її першим етапом.

За два роки реалізації першого етапу регуляторної реформи були визначені пріоритетні напрямки дерегулювання:

- спрощення порядку створення, реєстрації та ліквідації суб'єктів підприємницької діяльності;
- скорочення переліку видів підприємницької діяльності, що підлягають ліцензуванню та патентуванню, вимагають одержання сертифікатів та будь-яких інших дозволів на здійснення підприємницької діяльності;
- обмеження кількості (лімітування) перевірок та контролю за діяльністю суб'єктів підприємництва;
- забезпечення послідовності та стабільності нормативно-правового регулювання підприємницької діяльності.

Також була визначена роль різних органів влади в процесі дерегулювання, що повинні були, зокрема, забезпечити:

- максимальне скорочення витрат суб'єктів підприємницької діяльності, пов'язаних з виконанням нормативно-правових актів;
- створення рівних умов захисту суб'єктів підприємницької діяльності всіх форм власності;
- спрощення змісту нормативно-правових актів, механізму їх упровадження та прозорості контролю за їх виконанням;
- адекватність відповідальності суб'єктів підприємництва характеру вчинених правопорушень та розміру заподіяної шкоди;
- відповідальність органів державної влади, їх посадових і службових осіб за прийняття незаконних рішень, дії чи бездіяльність, що призвели до заподіяння шкоди суб'єктам підприємницької діяльності, порушення прав підприємців, установлених законами.

Отже, практика дерегулювання зробила актуальною ідею про необхідність створення таких механізмів, які б перешкоджали появі економічно неефективних та недоцільних нормативно-правових актів з питань підприємницької діяльності ще до їх видання, тобто на етапі підготовки проектів. Також потребували формулювання та впровадження принципи, за якими повинна була здійснюватися підготовка та реалізація нормативно-правових актів з питань підприємницької діяльності.

Початок другого етапу регуляторної реформи був покладений Указом Президента України «Про запровадження єдиної державної регуляторної політики у сфері підприємництва» від 22 січня 2000 р. № 89/2000. Діяльність з впровадження принципів регуляторної реформи розглядається вже не як тимчасова, а як постійна та послідовна, спрямована на досягнення оптимального регулювання державою підприємництва, усунення правових, економічних та адміністративних перешкод у реалізації права на підприємницьку діяльність. Було проголошено єдину державну регуляторну політику [7].

Метою такої політики визнається недопущення звуження змісту та обсягу права громадян на підприємницьку діяльність, запровадження ефективного державного регулювання у сфері підприємництва. Завдання єдиної державної регуляторної політики у сфері підприємництва були сформульовані так:

- впорядкування та вдосконалення регуляторного процесу;
- підвищення ефективності дії та якості регуляторних актів;
- створення та забезпечення сталого функціонування механізмів впливу підприємців та їх об'єднань на процес прийняття державних рішень у сфері підприємницької діяльності.

В Указі Президента України також були закладені принципи впорядкування нормативного регулювання підприємницької діяльності, на виконання яких і мають бути спрямовані як нові процедури, так і методи роботи органів державної влади, а саме:

- доцільність, достатність та відповідність нормативного регулювання вимогам ринкових відносин;

- ефективність та забезпечення досягнення позитивних економічних і соціальних результатів упровадження регуляторних актів;

- системність, послідовність та координованість дій щодо розроблення, видання та виконання регуляторних актів;

- гласність у процесі підготовки проектів найважливіших регуляторних актів, які суттєво впливають на ринкове середовище, права та інтереси підприємців, та публічне обговорення цих проектів;

- обов'язковість та своєчасність доведення виданих регуляторних актів до суб'єктів підприємницької діяльності.

У цей час Кабінет Міністрів України також видав ще дві постанови, якими запровадив нову систему підготовки та прийняття регуляторних актів, «Про процедури підготовки регуляторних актів» від 31 липня 2000 р. № 1182, «Про методологію обґрунтування проектів регуляторних актів» від 6 травня 2000 р. № 767. Зазначені нормативно-правові акти в комплексі створили інституціоналізовану систему підготовки та впровадження регуляторних актів. Держпідприємництва фактично почало виконувати функції органу «урядового самоконтролю» і стало своєрідним «фільтром» на шляху прийняття нових невиправданих регулювань [28]. Завдяки спільним зусиллям Держпідприємництва та Урядового комітету економічного розвитку у 2000 р. були зупинені десятки проектів нових обтяжливих регулювань.

Досягнення другого етапу поступово втрачалися і сьогодні можна констатувати наявність великого обсягу проблем навколо регуляторної реформи. Однією з головних причин фахівці вважають те, що ідея запровадження єдиної державної регуляторної політики не знайшла підтримки в більшості органів державного управління.

Результатами перших двох етапів стали певні позитивні зрушення у впровадженні регуляторної реформи, часткове покращення ділового клімату. Незважаючи на певну позитивну динаміку в дотриманні органами виконавчої влади принципу системності, послідовності дій з розроблення та прийняття регуляторних актів три роки поспіль спостерігається тенденція до здійснення аналізу їх регуляторного впливу на вельми низькому рівні. Лише 9% розробників регуляторних актів розглядають альтернативні варіанти запропонованим регулюванням, 3% обраховують витрати та вигоди від їх впровадження і лише 1% складають прогнозні показники соціально-економічних наслідків введення нових регулювань.

Так, 11 вересня 2003 р. Верховна Рада України прийняла Закон України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» – розпочався третій етап – етап законодавчого закріплення засад державної регуляторної політики в Україні.

Нарешті закінчився процес тривалого очікування законодавчого закріплення чинних положень державної регуляторної політики та поширення їх на всі господарські відносини, чого вимагала практика реалізації регуляторної реформи.

Відповідно до вимог закону повинно проводитися відстеження результативності дії кожного регуляторного акту. Це відстеження здійснюється послідовно: спочатку має бути виконане базове відстеження, яке здійснюється або до дня набуття цим регуляторним актом чинності, або ж відразу після. Повторне відстеження результативності здійснюється через рік від дня набуття чинності, якщо регуляторним органом, що його видав, не встановлений більш ранній термін. Принциповою вимогою забезпечення здійснення державної регуляторної політики є оприлюднення всіх проектів регуляторних актів разом із відповідним аналізом регуляторного впливу.

Відповідно до ст. 6 Закону громадяни, суб'єкти господарювання, їх об'єднання та наукові установи, а також консультативно-дорадчі органи, що представляють інтереси громадян і суб'єктів господарювання, мають право:

- подавати до регуляторних органів пропозиції щодо необхідності підготовки проектів регуляторних актів, брати участь у їх розробці;

- подавати зауваження та пропозиції щодо оприлюднення проектів регуляторних актів, брати участь у відкритому обговоренні питань, пов'язаних із регуляторною діяльністю;

- бути залученими регуляторними органами до підготовки аналізів регуляторного впливу та експертних висновків щодо регуляторного впливу і відстеження результативності регуляторних актів або самостійно проводити таку роботу та подавати відповідні пропозиції регуляторним органам;

- одержувати від регуляторних органів у відповідь на свої звернення інформацію щодо їхньої регуляторної діяльності.

Такий підхід свідчить про підвищення ролі громадських організацій та їх об'єднань та надання їм відповідних повноважень. Таким чином, регуляторний процес має стати прозорим, що підвищуватиме відповідальність посадових осіб регуляторних органів за прийняття рішень з введення нових регулювань.

Як і більшість країн світу з розвинутою економікою, Україна започаткувала дерегулювання, але поставлених цілей так і не було досягнуто. По-перше, не були приведені у відповідність до принципів дерегулювання чинні нормативно-правові акти прийняті протягом 1991-1998 рр.; по-друге, не була передбачена відповідальність керівників органів виконавчої влади за прийняття нормативно-правових актів з порушенням вимог з дерегулювання; по-третє, не було забезпечено прозорості прийняття нормативно-правових актів та не був розроблений механізм участі громадян.

З досвіду впровадження дерегулювання в інших країнах відомо, що дерегулювання – це лише перший крок, за яким обов'язково потрібно реалізація регуляторної реформи та впровадження єдиної регуляторної політики. В Україні наче все відбувалося як і в більшості країн ОЕСР, за деякими виключеннями, які звели нанівець багато зусиль. Проблеми, з якими Україна стикнулася на початковому етапі дерегулювання, не залишають її і через 8 років потому.

2. Сучасний стан реалізації державної регуляторної політики

До цього часу актуальність проблеми впровадження державної регуляторної політики зумовлена, насамперед, особливостями сучасного стану реалізації регуляторної реформи, яку внесено у 2005 р. до окремого підрозділу Програми діяльності Уряду, що свідчить про надзвичайну увагу до цієї проблеми та віднесення її до пріоритетних завдань українського уряду.

Специфікою нинішнього періоду є зміна політичної ситуації в Україні, активізація участі громадян у політичних процесах, що дозволяє провести перегляд здійснених заходів попередніми урядами та критичний аналіз здобутих результатів на їх відповідність задекларованим цілям. На жаль, існування прогресивного Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» (далі – Закон) не стало запорукою успіху у впровадженні ефективної регуляторної політики. Інерційність інститутів громадянського суспільства (громадських організацій та об'єднань підприємців) стосовно захисту свого права на участь у виробленні та реалізації державної регуляторної політики лише сприяє уповільненню реформування. Протягом 8 років реалізації регуляторної реформи так і не вдалося подолати головну ваду: «м'яке» виконання вимог законів та нормативно-правових актів у цій сфері.

Прийняття Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» не стало панацеєю, навпаки все більше виконання вимог Закону стає формальним.

Затвержені Постановою Кабінету Міністрів України Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта та відстеження результативності регуляторного акта, хоча і були прийняті із значним запізненням (з порушенням строків, установлених п. 5. прикінцевих положень Закону), не стали продовженням закладених у Законі прогресивних положень. Обидві методики вписані із відповідних статей Закону без відповідного методичного наповнення, тобто процедура підготовки за цими методиками повністю залежить від добросовісності виконавця. У методичних рекомендаціях відсутні ґрунтовні положення, причому основні пункти навіть не відповідають положенням Закону. Так, згідно із ст. 8, розробник проекту регуляторного акта при підготовці аналізу регуляторного впливу повинен виконати 16 пунктів, а методикою передбачено лише 9, більшість виконавців взагалі виконують менше 9 (від 4 до 8), причому необов'язково передбачених Законом або Методикою. Також пункти, передбачені Методикою, не відповідають пунктам передбаченим Законом, та й взагалі Методику написано дуже загально, не вистачає конкретних заходів, визначень, критеріїв тощо.

Виконання вимог Закону під час підготовки регуляторних актів (до яких належать і Закони) з боку Верховної Ради України мало б стати прикладом дотримання передбачених процедур, натомість 75% розглянутих і прийнятих протягом четвертої сесії роботи парламенту законів, проекти яких були підготовлені народними депутатами України, так і не були оприлюднені.

Відповідно до Закону, практично весь регуляторний процес має супроводжуватись публічними консультаціями, що в результаті має сформувати систему державного управління, яка стане близькою до потреб і запитів людей, а головним пріоритетом її діяльності буде служіння народів, національним інтересом. Така система державного управління має бути підконтрольною народів, прозорою, побудованою на наукових принципах і ефективною. Це, перш за все забезпечується законодавчими вимогами до органів державної влади оприлюднювати інформацію на усіх етапах власної регуляторної діяльності.

Громадськими організаціями під час здійснення моніторингу інформації на офіційних Інтернет-сайтах органів державної влади увага приділялась виконанню вимог Постанови Кабінету Міністрів України «Про офіційне оприлюднення регуляторних актів, прийнятих місцевими органами виконавчої влади, територіальними органами центральних органів виконавчої влади та їх посадовими особами, і внесення змін до Порядку оприлюднення в мережі Інтернет інформації про діяльність органів виконавчої влади» від 11 лютого 2004 р. № 150, якою було внесено зміни до Постанови Кабінету Міністрів України «Про порядок оприлюднення в мережі Інтернет інформації про діяльність органів виконавчої влади» від 4 січня 2002 р. № 3. На офіційних веб-сайтах органів виконавчої влади, серед іншого мала б розміщуватися така обов'язкова інформація:

«...

- плани підготовки органом проектів регуляторних актів та зміни до них;
- повідомлення про оприлюднення проектів регуляторних актів, проекти цих актів і аналіз їх регуляторного впливу;
- звіти про відстеження результативності прийнятих органом регуляторних актів;
- відомості про регуляторну діяльність органу;

...» [14; 16].

Проведені дослідження дозволили сформулювати ряд типових «хитрощів», які використовуються органами державної влади для імітації виконання вимог Закону:

1) оприлюднення проектів регуляторних актів не супроводжується аналізом регуляторного впливу (у кращому випадку замість АРВ оприлюднюються пояснювальні записки, структура та зміст яких суперечать вимогам регуляторної політики – Закону та Методики);

2) обов'язкова інформація на офіційних Інтернет-сайтах органів державної влади має фрагментарний та неповний характер:

- відсутні повідомлення про оприлюднення проекту регуляторного акта;
- відсутня інформація про дату оприлюднення проекту, відсутня інформація про терміни та спосіб надання громадянами та об'єднаннями громадян (підприємців) своїх зауважень та пропозицій до оприлюднених проектів;
- штучно обмежується кількість проектів, які оприлюднюються;

3) при оприлюдненні інформації на офіційних Інтернет-сайтах органів державної влади застосовуються штучні перепони, які утруднюють пошук необхідної інформації чи роблять цей пошук взагалі неможливим:

- Інтернет-лінки («посилання») некоректні або взагалі не працюють;
- проекти регуляторних актів „приховані» глибоко на офійних Інтернет-сайтах, відсутні посилання з головної сторінки сайту;
- інформація не актуалізується, оприлюднюються проекти актів, які розроблено декілька років тому назад і які давно затверджені відповідними органами державної влади;

4) проекти затверджуються керівниками органів державної влади з порушенням визначеного законом терміну на обговорення (Закон вимагає на процедуру обговорення не менше місяця).

Застосування «хитрощів», на думку керівництва ряду органів державної влади, будуть імітувати виконання вимог законодавства або «виведуть» їх орган з-під вимог закону. Такі дії дозволяють однозначно стверджувати, що виконання органами державної влади норм державної регуляторної політики зведено до свідомої чи несвідомої імітації виконання вимог Закону та спотворення визначених Законом процедур.

3. Стислі результати моніторингу виконання державної регуляторної політики на місцевому рівні

Результати незалежного моніторингу дотримання місцевими органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування виконання вимог закону протягом січня – червня 2006 р., що проводився Дніпропетровським координаційно-експертним центром з питань регуляторної політики, засвідчили, що за цей період, порівняно з другим півріччям 2005 р., відбулося значне зниження рівня виконання місцевими органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування вимог Закону та свідомого недбалого ставлення до його виконання, що зумовило незадовільний загальний стан реалізації державної регуляторної політики. Протягом указанного періоду відбулося зменшення кількості оприлюднених проектів регуляторних актів, на що об'єктивно вплинуло проведення виборів у цей період, а також проблеми із формуванням коаліції у Верховній Раді України. Зауважимо, що в цей період в усіх друкованих засобах масової інформації значний обсяг видання було відведено на розміщення інформації про територіальні виборчі комісії, передвиборчі програми партій та блоків тощо. Можливо, збіг у часі проведення моніторингу та виборів певним чином відбився на результатах моніторингу. Проте в жодному із законодавчих актів не передбачено, що виконання Закону України «Про вибори народних депутатів України» або «Про вибори депутатів Верховної Ради Автономної Республіки Крим, місцевих рад та сільських, селищних, міських голів» звільняє державних службовців та посадових осіб органів місцевого самоврядування від виконання вимог Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності».

Позитивною тенденцією є оприлюднення інформації про здійснення у 2005 р. державної регуляторної політики Дніпропетровською міською радою, виконавчим комітетом Дніпропетровської міської ради та Дніпропетровською обласною державною адміністрацією. А також своєчасне затвердження (до 15 грудня) та оприлюднення (до 25 грудня) затверджених планів підготовки проектів регуляторних актів на 2006 р. Також позитивним є збільшення кількості друкованих матеріалів у засобах масової інформації про державну регуляторну політику, роз'яснення прав громадян у її реалізації, можливості впливу на органи влади та місцевого самоврядування, оприлюднення проектів регуляторних актів, аналізу регуляторного впливу до них тощо. Проте це стосується лише газет «Вісті Придніпров'я» (Дніпропетровська обласна державна адміністрація), «Наше місто» (Дніпропетровська міська рада); офіційних WEB-сторінок Дніпропетровської обласної державної адміністрації, виконавчого комітету Дніпропетровської міської ради, Дніпродзержинської міської ради, виконавчого комітету Криворізької міської ради. В інших місцевих органах виконавчої влади та органах місцевого самоврядування рівень виконання вимог Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» значно нижчий.

Під час проведення незалежного моніторингу було встановлено, що серед регуляторних органів Дніпропетровської області є значні відмінності в підготовці та прийнятті регуляторних актів, які певною мірою характеризують загальний рівень виконання державної регуляторної політики. Так, головним управлінням промисловості та розвитку інфраструктури Дніпропетровської облдержадміністрації було підготовлено аналіз регуляторного впливу у повній

відповідності до вимог Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» (опубліковано в газеті “Вісті Придніпров’я” № 30 від 18.04.2006, с. 4-5). Також позитивним прикладом, але формального виконання Постанови Кабінету Міністрів України “Про затвердження методик проведення аналізу впливу та відстеження результативності регуляторного акта” від 11 березня 2004 р. № 308 є проект розпорядження голови Дніпропетровської обласної державної адміністрації “Про граничні розміри плати за послуги ринків”, (опубліковано в газеті “Вісті Придніпров’я” № 46 від 17.06.2006, с. 6), розробник – управління з питань підприємництва та регуляторної політики Дніпропетровської облдержадміністрації.

Проте серед оприлюднених проектів регуляторних актів є й приклади неналежного виконання та суттєвих порушень вимог чинного законодавства, а саме проект регуляторного акта “Тимчасовий порядок проведення конкурсу на право укладення договору оренди нерухомого майна, що перебуває у комунальній власності територіальної громади міста”, (опубліковано в газеті “Наше місто” № 84, від 16.06.2006, с. 3), розробник – управління житлового господарства Дніпропетровської міської ради.

Головні недоліки, які були виявлені під час проведення моніторингу:

- відсутність обов’язкової інформації на офіційних Інтернет-сторінках обласних державних адміністрацій про здійснення державної регуляторної політики у 2005 р. (Донецька ОДА, Черкаська ОДА, усі РДА Дніпропетровської області);

- відсутність обов’язкової інформації про районні державні адміністрації на офіційних Інтернет-сторінках обласних державних адміністрацій, а саме: про плани підготовки органом проектів регуляторних актів та зміни до них; повідомлення про оприлюднення проектів регуляторних актів, проекти цих актів і аналіз їх регуляторного впливу; звіти про відстеження результативності затверджених органом регуляторних актів; відомості про регуляторну діяльність органу (Дніпропетровська, Донецька, Запорізька, Кіровоградська, Черкаська ОДА);

- відсутність інформації про здійснення державної регуляторної політики в друкованих засобах масової інформації, засновниками яких є районні державні адміністрації Дніпропетровської області (РДА Дніпропетровської області);

- відсутність інформації про здійснення державної регуляторної політики в друкованих засобах масової інформації, засновниками яких є міські ради та виконкоми міських рад Дніпропетровської області;

- відсутність повідомлень про оприлюднення проектів регуляторних актів, що позбавляє зацікавлених осіб повної інформації про спосіб оприлюднення, строк та спосіб подання зауважень, тобто порушує їх права;

- порушення процедури оприлюднення повідомлення про оприлюднення проекту регуляторного акта, проекту регуляторного акта та аналізу регуляторного впливу;

- порушення вимог чинного законодавства при встановленні терміну, необхідного для надання пропозицій, зауважень до проектів регуляторних актів та аналізу регуляторного впливу до них;

- часткове (неповне) виконання процедур, передбачених Методикою проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженою Постановою Кабінету Міністрів України “Про затвердження методик проведення аналізу впливу та відстеження результативності регуляторного акта” від 11 березня 2004 р. № 308;

- розгляд проекту регуляторного акта без альтернатив або із зазначенням лише одного альтернативного способу, або без проведення оцінки наведених альтернатив, без наведення аргументів щодо переваги обраного способу під час розгляду альтернативних способів досягнення встановлених цілей;

- відсутність обґрунтування та аргументування запропонованого терміну під час визначення строку чинності регуляторного акта (або взагалі зазначається, що “Строк чинності запропонованого регуляторного акта необмежений, але залежить від змін у законодавстві вищого порядку”, або “Строк дії запропонованого регуляторного акта встановлюється довгостроковий”);

- відсутність обґрунтованого доведення, що досягнення запропонованих регуляторним актом цілей є можливим з найменшими витратами для суб’єктів господарювання, громадян та держави;

- невиконання вимог щодо оцінки ризику впливу зовнішніх чинників на дію запропонованого регуляторного акта;

– невиконання вимог щодо визначення показників результативності регуляторного акта, а також відсутність залежності досягнення прогнозних показників від терміну чинності регуляторного акта;

– оприлюднення затверджених регуляторних актів з порушенням процедур передбачених законом (без винесення на обговорення проекту, без оприлюднення повідомлення, проекту та аналізу регуляторного впливу);

– невиконання вимог щодо оприлюднення інформації стосовно здійснення державної регуляторної політики органами виконавчої влади, відповідно до Розпорядження Кабінету Міністрів України “Про підготовку та оприлюднення щорічної інформації Кабінету Міністрів України про здійснення державної регуляторної політики органами виконавчої влади” від 19 березня 2004 р. № 152-р (Донецька, Черкаська ОДА).

Розробники проектів регуляторних актів під час підготовки аналізу регуляторного впливу припускаються суттєвої помилки, розроблюючи кожний розділ АРВ окремо, що призводить до неузгодженостей у самому АРВ. Наприклад, цілі державного регулювання не співвідносяться з проблемою, яку планують вирішити; у разі, якщо розглядаються альтернативи, не проводиться аналіз їх прийнятності, здійсненності та результативності; не наводяться переваги обраного способу та аргументи на його користь; бракує опису механізмів, які пропонується застосувати для розв’язання проблеми та відповідних заходів; відсутні обґрунтування можливостей досягнення визначених цілей у разі прийняття регуляторного акта; у випадку визначення показників результативності регуляторного акта відсутній аналіз витрат та вигід для кожної з 3 основних груп, тим більше залежно від часу чинності регуляторного акта (наприклад, по роках). Усе це свідчить про відсутність системного підходу до розроблення проектів регуляторних актів та аналізів регуляторного впливу до них.

Разом з тим наведені недоліки можуть бути усунені завдяки співпраці органів влади з інститутами громадянського суспільства. Значним кроком з боку влади на цьому шляху є забезпечення прозорості своєї діяльності, що вже певною мірою реалізовано. Проте недостатня відкритість діяльності місцевих органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування зумовлює незадовільний стан розвитку підприємництва в регіонах та незначний рівень співробітництва влади з громадськістю.

Ураховуючи значну увагу, яку приділяли Президент України, Кабінет Міністрів України та Верховна Рада України здійсненню державної регуляторної політики протягом 2005 р., передбачалося, що 2006 р. стане роком системної та ефективної реалізації державної регуляторної політики. На даному етапі суттєвим здобутком було б навіть формальне (у перспективі якісне) виконання всіх розділів, передбачених Методикою проведення аналізу впливу регуляторного акта, проте цього не сталося. Існуюча методика проведення аналізу впливу регуляторного акта, до речі, обов’язкова для виконання усіма розробниками регуляторних актів, виконувалася частково, не в повному обсязі, окремі розділи неузгоджені між собою, відсутні показники ефективності регуляторного акта.

Проте саме невиконання зазначених пунктів, що найчастіше не виконуються, обумовлює ситуацію з непрозорою та непередбачуваною діяльністю органів державної влади та місцевого самоврядування.

Подолання проблеми низького рівня інформаційної відкритості діяльності органів державної влади та органів місцевого самоврядування можливе шляхом громадського контролю за виконанням вимог законодавчих та нормативно-правових актів з питань прозорості та відкритості діяльності органів влади, державної регуляторної політики; створення та правового закріплення регламентації роботи органів влади з громадськістю, внесення відповідних змін до чинного законодавства з метою законодавчого закріплення права громадськості ініціювати підготовку проекту нормативно-правового акта та обов’язку органу державної влади розглянути такий проект, забезпечивши його прийняття, або надати обґрунтування неможливості його прийняття, визначення ключових проблем запровадження державної регуляторної політики, вирішення та подолання невідповідностей між чинними законами та діяльністю органів державної влади та місцевого самоврядування. Найбільш зацікавленою стороною в належному виконанні органами державної влади процедур регуляторної політики на сьогодні в країні є інститути громадянського суспільства та громадськість.

Наступним кроком повинно стати повноцінне виконання вимог, передбачених законом та Методикою проведення аналізу впливу регуляторного акта. Для приведення Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта у відповідність до вимог закону необхідно внести до неї

відповідні зміни. Найкращим варіантом буде затвердження Кабінетом Міністрів України нової редакції Методики проведення аналізу регуляторного впливу регуляторного акта, яка б більшою мірою відповідала закону, що дозволило б уникнути непорозумінь навіть на термінологічному рівні.

У зв'язку з тим, що реалізація державної регуляторної політики має стати довгостроковим проектом та враховуючи її значення для розвитку регіону та країни в цілому, постійний незалежний моніторинг виконання її органами влади та місцевого самоврядування може стати одним з інструментів (критеріїв) оцінки діяльності цих органів.

Наступним етапом проведення незалежного моніторингу передбачено проведення аналізу Регламентів місцевих органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування. Як засвідчив вибірково аналіз регламентів, до них не внесено відповідних змін з метою приведення у відповідність до чинного законодавства, що створює нормативні умови для “м'якого виконання” процедур регуляторної політики. Проте на офіційний запит Дніпропетровського координаційно-експертного центру з питань регуляторної політики про надання інформації щодо здійснення державної регуляторної політики та чинних регламентів відповіді надали:

- 4 районні державні адміністрації Дніпропетровської області з 22;
- 5 міських рад Дніпропетровської області з 13;
- 18 обласних та міських державних адміністрацій України з 27.

Наведені дані свідчать про зменшення рівня виконуваності державної регуляторної політики відповідно до зменшення рівня управління: чим нижчий рівень управління, тим нижчий рівень виконання державної регуляторної політики. З 13 міст обласного підпорядкування лише Дніпропетровськ, Дніпродзержинськ та Кривий Ріг мають власні сайти, на яких розміщується інформація про здійснення державної регуляторної політики.

Також під час наступних моніторингів (липень – грудень 2006 р.) більш значну увагу буде приділено не лише сутності регуляторних актів, але й аналізу регуляторного впливу. При цьому буде перевірятися не лише виконання формальних вимог, але й якість виконання вимог закону.

**ІНФОРМАЦІЯ ПРО НАДАННЯ ВІДПОВІДЕЙ НА ЗАПИТ ГОЛОВАМИ РАЙОННИХ ДЕРЖАВНИХ
АДМІНІСТРАЦІЙ ДНІПРОПЕТРОВСЬКОЇ ОБЛАСТІ**

№	Назва та адреса місцевої державної адміністрації	ПІБ керівника	Надіс лано запи т	Отри mano відпо відь
1.	Апостолівська районна державна адміністрація 53800, Дніпропетровська обл., м. Апостолове, вул. Набережна, 18	Власов Григорій Анатолійович	18.01. 2006	
2.	Васильківська районна державна адміністрація 52600, Дніпропетровська обл., смт. Васильківка, вул. Партизанська, 150	Домненко Григорій Іванович	18.01. 2006	
3.	Верхньодніпровська районна державна адміністрація 51600, Дніпропетровська обл., м. Верхньодніпровськ, вул. Леніна, 23	Дудка Василь Петрович	18.01. 2006	
4.	Дніпропетровська районна державна адміністрація 52005, м. Дніпропетровськ, с. Ювлейне, вул. Теплична, 5	Шинкевич Віктор Геннадійович	18.01. 2006	
5.	Криворізька районна державна адміністрація 50002, Дніпропетровська обл., м. Кривий Ріг, вул. Кобилянської, 152	Нагайченко Сергій Вікторович	18.01. 2006	27.01. 2006
6.	Криничанська районна державна адміністрація 52300, Дніпропетровська обл., смт. Кринички, вул. Радянська, 2	Дідич Валентин Володимирович	18.01. 2006	
7.	Магдалинівська районна державна адміністрація 51100, Дніпропетровська обл., смт. Магдалинівка, вул. Радянська, 46	Мигур Григорій Федорович	18.01. 2006	
8.	Межівська районна державна адміністрація 52900, Дніпропетровська обл., смт. Межова, вул. Фрунзе, 5	Діденко Леонід Васильович	18.01. 2006	
9.	Нікопольська районна державна адміністрація 53200, Дніпропетровська обл., м. Нікополь, вул. Шевченко, 130	Євтушенко Володимир Олексійович	18.01. 2006	
10.	Новомосковська районна державна адміністрація 51200, Дніпропетровська обл., м. Новомосковська, вул. Шевченка, 7	Гуртовий Ігор Іванович	18.01. 2006	
11.	Павлоградська районна державна адміністрація 51400, Дніпропетровська обл., м. Павлоград, вул. Радянська, 53	Корнієвський Сергій Володимирович	18.01. 2006	20.02. 2006
12.	Петриківська районна державна адміністрація 51800, Дніпропетровська обл., смт. Петриківка, вул. Леніна, 71	Лісний Петро Гнатович	18.01. 2006	
13.	Петропавлівська районна державна адміністрація 52700, Дніпропетровська обл., смт. Петропавлівка, вул. Радянська, 62	Чорний Анатолій Іванович	18.01. 2006	
14.	Покровська районна державна адміністрація 53600, Дніпропетровська обл., смт. Покровське, вул. К. Маркса, 119	Рибачук В'ячеслав Петрович	18.01. 2006	22.02. 2006
15.	П'ятихатська районна державна адміністрація 52100, Дніпропетровська обл., м. П'ятихатки, вул. Железнякова, 104	Жаров Олександр Миколайович	18.01. 2006	
16.	Синельниківська районна державна адміністрація 52500, Дніпропетровська обл., м. Синельникове, вул. Богми, 3	Альохін Володимир Ілліч	18.01. 2006	
17.	Солонянська районна державна адміністрація 52400, Дніпропетровська обл., смт. Солоне, вул. Кірова, 3	Швець Петро Іванович	18.01. 2006	
18.	Софіївська районна державна адміністрація 53100, Дніпропетровська обл., смт. Софіївка, вул. Жовтнева, 58	Кравченко Ілля Ілліч	18.01. 2006	
19.	Томаківська районна державна адміністрація 53500, Дніпропетровська обл., смт. Томаківка, вул. Леніна, 46	Пшенічний Віктор Вікторович	18.01. 2006	
20.	Царичанська районна державна адміністрація 51000, Дніпропетровська обл., смт. Царичанка, вул. Театральна, 17	Семенов В'ячеслав Іванович	18.01. 2006	
21.	Широківська районна державна адміністрація 53700, Дніпропетровська обл., смт. Широке, вул. Леніна, 107	Положешний Микола Васильович	18.01. 2006	16.02. 2006
22.	Юр'ївська районна державна адміністрація 51300, Дніпропетровська обл., смт. Юр'ївка, вул. Леніна, 67	Гудожник Леонід Васильович	18.01. 2006	

**ІНФОРМАЦІЯ ПРО НАДАННЯ ВІДПОВІДЕЙ НА ЗАПИТ ГОЛОВАМИ МІСЬКИХ РАД
ТА МІСЬКИМИ ГОЛОВАМ ДНІПРОПЕТРОВСЬКОЇ ОБЛАСТІ**

№	Назва органу місцевого самоврядування	ПІБ міського голови	Надіслано запит	Отримано відповідь
1.	Вільногірська міська рада 51700, Дніпропетровська обл., м. Вільногірськ, вул. Варена, 15	Волощук Олександр Олександрович	24.01.2006	
2.	Дніпропетровська міська рада 49070, м. Дніпропетровськ, просп. Карла Маркса, 75	Куліченко Іван Іванович	24.01.2006	18.02.2006
3.	Дніпродзержинська міська рада 51931, Дніпропетровська обл., м. Дніпродзержинськ, пл. Дзержинського, 2	Корчевський Ярослав Сильвестрович	24.01.2006	02.03.2006
4.	Жовтоводська міська рада 52200, Дніпропетровська обл., м. Жовті Води, вул. Петровського, 33	Гарячий Володимир Григорович	24.01.2006	
5.	Криворізька міська рада 50101, Дніпропетровська обл., м. Кривий Ріг, пл. Радянська, 1	Любоненко Юрій Вікторович	24.01.2006	13.02.2006
6.	Марганецька міська рада 53470, Дніпропетровська обл., м. Марганець, вул. Радянська, 29-А	Кузнєцов Сергій Іванович	24.01.2006	23.02.2006
7.	Нікопольська міська рада 53000, Дніпропетровська обл., м. Нікополь, вул. Електрометалургів, 3-А	Старун Сергій Володимирович	24.01.2006	
8.	Новомосковська міська рада 51200, Дніпропетровська обл., м. Новомосковськ, вул. Радянська, 14	Літвіщенко Віктор Іванович	24.01.2006	
9.	Орджонікідзевська міська рада 53300, Дніпропетровська обл., м. Орджонікідзе, вул. Калініна, 48	Вітницький Микола Пантелійович	24.01.2006	
10.	Павлоградська міська рада 51400, Дніпропетровська обл., м. Павлоград, вул. Леніна, 95	Метелиця Іван Сергійович	24.01.2006	
11.	Першотравенська міська рада 52800, Дніпропетровська обл., м. Першотравенськ, вул. Шкільна, 20	Рудих Віктор Іванович	24.01.2006	
12.	Синельниківська міська рада 52500, Дніпропетровська обл., м. Синельникове, вул. 40 років Жовтня, 14	Сутула Леонід Семенович	24.01.2006	24.02.2006
13.	Тернівська міська рада 51500, Дніпропетровська обл., м. Тернівка, вул. Курська, 14	Дудін Сергій Федорович	24.01.2006	

4. Участь громадськості у здійсненні державної регуляторної політики на місцевому рівні

Головною ознакою останнього часу була незначна участь громадськості у виробленні та реалізації державної політики. Здебільшого це було зумовлено небажанням органів влади та місцевого самоврядування залучати громадськість до обговорення проектів рішень. У такий спосіб порушувалися права громадян, передбачені ст. 38 Конституції України, відповідно до якої громадяни мають право брати участь в управлінні державними справами.

Існують кілька документів, які регламентують участь громадян у виробленні та реалізації державної політики, проте це не вирішує проблеми, про що свідчить прийняття останнім часом нових нормативно-правових актів, які регламентують це питання.

Розглянемо нижче існуючі нормативно-правові документи, які регламентують участь громадян у виробленні та реалізації державної політики.

Указ Президента України від 1 серпня 2002 р. «Про додаткові заходи щодо забезпечення відкритості у діяльності органів державної влади» № 683/2002 прийнято з метою створення додаткових умов для реалізації конституційних прав громадян на інформацію, участь в управлінні державними справами. Зокрема, у ньому було визначено, що пріоритетним завданням Кабінету Міністрів України, центральних та місцевих органів виконавчої влади є забезпечення відкритості формування й реалізації стабільної та зрозумілої громадянам економічної та соціальної політики держави. Також даний документ передбачав проведення багатьох заходів з перевірки та оцінки виконання законів органами влади та місцевого самоврядування.

З метою виконання вимог, викладених в Указі, прийнято Постанову Кабінету Міністрів України від 29 серпня 2002 р. «Про заходи щодо подальшого забезпечення відкритості у діяльності органів виконавчої влади» № 1302, якою, зокрема, передбачалося забезпечити до кінця 2002 р. створення та впровадження першої черги Єдиного веб-порталу Кабінету Міністрів України (Єдиного веб-порталу органів виконавчої влади) як центральної частини електронної інформаційної системи «Електронний Уряд», – це єдиний пункт, який було виконано повністю.

Відомий Указ Президента України від 31 липня 2004 р. «Про забезпечення умов для більш широкої участі громадськості у формуванні та реалізації державної політики» № 854/2004, прийнятий з метою зміцнення гарантій реалізації громадянами конституційного права на участь в управлінні державними справами, утвердження в Україні народовладдя, розвитку громадянського суспільства, не був реалізований належним чином. Значним кроком вперед було прийняття Постанови Кабінету Міністрів України від 15 жовтня 2004 р. № 1378 «Деякі питання щодо забезпечення участі громадськості у формуванні та реалізації державної політики», яким, окрім іншого, було створено Громадську раду при Кабінеті Міністрів України та затверджено Порядок проведення консультацій з громадськістю з питань формування та реалізації державної політики і Типове положення про громадську раду при центральному, місцевому органі виконавчої влади. Єдиним недоліком стало формальне виконання вимог даного документа, створення громадських рад не вирішило питання. Особливою проблемою стало включення до складу таких рад наближених до влади громадських організацій, які на засіданнях рад виконували роль статистів, проте влада звітувала про консультації з громадськістю, відкритість та прозорість своєї діяльності. Проте навіть прийняття Розпорядження Кабінету Міністрів України від 18 жовтня 2004 р. «Про роботу центральних і місцевих органів виконавчої влади щодо забезпечення відкритості у своїй діяльності, зв'язків з громадськістю та взаємодії із засобами масової інформації» № 759-р не вирішило проблему особливо, з урахуванням ситуації, що склалася в період президентських виборів 2004 р. Тому з часом виникла необхідність прийняття подібного документа новою владою. Таким чином, знову повторюється ситуація, коли попередні рішення не аналізуються, натомість приймаються нові, які також не мають перспектив бути виконаними. З прийняттям Постанови Кабінету Міністрів України від 18 травня 2005 р. № 356 «Про додаткові заходи щодо залучення громадян до участі в управлінні державними справами» були внесені формальні зміни до Постанови Кабінету Міністрів України від 15 жовтня 2004 р. № 1378 «Деякі питання щодо забезпечення участі громадськості у формуванні та реалізації державної політики», з останнього документу було виключено 6 пунктів, що призвело до зміни умов участі громадськості, а замість громадських рад з'явилися громадські колегії.

Відповідно до Положення про Громадську колегію Державного комітету України з питань регуляторної політики та підприємництва, затвердженого наказом Держпідприємництва

України від 18 лютого 2004 р. № 211, ще однією інституцією, яка забезпечує участь громадськості у виробленні державної політики стала Громадська колегія Держпідприємництва.

Відповідно до положення, основними завданнями Громадської колегії є:

- забезпечення постійної взаємодії Держпідприємництва України з громадськими організаціями підприємців та їх спілками, у тому числі з організаціями роботодавців, кооператорів, професійними спілками та іншими, діяльність яких пов'язана із завданнями Комітету (далі - громадські організації підприємців);

- ініціювання та участь у підготовці законопроектів, проектів нормативно-правових актів Президента України, Кабінету Міністрів України, Держпідприємництва України та інших, спрямованих на реалізацію єдиної державної політики у сфері підприємництва;

- представлення та захист прав та інтересів підприємців під час реалізації державної політики у сфері підприємництва;

- сприяння розвитку підприємницької ініціативи, популяризація суспільно корисної підприємницької діяльності, відродження та становлення кращих традицій та етичних норм українського підприємництва;

- проведення інформаційної, просвітницької та видавничої діяльності, спрямованої на розвиток громадського руху підприємців, розбудову й підвищення ролі інститутів громадянського суспільства.

На регіональному рівні існує документ, яким запроваджується принцип партнерства трьох секторів (державні органи, недержавні комерційні структури, громадські організації). З метою зміцнення гарантій реалізації громадянами конституційного права на участь в управлінні державними справами, розвитку громадянського суспільства, підвищення ефективності роботи місцевих рад, зміцнення їх можливості задовольняти потреби територіальних громад, створення умов для залучення громадськості до співпраці з органами місцевого самоврядування, а також вирішення територіальною громадою питань місцевого значення, Дніпропетровською обласною радою прийнято рішення від 23 грудня 2005 р. № 724-30/IV «Про обласну програму впровадження політики міжсекторного партнерства заради розвитку місцевих громад на 2006-2010 роки». Програмою передбачається забезпечення функціонування дійового механізму реалізації положення про громадську експертизу та громадський контроль, розробка й прийняття положення про експертну комісію, кодекс експертного співтовариства, реєстр громадських експертів, наукове обґрунтування шкали експертних оцінок. Таким чином, на рівні Дніпропетровської області створено нормативно-правове забезпечення та необхідні передумови для участі громадськості, що, на жаль, не є типовим для всієї України.

Прийнятий 11 вересня 2003 р. Верховною Радою України Закон України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» завершив процес законодавчого закріплення положень державної регуляторної політики та поширення їх на всі господарські відносини, що було вимогою ефективної реалізації регуляторної реформи.

Відповідно до вимог закону повинно проводитися відстеження результативності дії кожного регуляторного акту. Це відстеження здійснюється послідовно: спочатку має бути виконане базове відстеження, яке здійснюється або до дня набуття цим регуляторним актом чинності, або ж відразу після. Повторне відстеження результативності здійснюється через рік від дня набуття чинності, якщо регуляторним органом, що його видав, не встановлений більш ранній термін. Принциповою вимогою забезпечення здійснення державної регуляторної політики є оприлюднення всіх проектів регуляторних актів разом із відповідним аналізом регуляторного впливу.

Свідоме невиконання вимог закону органами державної влади, які створювали ілюзію реалізації засад регуляторної політики, відсутність методичного забезпечення, досвіду, брак фахівців, наявність великої кількості застарілих регуляторних актів, відсутність коштів у бюджетах на здійснення заходів з регуляторної політики тощо призвели до формалізації виконання вимог закону. Для подолання зазначених недоліків та інтенсифікації впровадження державної регуляторної політики було запроваджено стратегію прискореного перегляду регуляторних актів.

Для виконання вимог закону та з метою реалізації права громадян та їх об'єднань видано Указ Президента України від 12 травня 2005 р. № 779/2005 «Про лібералізацію підприємницької діяльності та державну підтримку підприємництва», який започаткував проведення в Україні стратегії швидкого дерегулювання за принципом «регуляторної гільйотини». Для реалізації «регуляторної гільйотини» прийнято Указ Президента України від 1 червня 2005 р. № 901/2005

«Про деякі заходи щодо забезпечення здійснення державної регуляторної політики», яким, зокрема, передбачалося створення у п'ятиденний термін органами виконавчої влади робочих груп із прискореного перегляду регуляторних актів, причому не менше ніж половина складу кожної з таких груп мали становити представники об'єднань суб'єктів господарювання, об'єднань роботодавців та об'єднань споживачів, а також представники наукових установ. Виконанню цієї вимоги було присвячено селекторну нараду під головуванням віце-прем'єр-міністра А.К. Кінаха. Але ряд органів державної влади все одно порушили цю вимогу. Інститути громадянського суспільства пасивно відреагували на можливість взяти участь у перегляді державних регулювань.

Відповідно до Указу Президента України від 1 червня 2005 р. № 901/2005 «Про деякі заходи щодо забезпечення здійснення державної регуляторної політики», виданого з метою забезпечення додержання принципів державної регуляторної політики щодо відповідності форм та рівня державного регулювання господарських відносин реальним потребам та вимогам ринку, досягнення в регуляторній діяльності балансу інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави, – запроваджено порядок прискореного перегляду регуляторних актів щодо їх відповідності принципам державної регуляторної політики.

Окрім іншого, під час проведення прискореного перегляду регуляторних актів (регуляторної гільйотини) передбачалося створення центральними органами виконавчої влади, їх територіальними органами, Радою міністрів Автономної Республіки Крим, місцевими державними адміністраціями робочих груп із прискореного перегляду регуляторних актів. Головною особливістю таких робочих груп стала вимога щодо їх складу: передбачалося, що не менше половини складу кожної з таких груп мають становити представники об'єднань суб'єктів господарювання, об'єднань роботодавців та об'єднань споживачів, а також представники наукових установ. Під час проведення, з червня по вересень 2005 р., прискореного перегляду було проаналізовано 9 340 нормативно-правових актів та здійснено їх перегляд на відповідність принципам державної регуляторної політики. Із загальної кількості 5 184 регуляторних акти (55,5 %) було визнано такими, що не відповідають означеним принципам державної регуляторної політики.

За результатами проведення «регуляторної гільйотини» нормативно-правова база регулювань у сфері господарської діяльності була скорочена на 52,8%. Таким чином, нормативно-правова база регулювань на момент закінчення прискореного перегляду регуляторних актів складала 3 871 регуляторний акт, які відповідали принципам державної регуляторної політики:

- 1 782 акти – власні регуляторні акти центральних органів виконавчої влади;
- 1 491 акти – власні регуляторні акти місцевих органів виконавчої влади;
- 598 актів – регуляторні акти Кабінету Міністрів України.

Основна робота з приведення нормативно-правової бази регуляторних актів органів виконавчої влади у відповідність до зазначених принципів на 94,5% була завершена до 1 вересня 2005 р. Проте головним чинником, який обумовив позитивний результат, стала участь громадськості у створених робочих групах, до складу яких було включено понад 1 500 представників суб'єктів господарювання, об'єднань підприємців, роботодавців, споживачів та науковців. Досягнення таких результатів було б неможливим у випадку пасивної ролі громадськості або виключення її з процесу проведення «регуляторної гільйотини». Завдяки освітнім програмам з питань проведення регуляторної реформи в Україні, які реалізовувалися міжнародними та громадськими організаціями, третій сектор отримав кваліфікованих фахівців з регуляторної політики. Саме завдяки цим фахівцям та представникам підприємців був проведений аналіз існуючої регуляторної бази, складені відповідні переліки, висновки до регуляторних актів та підготовлені пропозиції щодо приведення чинних регуляторних актів у відповідність до принципів державної регуляторної політики.

Ще одним впливовим чинником стала прозорість діяльності регуляторних органів. під час проведення «регуляторної гільйотини» було забезпечено оперативне та вичерпне інформування про результати проведення прискореного перегляду центральними та місцевими органами виконавчої влади, завдяки чому Кабінет Міністрів України мав змогу оперативно вносити відповідні зміни та координувати роботу з проведення «регуляторної гільйотини». Це також дозволило забезпечити ознайомлення широкого загалу громадськості з результатами прискореного перегляду та можливості використання суб'єктами господарювання, під час провадження своєї господарської діяльності, норм та правил, що відповідають принципам державної регуляторної політики. На офіційному Веб-сайті Держпідприємництва України оприлюднені переліки регуляторних актів.

Хоча Закон України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» не є єдиним нормативно-правовим актом який забезпечує право громадськості на участь у формуванні державної політики, проте це єдиний документ який передбачає, що всі зауваження і пропозиції щодо проекту регуляторного акта та відповідного аналізу регуляторного впливу, одержані протягом встановленого терміну, підлягають обов'язковому розгляду розробником цього проекту. Законом передбачено, що за результатами цього розгляду розробник проекту регуляторного акта повністю чи частково враховує одержані зауваження і пропозиції або мотивовано їх відхиляє. Також закон передбачає, що оприлюднення проекту регуляторного акта з метою одержання зауважень і пропозицій не може бути перешкодою для проведення громадських слухань та будь-яких інших форм відкритих обговорень цього проекту регуляторного акта.

5. Рекомендації щодо підготовки аналізу регуляторного впливу проектів регуляторних актів

Відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» – аналіз регуляторного впливу – документ, який містить обґрунтування необхідності державного регулювання шляхом прийняття регуляторного акта, аналіз впливу, який справлятиме регуляторний акт на ринкове середовище, забезпечення прав та інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави, а також обґрунтування відповідності проекту регуляторного акта принципам державної регуляторної політики.

Даним законом передбачено, що стосовно кожного проекту регуляторного акта його розробником готується аналіз регуляторного впливу.

Також в законі визначається, що аналіз регуляторного впливу готується до оприлюднення проекту регуляторного акта з метою одержання зауважень та пропозицій.

Розробник проекту регуляторного акта при підготовці аналізу регуляторного впливу повинен 16 процедур.

Проте Методикою проведення аналізу впливу регуляторного акту затвердженої Постановою Кабінету Міністрів України «Про затвердження методик проведення аналізу впливу та відстеження результативності регуляторного акта» від 11 березня 2004 р. № 308, до речі, обов'язковою для застосування розробниками проектів регуляторних актів передбачається лише 9 процедур. При цьому в останньому документі невідповідність навіть на термінологічному рівні, а саме: замість “аналізу регуляторного впливу” введено новий термін “аналіз впливу регуляторного акта”, що у свою чергу створює певні незручності. У таблиці наведено відмінності процедур, які необхідно виконати розробнику проекту регуляторного акта під час підготовки аналізу регуляторного впливу.

Таблиця

Закон України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності».		Постанова Кабінету Міністрів України «Про затвердження методик проведення аналізу впливу та відстеження результативності регуляторного акта»	
Розробник проекту регуляторного акта при підготовці аналізу регуляторного впливу повинен		У процесі проведення аналізу:	
1.	визначити та проаналізувати проблему, яку пропонується розв'язати шляхом державного регулювання господарських відносин, а також оцінити важливість цієї проблеми;	1.	визначається проблема, яку передбачається розв'язати шляхом державного регулювання;
2.	обґрунтувати, чому визначена проблема не може бути розв'язана за допомогою ринкових механізмів і потребує державного регулювання;		
3.	обґрунтувати, чому визначена проблема не може бути розв'язана за допомогою діючих регуляторних актів, та розглянути можливість внесення змін до них;		

4.	визначити очікувані результати прийняття запропонованого регуляторного акта, у тому числі здійснити розрахунок очікуваних витрат та вигод суб'єктів господарювання, громадян та держави внаслідок дії регуляторного акта;	2.	визначаються очікувані результати прийняття акта;
5.	визначити цілі державного регулювання;	3.	визначаються цілі державного регулювання;
6.	визначити та оцінити усі прийнятні альтернативні способи досягнення встановлених цілей, у тому числі ті з них, які не передбачають безпосереднього державного регулювання господарських відносин;	4.	визначаються та оцінюються усі прийнятні альтернативні способи досягнення зазначених цілей, наводяться аргументи щодо переваги обраного способу;
7.	аргументувати переваги обраного способу досягнення встановлених цілей;		
8.	описати механізми і заходи, які забезпечать розв'язання визначеної проблеми шляхом прийняття запропонованого регуляторного акта;	5.	описуються механізм, який пропонується застосувати для розв'язання проблеми, і відповідні заходи;
9.	обґрунтувати можливість досягнення встановлених цілей у разі прийняття запропонованого регуляторного акта;	6.	обґрунтовуються можливості досягнення визначених цілей у разі прийняття регуляторного акта;
10.	обґрунтовано довести, що досягнення запропонованим регуляторним актом встановлених цілей є можливим з найменшими витратами для суб'єктів господарювання, громадян та держави;		
11.	обґрунтовано довести, що вигоди, які виникатимуть внаслідок дії запропонованого регуляторного акта, виправдовують відповідні витрати у випадку, якщо витрати та/або вигоди не можуть бути кількісно визначені;		
12.	оцінити можливість впровадження та виконання вимог регуляторного акта залежно від ресурсів, якими розпоряджаються органи державної влади, органи місцевого самоврядування, фізичні та юридичні особи, які повинні впроваджувати або виконувати ці вимоги;		
13.	оцінити ризик впливу зовнішніх чинників на дію запропонованого регуляторного акта;		
14.	обґрунтувати запропонований строк чинності регуляторного акта;	7.	обґрунтовується запропонований строк дії акта (у разі обмеження цього строку);
15.	визначити показники результативності регуляторного акта;	8.	визначаються показники результативності акта;
16.	визначити заходи, за допомогою яких буде здійснюватися відстеження результативності регуляторного акта в разі його прийняття.	9.	визначаються заходи, з допомогою яких буде здійснюватися відстеження результативності акта.

За результатами незалежних моніторинрів розробники проектів регуляторних актів під час підготовки аналізу регуляторного впливу проекту регуляторного акту не у повному обсязі виконують вимоги Постанови Кабінету Міністрів України «Про затвердження методик проведення аналізу впливу та відстеження результативності регуляторного акта» та майже ніколи

Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності». Виконувані до цього часу процедури відповідають вимогам до пояснювальної записки яка супроводжує проект розпорядження голови місцевої державної адміністрації, форма якої затверджена Постановою Кабінету Міністрів від 11 грудня 1999 р. № 2263 “Про затвердження Типового регламенту місцевої державної адміністрації”:

“ ...

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА
до проекту _____
(назва)

У пояснювальній записці висвітлюються такі питання:

1. Обґрунтування необхідності прийняття розпорядження

Зазначається підстава розроблення проекту (зокрема, на виконання актів законодавства, з власної ініціативи). Чи обумовлено розроблення проекту необхідністю врегулювання проблемного питання у тій чи іншій сфері суспільних відносин і негативні наслідки, пов'язані з цим, чи прийняття розпорядження передбачає вирішення цього питання в регіоні.

2. Мета і завдання прийняття розпорядження

Розкриваються концептуальна ідея, покладена в основу проекту розпорядження; кінцева мета, якої планується досягти реалізацією цього розпорядження. Визначаються практичне значення і цільова спрямованість проекту.

3. Загальна характеристика та основні положення проекту розпорядження

Відображаються предмет правового регулювання, структура, склад і найважливіші положення проекту.

4. Стан нормативно-правової бази у даній сфері правового регулювання

Зазначається перелік нормативно-правових актів, що діють у даній сфері суспільних відносин, а також перелічуються нерегульовані питання і пропонується механізм їх вирішення.

У разі потреби зазначається, які розпорядження мають бути визнані такими, що втратили чинність, а до яких повинні бути внесені зміни у зв'язку з прийняттям розробленого проекту розпорядження, а також пропозиції щодо розроблення нормативно-правових актів, необхідних для реалізації проекту розпорядження, що вноситься.

5. Фінансово-економічне обґрунтування

Фінансово-економічне обґрунтування проекту розпорядження подається у разі, коли його реалізація потребує матеріальних та інших витрат. Наводиться розрахунок необхідних асигнувань на реалізацію розпорядження із зазначенням конкретних витрат і джерел їх покриття.

Якщо реалізація розпорядження не потребує додаткових матеріальних та інших витрат, про це необхідно зазначити.

6. Прогноз соціально-економічних та інших наслідків прийняття розпорядження

Дається оцінка впливу реалізації розпорядження на соціально-економічну ситуацію в регіоні, галузі чи на підприємстві.

Загальний обсяг пояснювальної записки не повинен перевищувати чотирьох аркушів.

...”

Проте наведена вище форма не передбачена для аналізу регуляторного впливу проекту регуляторного акта, який повинен складатися із 16 розділів. Саме виконання усіх процедур дозволяє регуляторному органу навести переконливі аргументи та довести громадськості, що прийняття регуляторного акту є доцільним. У випадку якщо аналіз регуляторного впливу проекту регуляторного акта виконано частково, це позбавляє зацікавлених осіб важливої інформації та регуляторний орган права прийняття регуляторного акта. Приклад виконання усіх вимог Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» під час підготовки аналізу регуляторного впливу наведено нижче:

Аналіз регуляторного впливу

щодо обґрунтування регуляторного акта - проекту розпорядження голови облдержадміністрації "Про затвердження тарифів на перевезення пасажирів і багажу автобусами, які працюють у звичайному режимі руху, в приміському та міжміському внутрішньообласному сполученні"

1. Визначення та аналіз проблеми, яку пропонується розв'язати шляхом державного регулювання господарських відносин, а також оцінка важливості цієї проблеми

З 25.12.2004 повноваження щодо встановлення тарифів на перевезення пасажирів і багажу автобусами, які працюють у звичайному режимі руху, в приміському та міжміському внутрішньообласному сполученні надано обласним державним адміністраціям (постанова Кабінету Міністрів України від 25.12.2004 № 1758).

До цього часу вказані повноваження належали Міністерству транспорту України (за попереднім погодженням з обласними державними адміністраціями, відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 11.03.2002 № 273).

Наказом Міністерству транспорту України від 18.08.2004 № 746 „Про затвердження Тарифів на перевезення пасажирів і багажу автомобільним транспортом (який працює в звичайному режимі руху) у міжміському внутрішньообласному і приміському сполученні в межах Дніпропетровської області”, передбачено встановлення тарифів на перевезення пасажирів в залежності від класу автобуса за 1 км проїзду пасажирів. Вищезазначений наказ було погоджено обласною державною адміністрацією.

Проблема полягає у невідповідності нормативно-правових актів вимогам чинного законодавства. Для приведення у відповідність нормативно-правових актів до вимог чинного законодавства та з метою встановлення тарифів на перевезення пасажирів і багажу автобусами, які працюють у звичайному режимі руху, в приміському та міжміському внутрішньообласному сполученні, вибору оптимального методу, який може забезпечити ефективне державне регулювання та конкурентоспроможність підприємств в сучасних ринкових умовах, проведено базове відстеження результативності запропонованого регуляторного акта.

До участі у вирішенні цього питання були залучені основні підприємства та приватні підприємці, які займаються зазначеною діяльністю. Ними надана інформація про фактичні показники господарської діяльності за 2005 рік, та планові на 2006 рік, пропозиції щодо методу регулювання.

Разом з цим, були враховані пропозиції Дніпропетровського обласного автотранспортного управління.

На підставі всебічного аналізу господарських відносин автоперевізників області, та пропозицій учасників ринку запропоновано зазначений регуляторний акт.

2. Обґрунтування, чому визначена проблема не може бути розв'язана за допомогою ринкових механізмів і потребує державного регулювання

Вартість проїзду пасажирів автобусами міжміських внутрішньообласних і приміських маршрутів у межах тарифних зон визначається згідно з наказом Міністерства транспорту України від 31.05.2000 № 278 „Про затвердження Типових форм квитків на проїзд пасажирів і перевезення багажу автомобільним транспортом та Тарифних зон перевезення пасажирів автомобільним транспортом на приміських маршрутах”, зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 23.06.2000 за № 368/4589.

Тарифи застосовуються суб'єктами підприємницької діяльності усіх форм власності, які виконують перевезення пасажирів і багажу автомобільним транспортом (який працює в звичайному режимі руху) у межах Дніпропетровської області, з правом самостійно їх визначати в межах граничного рівня, виходячи з економічної доцільності.

3. Обґрунтування, чому визначена проблема не може бути розв'язана за допомогою діючих регуляторних актів, та розглянути можливість внесення змін до них

Зазначена проблема не може бути розв'язана за допомогою чинного розпорядження голови Дніпропетровської обласної державної адміністрації «Про затвердження тарифів на перевезення пасажирів і багажу автомобільним транспортом (який працює у звичайному режимі руху) у міжміському, внутрішньообласному і приміському сполученні в межах Дніпропетровської області» у зв'язку з тим, що зазначені у ньому тарифи не покривають фактичних витрат

перевізників, що призводить до зменшення кількості транспортних засобів що обслуговують маршрути, невиконання графіків руху та зменшення кількості рейсів, зниження безпеки руху та пасажирів, погіршення технічного стану рухомого складу.

Внесення змін до розпорядження голови Дніпропетровської обласної державної адміністрації «Про затвердження тарифів на перевезення пасажирів і багажу автомобільним транспортом (який працює у звичайному режимі руху) у міжміському, внутрішньообласному і приміському сполученні в межах Дніпропетровської області» також не дозволить вирішити зазначену проблему, що пов'язано із суттєвими змінами в нормативно-правовій базі, що відбулися із часу його прийняття.

4. Визначення очікуваних результатів прийняття запропонованого регуляторного акта, розрахунок очікуваних витрат та вигод суб'єктів господарювання, громадян та держави внаслідок дії регуляторного акта

Застосування тарифів, які запропоновано у проекті розпорядження, надасть можливість:

- суб'єктам господарювання відшкодувати фактичні витрати, пов'язані з перевезенням пасажирів;
- створення економічних умов для розвитку пасажирських перевезень Дніпропетровської області
- забезпечити захист населення від необґрунтованого підвищення вартості проїзду;
- своєчасно забезпечувати оновлення рухомого складу перевізників;
- підтримувати належний рівень безпеки руху та пасажирів;
- забезпечувати належну кількість маршрутів та графіків руху;
- забезпечення належного технічного стану рухомого складу.

№ з/п	Показник	Роки				
		2006	2007	2008	2009	2010
Сфера інтересів держави						
1.	Покращення ситуації шляхом збільшення перевезень, млн. чол.	345,8	346,0	350,0	352,0	352,0
2.	Зменшення соціальної напруги	Забезпечення перевезень пільгової категорії населення				
3.	Покращення іміджу державної влади	Ведення в дію Закону України "Про внесення змін до Закону України "Про автомобільний транспорт"" та приведення законодавства у відповідність з цим законом				
Сфера інтересів підприємців						
4.	Забезпечення належного технічного стану рухомого складу, безпеки руху та безпеки пасажирів	Дотримання вимог щодо проведення медичного огляду водіїв та технічного стану автотранспортних засобів перед виїздом				
5.	Забезпечення оновлення рухомого складу	120	125	130	135	140
Сфера інтересів громадян						
6.	Покращення рівня обслуговування	Відповідно до регіональної програми подальшого вдосконалення пасажирських перевезень автомобільним транспортом у Дніпропетровській області на 2003-2008 роки та внесення необхідних змін до мережі автобусних маршрутів				
7.	Забезпечення безпечними транспортними засобами	Шляхом щоденного контролю технічного стану транспортних засобів та медичного огляду водіїв, відповідно до договору між замовником та перевізниками				
8.	Забезпечення необхідної кількості транспортних засобів, маршрутів та графіків руху.	Згідно з обстеженням пасажиро потоку на конкретному маршруті визначається оптимальна кількість транспортних засобів, яка фіксується в протоколі конкурсного комітету та в договорі між перевізником та замовником				

5. Визначення цілей державного регулювання

Впровадження регуляторного акту дозволить забезпечити реалізацію державної політики ціноутворення, спрямовану на подальший розвиток транспортного комплексу з метою своєчасного, повного та якісного задоволення потреб населення у перевезеннях, що відповідає цілям зазначеним у щорічному Посланні Президента України до Верховної Ради України, Програмі діяльності Кабінету Міністрів України «Назустріч людям», програмі сприяння розвитку транспортної системи у Дніпропетровській області.

Протягом цього часу, запровадження положень проекту даного акта дозволить поліпшити сучасний стан у сфері надання транспортних послуг, розвинути транспортну інфраструктуру, зберегти кількість рейсів, маршрутів та графіків руху, що також підвищить рівень довіри громадян до влади.

6. Визначення та оцінка усіх прийнятних альтернативних способів досягнення встановлених цілей, у тому числі тих з них, які не передбачають безпосереднього державного регулювання господарських відносин

Альтернативою запропонованому регуляторному акту є збереження status quo, проте у такому випадку для досягнення зазначених цілей знадобиться необмежений час.

Іншою альтернативою є визначення ціни самими перевізниками, проте у такому випадку стає реальною загроза необґрунтованого підвищення цін на послуги, або зниження обсягів або якості послуг (наприклад, у випадку підвищення цін на паливно-мастильні матеріали).

Оскільки обласна державна адміністрація виконує повноваження відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 25.12.96 № 1548 “Про встановлення повноважень органів виконавчої влади та виконавчих органів міських рад щодо регулювання цін (тарифів)” із змінами та доповненнями, в частині встановлення тарифів на перевезення пасажирів і багажу автобусами, які працюють у звичайному режимі руху, в приміському та міжміському внутрішньообласному сполученні.

Встановлення зазначених тарифів враховує підвищення цін на паливо та зростання мінімального розміру заробітної плати.

При цьому слід відзначити, що оплата за послуги по перевезенню пасажирів і багажу автомобільним транспортом (який працює в звичайному режимі руху) у міжміському внутрішньообласному і приміському сполученні повинна здійснюватися за тарифами, розрахованими підприємством виходячи з власних витрат, які склалися на теперішній час.

7. Аргументування переваг обраного способу досягнення встановлених цілей

Запропонований спосіб вирішення зазначеної проблеми є найбільш доцільним з огляду на можливість виконання та ефективної реалізації регуляторного акта, який повністю відповідає повноваженням Дніпропетровської обласної державної адміністрації, відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 25.12.96 № 1548 “Про встановлення повноважень органів виконавчої влади та виконавчих органів міських рад щодо регулювання цін (тарифів)”. Лише у даний спосіб можна вирішити вказану проблему найкращим чином, а також врахувати інтереси громадян, держави та підприємців при встановленні нових тарифів, які враховують підвищення цін на паливо та зростання розміру мінімальної заробітної плати.

8. Описання механізму і заходів, які забезпечать розв'язання визначеної проблеми шляхом прийняття запропонованого регуляторного акта

Вказану вище проблему планується розв'язати шляхом затвердження тарифів на перевезення пасажирів і багажу автобусами, які працюють у звичайному режимі руху, в приміському та міжміському внутрішньообласному сполученні, розпорядженням голови обласної державної адміністрації.

Дане розпорядження підлягає державній реєстрації та оприлюдненню в друкованому органі Дніпропетровської обласної ради та облдержадміністрації в газеті „Вісті Придніпров'я”, і лише після цього набуде чинності.

Ступінь ефективності даного регуляторного акта буде оцінюватись за результатами відстеження діяльності суб'єктів господарювання, пов'язаної з перевезенням пасажирів.

9. Обґрунтування можливості досягнення встановлених цілей у разі прийняття запропонованого регуляторного акта

Затвердження тарифів на перевезення пасажирів і багажу автобусами, які працюють у звичайному режимі руху, в приміському та міжміському внутрішньообласному сполученні забезпечить прибутковість роботи автопідприємствам, надасть можливість органам місцевої влади спільно з Дніпропетровським обласним автотранспортним управлінням оперативно приймати заходи по задоволенню потреб населення в перевезеннях, задовольняти підприємницький інтерес, сприяти вирішенню завдань по підвищенню можливостей усіх суб'єктів підприємницької діяльності в забезпеченні потреб споживачів у послугах, залученню інвестицій у його розвиток на досягнення сталих економічних умов роботи.

10. Обґрунтування, що досягнення запропонованим регуляторним актом встановлених цілей є можливим з найменшими витратами для суб'єктів господарювання, громадян та держави

Застосування тарифів, які затверджуються у проекті розпорядження, надасть можливість :

- суб'єктам господарювання відшкодувати витрати, пов'язані з перевезенням пасажирів;
- створення економічних умов для розвитку пасажирських перевезень Дніпропетровської області
- забезпечити захист населення від необґрунтованого підвищення вартості проїзду.

11. Обґрунтування, що вигоди, які виникатимуть внаслідок дії запропонованого регуляторного акта, виправдовують відповідні витрати у випадку, якщо витрати та/або вигоди не можуть бути кількісно визначені

Введення у дію нових тарифів на послуги з пасажирських перевезень дозволять забезпечити захист населення від необґрунтованого підвищення вартості проїзду при одночасному врахування інтересів перевізників. Розмір нових тарифів дозволить повністю відшкодувати фактичні витрати перевізників від надання транспортних послуг та забезпечити рентабельну роботу, що у свою чергу буде сприяти оновленню рухомого складу та підвищенню безпеки.

Встановлення нових тарифів розпорядженням голови Дніпропетровської обласної державної адміністрації дозволить об'єктивно визначати рівень ціни на транспортні послуги, своєчасно оцінювати та вносити відповідні зміни до даного розпорядження, з метою створення сприятливих умов для пасажирів та перевізників.

12. Оцінка можливості впровадження та виконання вимог регуляторного акта залежно від ресурсів, якими розпоряджаються органи державної влади, органи місцевого самоврядування, фізичні та юридичні особи, які повинні впроваджувати або виконувати ці вимоги

Встановлення нових тарифів дозволить у повному обсязі відшкодувати витрати перевізників від надання транспортних послуг, забезпечити їх повноцінне та якісне надання із збереженням кількості рейсів та маршрутів. Враховуючи те, що нові тарифи регулюються за допомогою запропонованого регуляторного акта (виконання якого контролюється), це дозволить запобігти різкому та невиправданому зростанню цін на послуги з перевезення пасажирів.

Виконання вимог даного регуляторного акта не потребує додаткових витрат з коштів Державного, обласного та місцевих бюджетів, а також не потребує додаткових витрат на контроль за виконанням вимог даного регуляторного акта.

13. Оцінка ризику впливу зовнішніх чинників на дію запропонованого регуляторного акта

Найбільш впливовими зовнішніми чинниками, що впливатимуть на дію регуляторного акта, будуть:

- зміна чинного законодавства у сфері пасажирських перевезень;
- зміна вимог до перевізників, що надають послуги з перевезення пасажирів;
- значне подорожчання паливно-мастильних матеріалів;
- збільшення розмірів мінімальної заробітної плати;
- зміна умов оподаткування суб'єктів господарювання, що надають відповідні послуги.

Зазначені чинними мають значний вплив на результативність запропонованого регуляторного акта. Тому, буде запроваджено постійний моніторинг щодо їх оцінки, за

результатами якого до запропонованого регуляторного акта будуть внесені відповідні зміни для усунення негативного впливу зазначених зовнішніх чинників.

14. Обґрунтування запропонованого строку чинності регуляторного акта

Термін дії запропонованого регуляторного акта – 5 років, з можливістю внесення змін до нього. Протягом зазначеного періоду дії регуляторного акта передбачається створити:

- належні умови для розвитку транспортної системи Дніпропетровської області;
- сприятливий інвестиційний клімат.

15. Визначення показників результативності регуляторного акта

З метою відстеження результативності цього регуляторного акта визначено наступні показники результативності:

- фактичний рівень тарифів та порівняння з іншими областями України;
- кількість суб'єктів господарювання, які здійснюють перевезення пасажирів або надають транспортні послуги;
- кількість пасажирів що користуються послугами перевізників;
- обсяг коштів від надання послуг з перевезення пасажирів або надання транспортних послуг;
- розмір надходжень до місцевого бюджету, державних цільових фондів від господарської діяльності суб'єктів господарювання, пов'язаної з перевезенням пасажирів або наданням транспортних послуг;
- розмір коштів і часу, що витрачається суб'єктами господарювання, пов'язаних із виконанням вимог цього регуляторного акта;
- рівень поінформованості суб'єктів господарювання з основними положеннями цього регуляторного акта.

№ з/п	Показник	Роки дії регуляторного акта				
		2006	2007	2008	2009	2010
Сфера інтересів держави						
1.	Обсяг перевезених пасажирів, млн. чол.	345,8	346,0	350,0	352,0	352,0
2.	Обсяг коштів від надання послуг з перевезення, млн. грн.	409,2	411,5	415,1	418,7	420,1
3.	Тариф за 1 км проїзду пасажирів в розмірах: - в автобусах 2 групи; - в автобусах 1 групи	0,14 0,12	0,14 0,12	Будуть розглянуті додатково після проведення аналізу обґрунтованості собівартості послуг		
4.	Кількість скарг та пропозицій	140	130	120	110	110
Сфера інтересів підприємців						
5.	Кількість перевізників	70	70	70	70	70
6.	Оновлення та покращення технічний стан рухомого складу	125	130	135	140	145
7.	Кількість одиниць рухомого складу, маршрутів, рейсів	1072 572 1147116	1072 572 1147116	1072 572 1147116	1072 572 1147116	1072 572 1147116
Сфера інтересів громадян						
8.	Виконання розкладу руху на маршрутах, %: - приміських - міжміських	96 97	96 97	96 97	96 97	96 97
9.	Рівень покращення обслуговування	Шляхом проведення моніторингу виконання перевізником умов договору між замовником та перевізником та Регіональної програми вдосконалення пасажирських перевезень автомобільним транспортом на 2003-2008 роки				

10.	Рівень безпеки транспортних засобів	Шляхом зменшення дорожньо-транспортних пригод шляхом застосування відповідальності до порушників законодавства про автомобільний транспорт
11.	Рівень забезпечення необхідної кількості транспортних засобів, маршрутів та графіків руху	Шляхом здійснення постійного обстеження пасажиро потоку та визначення оптимальної кількості транспортних засобів

16. Визначення заходів, за допомогою яких буде здійснюватися відстеження результативності регуляторного акта в разі його прийняття.

У зв'язку з тим, що для визначення значень показників результативності даного регуляторного акта необхідно використовувати виключно статистичні дані, базове відстеження результативності буде здійснено після набрання чинності цим регуляторним актом, але не пізніше дня, з якого починеться проведення повторного відстеження результативності цього акта.

Повторне відстеження планується здійснити через рік, після набуття чинності регуляторного акта, за результатами якого можливо здійснити порівняння показників базового та повторного відстеження. У разі виявлення не врегульованих та проблемних питань вони будуть усунені шляхом внесення відповідних змін.

Періодичне відстеження планується здійснювати один раз в три роки, з дня виконання заходів з повторного відстеження, з метою подальшого удосконалення законодавства з питань поліпшення умов праці, створення належних, безпечних умов праці та виконання вимог чинного законодавства у сфері охорони праці.

Для відстеження результативності даного регуляторного акта пунктами 4,5 цього розпорядження головам райдержадміністрацій та головам міст обласного значення рекомендовано організувати роботу з надання інформації до головного управління економіки облдержадміністрації відповідно до визначених показників результативності акта.

ЗАКОН УКРАЇНИ**Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності**
(Відомості Верховної Ради (ВВР), 2004, N 9, ст. 79)

Цей Закон визначає правові та організаційні засади реалізації державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності.

Розділ I
ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ**Стаття 1.** Визначення термінів

У цьому Законі терміни вживаються в такому значенні:

державна регуляторна політика у сфері господарської діяльності (далі - державна регуляторна політика) - напрям державної політики, спрямований на вдосконалення правового регулювання господарських відносин, а також адміністративних відносин між регуляторними органами або іншими органами державної влади та суб'єктами господарювання, недопущення прийняття економічно недоцільних та неефективних регуляторних актів, зменшення втручання держави у діяльність суб'єктів господарювання та усунення перешкод для розвитку господарської діяльності, що здійснюється в межах, у порядку та у спосіб, що встановлені Конституцією (254к/96-ВР) та законами України;

регуляторний акт - це:

прийнятий уповноваженим регуляторним органом нормативно-правовий акт, який або окремі положення якого спрямовані на правове регулювання господарських відносин, а також адміністративних відносин між регуляторними органами або іншими органами державної влади та суб'єктами господарювання;

прийнятий уповноваженим регуляторним органом інший офіційний письмовий документ, який встановлює, змінює чи скасовує норми права, застосовується неодноразово та щодо невизначеного кола осіб і який або окремі положення якого спрямовані на правове регулювання господарських відносин, а також адміністративних відносин між регуляторними органами або іншими органами державної влади та суб'єктами господарювання, незалежно від того, чи вважається цей документ відповідно до закону, що регулює відносини у певній сфері, нормативно-правовим актом;

регуляторний орган - Верховна Рада України, Президент України, Кабінет Міністрів України, Національний банк України, Національна рада України з питань телебачення і радіомовлення, інший державний орган, центральний орган виконавчої влади, Верховна Рада Автономної Республіки Крим, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, місцевий орган виконавчої влади, орган місцевого самоврядування, а також посадова особа будь-якого із зазначених органів, якщо відповідно до законодавства ця особа має повноваження одноособово приймати регуляторні акти. До регуляторних органів також належать територіальні органи центральних органів виконавчої влади, державні спеціалізовані установи та організації, некомерційні самоврядні організації, які здійснюють керівництво та управління окремими видами загальнообов'язкового державного соціального страхування, якщо ці органи, установи та організації відповідно до своїх повноважень приймають регуляторні акти;

регуляторна діяльність - діяльність, спрямована на підготовку, прийняття, відстеження результативності та перегляд регуляторних актів, яка здійснюється регуляторними органами, фізичними та юридичними особами, їх об'єднаннями, територіальними громадами в межах, у порядку та у спосіб, що встановлені Конституцією України (254к/96-ВР), цим Законом та іншими нормативно-правовими актами;

відстеження результативності регуляторного акта - заходи, спрямовані на оцінку стану впровадження регуляторного акта та досягнення цим актом цілей, задекларованих при його прийнятті;

перегляд регуляторного акта - заходи, спрямовані на приведення регулятором органом прийнятого ним регуляторного акта у відповідність з принципами державної регуляторної політики;

показники результативності регуляторного акта - показники, на підставі яких при проведенні відстеження результативності регуляторного акта здійснюється оцінка стану впровадження цього регуляторного акта та досягнення ним цілей, задекларованих при його прийнятті;

аналіз регуляторного впливу - документ, який містить обґрунтування необхідності державного регулювання шляхом прийняття регуляторного акта, аналіз впливу, який справлятиме регуляторний акт на ринкове середовище, забезпечення прав та інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави, а також обґрунтування відповідності проекту регуляторного акта принципам державної регуляторної політики;

звіт про відстеження результативності регуляторного акта - документ, який містить дані про результати відстеження результативності регуляторного акта та про методи, за допомогою яких було здійснено таке відстеження;

розробник проекту регуляторного акта - регуляторний орган або інший орган, установа, організація, особа чи група осіб, що уповноважені розробляти або організувати, спрямовувати та координувати діяльність з розроблення проекту регуляторного акта.

Стаття 2. Законодавство України про державну регуляторну політику

Законодавство України про державну регуляторну політику складається із цього Закону, а також законів України та інших нормативно-правових актів, що регулюють відносини у сфері державної регуляторної політики.

Якщо міжнародним договором України, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, встановлено інші правила, ніж ті, що передбачені цим Законом, то застосовуються правила міжнародного договору України.

Стаття 3. Сфера дії Закону

Дія цього Закону поширюється на відносини у сфері здійснення державної регуляторної політики та регуляторної діяльності.

Дія цього Закону не поширюється на здійснення регуляторної діяльності, пов'язаної з прийняттям:

постанов Верховної Ради України;

актів Національного банку України, за винятком нормативно-правових актів Національного банку України, які спрямовані на виконання ним функцій, визначених пунктами 4, 6, 7, 9, 11 та 17 статті 7 Закону України "Про Національний банк України" (679-14), і мають ознаки регуляторного акта;

актів Рахункової палати, Центральної виборчої комісії та Національної служби посередництва і примирення;

стандартів, кодексів ustalеної практики, технічних умов, за винятком випадків, коли положення стандартів, кодексів ustalеної практики, технічних умов, прийнятих органами державної влади та органами місцевого самоврядування, маючи у передбачених законом випадках обов'язковий характер, встановлюють вимоги до суб'єктів господарювання щодо проведення обов'язкових погоджень, аналізів, експертиз, обстежень, випробувань тощо за допомогою третіх осіб;

санітарних норм, державних норм і правил у сфері містобудування, у тому числі державних будівельних норм, державних норм і правил пожежної безпеки, у тому числі загальнодержавних, міжгалузевих, галузевих нормативних актів з питань пожежної безпеки, державних міжгалузевих та галузевих нормативних актів про охорону праці, норм, правил і стандартів з ядерної та радіаційної безпеки, нормативних документів з метрології, затверджених центральними органами виконавчої влади, фармакопейних статей, Державної Фармакопеї України, технологічних регламентів виготовлення лікарського засобу, за винятком випадків, коли у положеннях зазначених документів містяться вимоги до суб'єктів господарювання щодо

проведення обов'язкових погоджень, аналізів, експертиз, обстежень, випробувань тощо за допомогою третіх осіб;

актів, прийнятих з питань запровадження та здійснення заходів правового режиму воєнного, надзвичайного стану, оголошення зони надзвичайної екологічної ситуації, а також з питань мобілізації та демобілізації;

актів, що містять державну таємницю України;

актів, що містять індивідуально-конкретні приписи, за винятком актів, у яких одночасно містяться нормативні та індивідуально-конкретні приписи;

актів, якими доводяться до відома фізичних та юридичних осіб, їх об'єднань рішення органів, які є вищестоящими по відношенню до органів, які приймають ці акти.

Дія цього Закону також не поширюється на порядок укладання, виконання, опублікування, реєстрації та денонсації міжнародних договорів України.

Стаття 4. Принципи державної регуляторної політики

Принципами державної регуляторної політики є:

доцільність – обґрунтована необхідність державного регулювання господарських відносин з метою вирішення існуючої проблеми;

адекватність - відповідність форм та рівня державного регулювання господарських відносин потребі у вирішенні існуючої проблеми та ринковим вимогам з урахуванням усіх прийнятних альтернатив;

ефективність - забезпечення досягнення внаслідок дії регуляторного акта максимально можливих позитивних результатів за рахунок мінімально необхідних витрат ресурсів суб'єктів господарювання, громадян та держави;

збалансованість - забезпечення у регуляторній діяльності балансу інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави;

передбачуваність - послідовність регуляторної діяльності, відповідність її цілям державної політики, а також планам з підготовки проектів регуляторних актів, що дозволяє суб'єктам господарювання здійснювати планування їхньої діяльності;

прозорість та врахування громадської думки - відкритість для фізичних та юридичних осіб, їх об'єднань дій регуляторних органів на всіх етапах їх регуляторної діяльності, обов'язковий розгляд регуляторними органами ініціатив, зауважень та пропозицій, наданих у встановленому законом порядку фізичними та юридичними особами, їх об'єднаннями, обов'язковість і своєчасність доведення прийнятих регуляторних актів до відома фізичних та юридичних осіб, їх об'єднань, інформування громадськості про здійснення регуляторної діяльності.

Стаття 5. Забезпечення здійснення державної регуляторної політики

Забезпечення здійснення державної регуляторної політики включає:

встановлення єдиного підходу до підготовки аналізу регуляторного впливу та до здійснення відстежень результативності регуляторних актів;

підготовку аналізу регуляторного впливу;

планування діяльності з підготовки проектів регуляторних актів;

оприлюднення проектів регуляторних актів з метою одержання зауважень і пропозицій від фізичних та юридичних осіб, їх об'єднань, а також відкриті обговорення за участю представників громадськості питань, пов'язаних з регуляторною діяльністю;

відстеження результативності регуляторних актів;

перегляд регуляторних актів;

систематизацію регуляторних актів;

недопущення прийняття регуляторних актів, які є непослідовними або не узгоджуються чи дублюють діючі регуляторні акти;

викладення положень регуляторного акта у спосіб, який є доступним та однозначним для розуміння особами, які повинні впроваджувати або виконувати вимоги цього регуляторного акта;

оприлюднення інформації про здійснення регуляторної діяльності.

Стаття 6. Права громадян, суб'єктів господарювання, їх об'єднань, наукових установ та консультативно-дорадчих органів у здійсненні державної регуляторної політики

Громадяни, суб'єкти господарювання, їх об'єднання та наукові установи, а також консультативно-дорадчі органи, що створені при органах державної влади та органах місцевого самоврядування і представляють інтереси громадян та суб'єктів господарювання, мають право:

подавати до регуляторних органів пропозиції про необхідність підготовки проектів регуляторних актів, а також про необхідність їх перегляду;

у випадках, передбачених законодавством, брати участь у розробці проектів регуляторних актів;

подавати зауваження та пропозиції щодо оприлюднених проектів регуляторних актів, брати участь у відкритих обговореннях питань, пов'язаних з регуляторною діяльністю;

бути залученими регуляторними органами до підготовки аналізів регуляторного впливу, експертних висновків щодо регуляторного впливу та виконання заходів з відстеження результативності регуляторних актів;

самостійно готувати аналіз регуляторного впливу проектів регуляторних актів, розроблених регуляторними органами, відстежувати результативність регуляторних актів, подавати за наслідками цієї діяльності зауваження та пропозиції регуляторним органам або органам, які відповідно до цього Закону на підставі аналізу звітів про відстеження результативності регуляторних актів приймають рішення про необхідність їх перегляду;

одержувати від регуляторних органів у відповідь на звернення, подані у встановленому законом порядку, інформацію щодо їх регуляторної діяльності.

Стаття 7. Планування діяльності з підготовки проектів регуляторних актів

Регуляторні органи затверджують плани діяльності з підготовки ними проектів регуляторних актів на наступний календарний рік не пізніше 15 грудня поточного року, якщо інше не встановлено законом.

План діяльності з підготовки проектів регуляторних актів повинен містити визначення видів і назв проектів, цілей їх прийняття, строків підготовки проектів, найменування органів та підрозділів, відповідальних за розроблення проектів регуляторних актів.

Затверджені плани діяльності з підготовки проектів регуляторних актів, а також зміни до них оприлюднюються у спосіб, передбачений статтею 13 цього Закону, не пізніш як у десятиденний строк після їх затвердження.

Якщо регуляторний орган готує або розглядає проект регуляторного акта, який не внесений до затвердженого цим регуляторним органом плану діяльності з підготовки проектів регуляторних актів, цей орган повинен внести відповідні зміни до плану не пізніше десяти робочих днів з дня початку підготовки цього проекту або з дня внесення проекту на розгляд до цього регуляторного органу, але не пізніше дня оприлюднення цього проекту.

Стаття 8. Підготовка аналізу регуляторного впливу

Стосовно кожного проекту регуляторного акта його розробником готується аналіз регуляторного впливу.

Аналіз регуляторного впливу готується до оприлюднення проекту регуляторного акта з метою одержання зауважень та пропозицій.

Розробник проекту регуляторного акта при підготовці аналізу регуляторного впливу повинен:

визначити та проаналізувати проблему, яку пропонується розв'язати шляхом державного регулювання господарських відносин, а також оцінити важливість цієї проблеми;

обґрунтувати, чому визначена проблема не може бути розв'язана за допомогою ринкових механізмів і потребує державного регулювання;

обґрунтувати, чому визначена проблема не може бути розв'язана за допомогою діючих регуляторних актів, та розглянути можливість внесення змін до них;

визначити очікувані результати прийняття запропонованого регуляторного акта, у тому числі здійснити розрахунок очікуваних витрат та вигод суб'єктів господарювання, громадян та держави внаслідок дії регуляторного акта;

визначити цілі державного регулювання;

визначити та оцінити усі прийнятні альтернативні способи досягнення встановлених цілей, у тому числі ті з них, які не передбачають безпосереднього державного регулювання господарських відносин;

аргументувати переваги обраного способу досягнення встановлених цілей;

описати механізми і заходи, які забезпечать розв'язання визначеної проблеми шляхом прийняття запропонованого регуляторного акта;

обґрунтувати можливість досягнення встановлених цілей у разі прийняття запропонованого регуляторного акта;

обґрунтовано довести, що досягнення запропонованим регуляторним актом встановлених цілей є можливим з найменшими витратами для суб'єктів господарювання, громадян та держави;

обґрунтовано довести, що вигоди, які виникатимуть внаслідок дії запропонованого регуляторного акта, виправдовують відповідні витрати у випадку, якщо витрати та/або вигоди не можуть бути кількісно визначені;

оцінити можливість впровадження та виконання вимог регуляторного акта залежно від ресурсів, якими розпоряджаються органи державної влади, органи місцевого самоврядування, фізичні та юридичні особи, які повинні впроваджувати або виконувати ці вимоги;

оцінити ризик впливу зовнішніх чинників на дію запропонованого регуляторного акта;

обґрунтувати запропонований строк чинності регуляторного акта;

визначити показники результативності регуляторного акта;

визначити заходи, за допомогою яких буде здійснюватися відстеження результативності регуляторного акта в разі його прийняття.

Якщо проект регуляторного акта одночасно містить норми, що регулюють господарські відносини або адміністративні відносини між регуляторними органами чи іншими органами державної влади та суб'єктами господарювання, та норми, що регулюють інші суспільні відносини, а також індивідуально-конкретні приписи, то аналіз регуляторного впливу готується лише щодо норм, які регулюють господарські відносини або адміністративні відносини між регуляторними органами або іншими органами державної влади та суб'єктами господарювання.

Методика підготовки аналізу регуляторного впливу для застосування Національним банком України затверджується спільно Кабінетом Міністрів України та Національним банком України, а методика підготовки аналізу регуляторного впливу для застосування іншими розробниками проектів регуляторних актів - Кабінетом Міністрів України. Методика підготовки аналізу регуляторного впливу є обов'язковою для застосування розробниками проектів регуляторних актів.

Аналіз регуляторного впливу підписується розробником проекту регуляторного акта, а в разі якщо розробником проекту є регуляторний орган, інший орган, установа чи організація - керівником цього органу, установи чи організації.

Стаття 9. Оприлюднення проектів регуляторних актів з метою одержання зауважень і пропозицій

Кожен проект регуляторного акта оприлюднюється з метою одержання зауважень і пропозицій від фізичних та юридичних осіб, їх об'єднань.

Про оприлюднення проекту регуляторного акта з метою одержання зауважень і пропозицій розробник цього проекту повідомляє у спосіб, передбачений статтею 13 цього Закону.

У випадках, встановлених цим Законом, може здійснюватися повторне оприлюднення проекту регуляторного акта.

Проект регуляторного акта разом із відповідним аналізом регуляторного впливу оприлюднюється у спосіб, передбачений статтею 13 цього Закону, не пізніше п'яти робочих днів з дня оприлюднення повідомлення про оприлюднення цього проекту регуляторного акта.

Повідомлення про оприлюднення проекту регуляторного акта повинно містити:

стислий виклад змісту проекту;

поштову та електронну, за її наявності, адресу розробника проекту та інших органів, до яких відповідно до цього Закону або за ініціативою розробника надсилаються зауваження та пропозиції;

інформацію про спосіб оприлюднення проекту регуляторного акта та відповідного аналізу регуляторного впливу (назва друкованого засобу масової інформації та/або адреса сторінки в мережі Інтернет, де опубліковано чи розміщено проект регуляторного акта та аналіз регуляторного впливу, або інформація про інший спосіб оприлюднення, передбачений частиною п'ятою статті 13 цього Закону);

інформацію про строк, протягом якого приймаються зауваження та пропозиції від фізичних та юридичних осіб, їх об'єднань;

інформацію про спосіб надання фізичними та юридичними особами, їх об'єднаннями зауважень та пропозицій.

Строк, протягом якого від фізичних та юридичних осіб, їх об'єднань приймаються зауваження та пропозиції, встановлюється розробником проекту регуляторного акта і не може бути меншим ніж один місяць та більшим ніж три місяці з дня оприлюднення проекту регуляторного акта та відповідного аналізу регуляторного впливу.

Усі зауваження і пропозиції щодо проекту регуляторного акта та відповідного аналізу регуляторного впливу, одержані протягом встановленого строку, підлягають обов'язковому розгляду розробником цього проекту. За результатами цього розгляду розробник проекту регуляторного акта повністю чи частково враховує одержані зауваження і пропозиції або мотивовано їх відхиляє.

Оприлюднення проекту регуляторного акта з метою одержання зауважень і пропозицій не може бути перешкодою для проведення громадських слухань та будь-яких інших форм відкритих обговорень цього проекту регуляторного акта.

Стаття 10. Відстеження результативності регуляторних актів

Стосовно кожного регуляторного акта послідовно здійснюються базове, повторне та періодичне відстеження його результативності.

Відстеження результативності регуляторного акта включає:

виконання заходів з відстеження результативності;

підготовку та оприлюднення звіту про відстеження результативності.

Для відстеження результативності регуляторних актів можуть бути використані статистичні дані та дані наукових досліджень і соціологічних опитувань.

Одержані при здійсненні повторного відстеження результативності значення показників результативності порівнюються із значеннями цих показників, що були одержані при здійсненні базового відстеження. Періодичні відстеження результативності здійснюються з метою перевірки сталого досягання регуляторним актом цілей, задекларованих при його прийнятті, після здійснення повторного відстеження результативності цього регуляторного акта.

Базове відстеження результативності регуляторного акта здійснюється до дня набрання чинності цим регуляторним актом або набрання чинності більшістю його положень. Якщо для визначення значень показників результативності регуляторного акта використовуються виключно статистичні дані, базове відстеження результативності може бути здійснене після набрання чинності цим регуляторним актом або набрання чинності більшістю його положень, але не пізніше дня, з якого починається проведення повторного відстеження результативності цього акта.

Повторне відстеження результативності регуляторного акта здійснюється через рік з дня набрання ним чинності або набрання чинності більшістю його положень, але не пізніше двох років з дня набрання чинності цим актом або більшістю його положень, якщо рішенням регуляторного органу, який прийняв цей регуляторний акт, не встановлено більш ранній строк.

Періодичні відстеження результативності регуляторного акта здійснюються раз на кожні три роки починаючи з дня закінчення заходів з повторного відстеження результативності цього акта, у тому числі і в разі, коли дію регуляторного акта, прийнятого на визначений строк, було продовжено після закінчення цього визначеного строку.

Якщо строк дії регуляторного акта, встановлений при його прийнятті, є меншим ніж один рік, періодичні відстеження його результативності не здійснюються, а повторне відстеження результативності здійснюється за три місяці до дня закінчення визначеного строку, якщо інше не встановлено рішенням регуляторного органу, який прийняв цей акт, але не пізніше дня закінчення визначеного строку. У разі якщо продовжується дія регуляторного акта, який було прийнято на визначений строк, що є меншим ніж один рік, періодичні відстеження результативності цього регуляторного акта здійснюються у строки, встановлені частиною сьомою цієї статті.

Рішення регуляторного органу про строк, після якого чи до якого починається повторне відстеження результативності регуляторного акта, визначається в самому регуляторному акті або в іншому акті цього регуляторного органу.

Виконання заходів з відстеження результативності регуляторного акта забезпечується регуляторним органом, який прийняв цей акт, якщо інше не встановлено цим Законом.

Строк виконання заходів з відстеження результативності регуляторного акта не може бути більшим ніж сорок п'ять робочих днів.

Регуляторний орган, який прийняв відповідний акт, якщо інше не встановлено цим Законом, готує звіт про відстеження результативності цього регуляторного акта та не пізніш як у десятиденний строк з дня підписання цього звіту оприлюднює його у спосіб, передбачений статтею 13 цього Закону.

У звіті про відстеження результативності регуляторного акта зазначаються:

кількісні та якісні значення показників результативності, що є результатами відстеження результативності;

дані та припущення, на основі яких здійснено відстеження результативності, а також способи їх одержання;

використані методи одержання результатів відстеження результативності.

Методика відстеження результативності регуляторних актів, прийнятих Національним банком України, затверджується спільно Кабінетом Міністрів України та Національним банком України, а методика відстеження результативності регуляторних актів, прийнятих іншими регуляторними органами, - Кабінетом Міністрів України. Методика відстеження результативності регуляторних актів є обов'язковою для застосування регуляторними органами.

Звіт про відстеження результативності підписується керівником регуляторного органу, що підготував цей звіт.

Витрати на виконання заходів з відстеження результативності фінансуються за рахунок регуляторного органу, який відповідно до цього Закону забезпечує виконання цих заходів.

Стаття 11. Перегляд регуляторних актів

Перегляд регуляторного акта здійснюється:

на підставі аналізу звіту про відстеження результативності цього регуляторного акта;

за ініціативою регуляторного органу, який прийняв відповідний регуляторний акт;

в інших випадках, передбачених Конституцією (254к/96-ВР) та іншими законодавчими актами України.

У разі наявності підстав, визначених у частині першій цієї статті, регуляторний орган, який прийняв відповідний акт, а у випадках, передбачених Конституцією України (254к/96-ВР) та цим Законом, - інший орган може приймати рішення про зупинення дії регуляторного акта, визнання його неконституційним, про скасування чи про необхідність залишення цього регуляторного акта без змін або про необхідність його перегляду.

Якщо відповідно до цього Закону рішення щодо регуляторного акта, визначені в частинах другій та третій цієї статті, приймаються іншим органом, цей орган подає відповідні пропозиції регуляторному органу, який прийняв відповідний регуляторний акт.

Стаття 12. Офіційне оприлюднення регуляторних актів

Регуляторні акти, прийняті Верховною Радою України, Президентом України та Кабінетом Міністрів України, офіційно оприлюднюються відповідно до Конституції України (254к/96-ВР) та інших законодавчих актів.

Регуляторні акти, прийняті Верховною Радою Автономної Республіки Крим, офіційно оприлюднюються у визначених нею друкованих засобах масової інформації не пізніш як у десятиденний строк з дня їх підписання Головою Верховної Ради Автономної Республіки Крим.

Регуляторні акти, прийняті Національним банком України, Національною радою України з питань телебачення і радіомовлення, іншими державними органами, центральними органами виконавчої влади, державними спеціалізованими установами та організаціями, некомерційними самоврядними організаціями, які здійснюють керівництво та управління окремими видами загальнообов'язкового державного соціального страхування, а також їх посадовими особами, офіційно оприлюднюються в "Офіційному віснику" та у газеті "Урядовий кур'єр" не пізніш як у десятиденний строк після їх державної реєстрації або прийняття та підписання, у випадку, якщо ці регуляторні акти не підлягають державній реєстрації.

Регуляторні акти, прийняті Радою міністрів Автономної Республіки Крим, місцевими органами виконавчої влади, територіальними органами центральних органів виконавчої влади, а також їх посадовими особами, офіційно оприлюднюються в друкованих засобах масової інформації, визначених Кабінетом Міністрів України, не пізніш як у десятиденний строк після їх державної реєстрації або прийняття та підписання, у випадку, якщо ці регуляторні акти не підлягають державній реєстрації.

Регуляторні акти, прийняті органами та посадовими особами місцевого самоврядування, офіційно оприлюднюються в друкованих засобах масової інформації відповідних рад, а у разі їх відсутності - у місцевих друкованих засобах масової інформації, визначених цими органами та посадовими особами, не пізніше як у десятиденний строк після їх прийняття та підписання.

Стаття 13. Способи оприлюднення документів, підготовлених у процесі здійснення регуляторної діяльності

План діяльності регуляторного органу з підготовки проектів регуляторних актів та зміни до нього оприлюднюються шляхом опублікування в друкованих засобах масової інформації цього регуляторного органу, а у разі їх відсутності - у друкованих засобах масової інформації, визначених цим регуляторним органом, та/або шляхом розміщення плану та змін до нього на офіційній сторінці відповідного регуляторного органу в мережі Інтернет.

Повідомлення про оприлюднення проекту регуляторного акта з метою одержання зауважень і пропозицій, проект регуляторного акта та відповідний аналіз регуляторного впливу оприлюднюються шляхом опублікування в друкованих засобах масової інформації розробника цього проекту, а у разі їх відсутності - у друкованих засобах масової інформації, визначених розробником цього проекту, та/або шляхом розміщення на офіційній сторінці розробника проекту регуляторного акта в мережі Інтернет.

Звіт про відстеження результативності регуляторного акта оприлюднюється шляхом опублікування в друкованих засобах масової інформації регуляторного органу, який прийняв цей регуляторний акт, а у разі їх відсутності - у друкованих засобах масової інформації, визначених цим регуляторним органом, та/або шляхом розміщення на офіційній сторінці цього регуляторного органу в мережі Інтернет.

При визначенні регуляторними органами друкованих засобів масової інформації, в яких публікуються документи, зазначені у частинах першій - третій цієї статті:

надається перевага офіційним друкованим засобам масової інформації;

забезпечується відповідність сфери компетенції регуляторного органу на відповідній території сфері розповсюдження друкованого засобу масової інформації.

Якщо в межах адміністративно-територіальної одиниці чи в населеному пункті не розповсюджуються друковані засоби масової інформації, а місцеві органи виконавчої влади, територіальні органи центральних органів виконавчої влади, органи та посадові особи місцевого самоврядування не мають своїх офіційних сторінок у мережі Інтернет, документи, зазначені у частинах першій - третій цієї статті, можуть оприлюднюватися у будь-який інший спосіб, який гарантує доведення інформації до мешканців відповідної адміністративно-територіальної одиниці чи до відповідної територіальної громади.

Витрати, пов'язані з оприлюдненням документів, зазначених у частинах першій - третій цієї статті, фінансуються за рахунок розробників проектів регуляторних актів або регуляторних органів, які оприлюднюють ці документи.

Стаття 14. Оприлюднення інформації про здійснення регуляторної діяльності

Регуляторні органи публікують у друкованих засобах масової інформації та/або розміщують на своїх офіційних сторінках у мережі Інтернет або оприлюднюють в інший спосіб, у тому числі через телебачення і радіо, інформацію про здійснення ними регуляторної діяльності.

Розділ II

ЗДІЙСНЕННЯ ДЕРЖАВНОЇ РЕГУЛЯТОРНОЇ ПОЛІТИКИ ВЕРХОВНОЮ РАДОЮ УКРАЇНИ

Стаття 15. Порядок здійснення державної регуляторної політики Верховною Радою України

Порядок планування діяльності Верховної Ради України з підготовки проектів законів, що регулюють господарські відносини та адміністративні відносини між регуляторними органами або іншими органами державної влади та суб'єктами господарювання, порядок розгляду цих проектів законів Верховною Радою України, порядок забезпечення принципу прозорості та врахування громадської думки у здійсненні Верховною Радою України державної регуляторної політики, а також порядок відстеження результативності та перегляду законів, що регулюють господарські відносини та адміністративні відносини між регуляторними органами або іншими органами

державної влади та суб'єктами господарювання, визначаються законом про Регламент Верховної Ради України з урахуванням вимог цього Закону.

Стаття 16. Подання Верховній Раді України інформації про здійснення державної регуляторної політики

Кабінет Міністрів України подає Верховній Раді України інформацію про здійснення державної регуляторної політики в системі органів виконавчої влади.

Щорічні звіти Кабінету Міністрів України оприлюднюються шляхом їх опублікування в газетах "Голос України" та "Урядовий кур'єр".

Розділ III

ЗДІЙСНЕННЯ ДЕРЖАВНОЇ РЕГУЛЯТОРНОЇ ПОЛІТИКИ ВЕРХОВНОЮ РАДОЮ АВТОНОМНОЇ РЕСПУБЛІКИ КРИМ

Стаття 17. Правові та організаційні засади здійснення державної регуляторної політики Верховною Радою Автономної Республіки Крим

Правові та організаційні засади здійснення державної регуляторної політики Верховною Радою Автономної Республіки Крим визначаються Конституцією України (254к/96-ВР), цим Законом, іншими законами України, Конституцією Автономної Республіки Крим (gb239k002-98) та нормативно-правовими актами Верховної Ради Автономної Республіки Крим з питань, віднесених до її компетенції.

Розділ IV

ЗДІЙСНЕННЯ ДЕРЖАВНОЇ РЕГУЛЯТОРНОЇ ПОЛІТИКИ КАБІНЕТОМ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ, ЦЕНТРАЛЬНИМИ ОРГАНАМИ ВИКОНАВЧОЇ ВЛАДИ ТА ЇХ ТЕРИТОРІАЛЬНИМИ ОРГАНАМИ, РАДОЮ МІНІСТРІВ АВТОНОМНОЇ РЕСПУБЛІКИ КРИМ, МІСЦЕВИМИ ОРГАНАМИ ВИКОНАВЧОЇ ВЛАДИ

Стаття 18. Організаційні засади здійснення державної регуляторної політики центральними органами виконавчої влади та їх територіальними органами, Радою міністрів Автономної Республіки Крим, місцевими органами виконавчої влади

Центральні органи виконавчої влади та їх територіальні органи, за винятком спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади з питань державної регуляторної політики (далі - спеціально уповноважений орган) і його територіальних органів, та місцеві органи виконавчої влади з метою реалізації покладених на них цим Законом повноважень у здійсненні державної регуляторної політики створюють у своєму складі в межах граничної чисельності структурні підрозділи з питань реалізації державної регуляторної політики або покладають реалізацію цих повноважень на один з існуючих структурних підрозділів чи окремих посадових осіб відповідних органів.

Організаційні засади здійснення державної регуляторної політики Радою міністрів Автономної Республіки Крим визначаються Конституцією України (254к/96-ВР), цим Законом, іншими законами України, Конституцією Автономної Республіки Крим (gb239k002-98), нормативно-правовими актами Верховної Ради Автономної Республіки Крим з питань, віднесених до її компетенції.

Стаття 19. Особливості планування діяльності Кабінету Міністрів України та центральних органів виконавчої влади з підготовки проектів регуляторних актів

Планування діяльності з підготовки Кабінетом Міністрів України проектів регуляторних актів здійснюється в порядку, встановленому Регламентом Кабінету Міністрів України (915-2000-п), з урахуванням вимог частин третьої та четвертої статті 7 цього Закону.

Плани діяльності центральних органів виконавчої влади з підготовки проектів регуляторних актів формуються на основі затвердженого плану діяльності Кабінету Міністрів України з підготовки проектів регуляторних актів.

Стаття 20. Особливості оприлюднення проектів регуляторних актів, які розробляються органами виконавчої влади, з метою одержання зауважень і пропозицій

Зауваження і пропозиції щодо оприлюдненого проекту регуляторного акта, розробленого органом виконавчої влади, та відповідного аналізу регуляторного впливу надаються фізичними та юридичними особами, їх об'єднаннями, крім розробника цього проекту:

спеціально уповноваженому органу - при оприлюдненні проектів регуляторних актів, розроблених центральними органами виконавчої влади;

відповідному територіальному органу спеціально уповноваженого органу - при оприлюдненні проектів регуляторних актів, розроблених Радою міністрів Автономної Республіки Крим, місцевими органами виконавчої влади, територіальними органами центральних органів виконавчої влади.

За рішенням Кабінету Міністрів України або робочого органу Кабінету Міністрів України, утвореного для узгодження та підготовки питань для розгляду на засіданнях Кабінету Міністрів України (далі - урядовий комітет), на розгляд якого внесено проект регуляторного акта:

оприлюднюються проекти регуляторних актів, які не оприлюднювалися до внесення їх на розгляд до Кабінету Міністрів України;

можуть повторно оприлюднюватися проекти регуляторних актів, які оприлюднювалися до внесення їх на розгляд до Кабінету Міністрів України.

У разі оприлюднення проекту регуляторного акта за рішенням Кабінету Міністрів України чи відповідного урядового комітету функцію розробника цього проекту виконує орган виконавчої влади, який вніс на розгляд відповідний проект, якщо інше не встановлено у рішенні Кабінету Міністрів України чи урядового комітету про оприлюднення цього проекту.

Стаття 21. Погодження проектів регуляторних актів, які розробляються органами виконавчої влади, із спеціально уповноваженим органом або його територіальними органами

Проекти регуляторних актів, які розробляються центральними органами виконавчої влади, підлягають погодженню із спеціально уповноваженим органом.

Проекти регуляторних актів, які розробляються Радою міністрів Автономної Республіки Крим, місцевими органами виконавчої влади, територіальними органами центральних органів виконавчої влади, підлягають погодженню з відповідними територіальними органами спеціально уповноваженого органу.

Для погодження до спеціально уповноваженого органу разом з проектом регуляторного акта подаються аналіз регуляторного впливу цього проекту та копія оприлюдненого повідомлення про оприлюднення проекту з метою одержання зауважень і пропозицій.

Тривалість погодження проекту регуляторного акта не може перевищувати одного місяця з дня одержання проекту спеціально уповноваженим органом або його територіальним органом.

Спеціально уповноважений орган або його територіальний орган розглядає проект регуляторного акта та документи, що додаються до нього, і приймає рішення про погодження цього проекту або рішення про відмову в його погодженні. Це рішення не пізніше наступного робочого дня з дня його прийняття подається до органу, який розробив проект регуляторного акта.

Рішення про відмову в погодженні проекту регуляторного акта повинно містити обґрунтовані зауваження та пропозиції щодо цього проекту та/або щодо відповідного аналізу регуляторного впливу.

Після доопрацювання проекту регуляторного акта та/або відповідного аналізу регуляторного впливу з урахуванням наданих зауважень та пропозицій цей проект подається у встановленому цим Законом порядку на повторне погодження до спеціально уповноваженого органу або його територіального органу.

У разі незгоди з рішенням про відмову в погодженні проекту регуляторного акта розробник цього проекту може звернутися відповідно до спеціально уповноваженого органу чи його територіального органу з ініціативою щодо утворення погоджувальної групи для проведення консультацій з метою усунення суперечностей.

До складу погоджувальної групи входять представники розробника проекту регуляторного акта та спеціально уповноваженого органу або його територіального органу.

Якщо поданий на погодження проект регуляторного акта не оприлюднювався розробником цього проекту, спеціально уповноважений орган чи його територіальний орган залишає цей проект без розгляду, про що повідомляє розробникові проекту в письмовій формі не пізніше наступного робочого дня з дня одержання відповідного проекту спеціально уповноваженим органом або його територіальним органом.

Після оприлюднення проект регуляторного акта, який було залишено без розгляду, подається його розробником на погодження до спеціально уповноваженого органу чи його територіального органу в порядку, встановленому цим Законом.

Стаття 22. Апеляційні регуляторні комісії

Для розгляду скарг Ради міністрів Автономної Республіки Крим, місцевих органів виконавчої влади, територіальних органів центральних органів виконавчої влади щодо відмови територіальних органів спеціально уповноваженого органу в погодженні проектів регуляторних актів в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі утворюються апеляційні регуляторні комісії.

Положення про апеляційну регуляторну комісію затверджується Кабінетом Міністрів України, а її склад - відповідно Головою Ради міністрів Автономної Республіки Крим, головою обласної, Київської та Севастопольської міської державної адміністрації за погодженням із спеціально уповноваженим органом.

До складу апеляційних регуляторних комісій входять представники місцевих органів виконавчої влади, територіальних органів центральних органів виконавчої влади, об'єднань громадян та суб'єктів господарювання.

Кількість представників об'єднань громадян та суб'єктів господарювання повинна становити не менше третини від загальної кількості членів апеляційної регуляторної комісії.

Організаційне, інформаційне та матеріально-технічне забезпечення діяльності апеляційних регуляторних комісій здійснює відповідно Рада міністрів Автономної Республіки Крим, обласні, Київська та Севастопольська міські державні адміністрації.

Стаття 23. Оскарження відмови спеціально уповноваженого органу або його територіального органу в погодженні проекту регуляторного акта

Розробник проекту регуляторного акта має право оскаржити рішення про відмову спеціально уповноваженого органу або його територіального органу в погодженні проекту регуляторного акта. При цьому центральний орган виконавчої влади оскаржує таку відмову до урядового комітету, визначеного Кабінетом Міністрів України, а Рада міністрів Автономної Республіки Крим, місцевий орган виконавчої влади, територіальний орган центрального органу виконавчої влади - до апеляційної регуляторної комісії.

Одночасно з поданням скарги розробник проекту регуляторного акта надсилає відповідно до спеціально уповноваженого органу чи його територіального органу повідомлення про оскарження відмови в погодженні проекту.

До скарги щодо відмови в погодженні проекту регуляторного акта додаються копії цього проекту та рішення спеціально уповноваженого органу чи його територіального органу про відмову в його погодженні, а в разі необхідності за рішенням скаржника - інші матеріали.

Строк розгляду скарги встановлюється урядовим комітетом або апеляційною регуляторною комісією, але не може бути більшим ніж один місяць з дня одержання цієї скарги відповідно урядовим комітетом або апеляційною регуляторною комісією.

Спеціально уповноважений орган або його територіальний орган може подати на засідання відповідно урядового комітету чи апеляційної регуляторної комісії додаткові матеріали, які обґрунтовують його відмову в погодженні проекту.

За результатами розгляду скарги відповідно урядовий комітет або апеляційна регуляторна комісія приймає рішення про задоволення скарги або про відмову в її задоволенні.

У разі задоволення скарги проект регуляторного акта затверджується або вноситься його розробником до іншого органу, до компетенції якого належить розгляд або прийняття цього регуляторного акта, без погодження відповідно із спеціально уповноваженим органом чи його територіальним органом.

У разі відмови у задоволенні скарги проект регуляторного акта повертається його розробнику на доопрацювання та подання його на повторне погодження відповідно із спеціально уповноваженим органом чи його територіальним органом.

Стаття 24. Особливості розгляду Кабінетом Міністрів України проектів регуляторних актів

Кожен проект регуляторного акта, що внесений на розгляд до Кабінету Міністрів України, подається для підготовки експертного висновку щодо регуляторного впливу до структурного

підрозділу Секретаріату Кабінету Міністрів України, на який рішенням Кабінету Міністрів України покладено відповідну функцію.

Порядок та строки підготовки експертних висновків щодо регуляторного впливу проектів регуляторних актів, внесених на розгляд Кабінету Міністрів України, встановлюються Регламентом Кабінету Міністрів України.

На засідання урядового комітету разом із проектом регуляторного акта подаються аналіз регуляторного впливу, яким супроводжується цей проект, та експертний висновок щодо регуляторного впливу відповідного проекту регуляторного акта.

Стаття 25. Особливості прийняття регуляторних актів органами виконавчої влади, їх посадовими особами

Регуляторний акт не може бути прийнятий або схвалений уповноваженим на це органом виконавчої влади або його посадовою особою, якщо наявна хоча б одна з таких обставин:

відсутній аналіз регуляторного впливу;

проект регуляторного акта не був оприлюднений;

проект регуляторного акта не був поданий на погодження із спеціально уповноваженим органом або його відповідним територіальним органом;

щодо проекту регуляторного акта спеціально уповноваженим органом або його територіальним органом було прийнято рішення про відмову в його погодженні;

урядовим комітетом або апеляційною регуляторною комісією не прийнято рішення стосовно поданої розробником проекту регуляторного акта скарги щодо відмови в погодженні цього проекту спеціально уповноваженим органом чи його територіальним органом;

розробником проекту регуляторного акта не виконано рішення урядового комітету або апеляційної регуляторної комісії стосовно скарги щодо відмови в погодженні цього проекту спеціально уповноваженим органом чи його територіальним органом.

У разі виявлення будь-якої з цих обставин спеціально уповноважений орган, його територіальний орган повідомляє про це орган виконавчої влади, його посадову особу, уповноважену на прийняття або схвалення регуляторного акта, а якщо регуляторний акт підлягає державній реєстрації в органах юстиції - також орган юстиції, до компетенції якого належить здійснення державної реєстрації цього регуляторного акта.

Якщо в ході перевірки на підставі повідомлення спеціально уповноваженого органу або його територіального органу органом юстиції буде виявлена будь-яка з обставин, визначених у частині першій цієї статті, орган юстиції відмовляє в державній реєстрації регуляторного акта або не пізніше десяти робочих днів з дня одержання цього повідомлення скасовує прийняте рішення про державну реєстрацію цього регуляторного акта.

Стаття 26. Особливості відстеження результативності та перегляду регуляторних актів, прийнятих органами виконавчої влади

Виконання заходів з відстеження результативності регуляторних актів, прийнятих Кабінетом Міністрів України, забезпечується центральними органами виконавчої влади, Радою міністрів Автономної Республіки Крим, місцевими органами виконавчої влади, які були головними розробниками проектів цих регуляторних актів або до компетенції яких належать питання, що регулюються цими регуляторними актами.

Звіт про відстеження результативності регуляторного акта, прийнятого Кабінетом Міністрів України, не пізніше наступного робочого дня з дня оприлюднення цього звіту подається до урядового комітету, який схвалив проект цього регуляторного акта.

Рішення про необхідність перегляду регуляторного акта, прийнятого Кабінетом Міністрів України, на підставі аналізу звіту про відстеження його результативності приймає урядовий комітет, який схвалив проект цього регуляторного акта, або розробник проекту цього регуляторного акта.

Звіт про відстеження результативності регуляторного акта, прийнятого центральним органом виконавчої влади, не пізніше наступного робочого дня з дня його оприлюднення передається до спеціально уповноваженого органу.

Звіт про відстеження результативності регуляторного акта, прийнятого Радою міністрів Автономної Республіки Крим, місцевим органом виконавчої влади, територіальним органом

центрального органу виконавчої влади, не пізніше наступного робочого дня з дня його оприлюднення передається до територіального органу спеціально уповноваженого органу.

Стаття 27. Прийняття спеціально уповноваженим органом рішень про необхідність усунення порушень принципів державної регуляторної політики

Спеціально уповноважений орган має право здійснювати експертизу регуляторних актів центральних органів виконавчої влади, їх територіальних органів, Ради міністрів Автономної Республіки Крим, місцевих органів виконавчої влади на відповідність цих актів вимогам статей 4, 5, 8-13 цього Закону.

Підставами для проведення експертизи регуляторних актів спеціально уповноваженим органом є:

відповідне звернення фізичних та/або юридичних осіб, їх об'єднань, а також консультативно-дорадчих органів, що створені при органах державної влади та органах місцевого самоврядування і представляють інтереси громадян та суб'єктів господарювання;

аналіз спеціально уповноваженим органом звітів про відстеження результативності регуляторних актів.

У разі виявлення в регуляторних актах або в діях органів, зазначених у частині першій цієї статті, порушень вимог статей 4, 5, 8-13 цього Закону спеціально уповноважений орган приймає рішення про необхідність усунення виявлених порушень принципів державної регуляторної політики органом, що прийняв цей акт.

Рішення про необхідність усунення порушень принципів державної регуляторної політики може стосуватися регуляторного акта у цілому або окремих його положень.

Рішення спеціально уповноваженого органу не пізніше наступного робочого дня після його прийняття надсилається органу виконавчої влади, що прийняв регуляторний акт, щодо якого було прийнято відповідне рішення.

Рішення спеціально уповноваженого органу про необхідність усунення порушень принципів державної регуляторної політики не підлягають державній реєстрації в органах юстиції.

Стаття 28. Виконання рішень спеціально уповноваженого органу про необхідність усунення порушень принципів державної регуляторної політики

Рішення спеціально уповноваженого органу про необхідність усунення порушень принципів державної регуляторної політики підлягає виконанню органом виконавчої влади, щодо регуляторного акта якого було прийнято це рішення, у двомісячний строк з дня прийняття такого рішення.

Виконання органами виконавчої влади рішень спеціально уповноваженого органу передбачає підготовку проекту акта про внесення змін до регуляторного акта, щодо якого було прийнято рішення, або про визнання цього регуляторного акта таким, що втратив чинність.

У разі підготовки проекту акта про внесення змін до регуляторного акта, щодо якого було прийнято відповідне рішення, цей проект подається у встановленому цим Законом порядку на погодження до спеціально уповноваженого органу не пізніш як за п'ять робочих днів до закінчення строку виконання відповідного рішення спеціально уповноваженого органу. У разі прийняття спеціально уповноваженим органом рішення про погодження проекту змін рішення спеціально уповноваженого органу про необхідність усунення порушень принципів державної регуляторної політики вважається виконаним.

Погодження проекту змін до регуляторного акта, щодо якого спеціально уповноваженим органом було прийнято рішення про необхідність усунення порушень принципів державної регуляторної політики, здійснюється в порядку та у строки, встановлені цим Законом, з урахуванням зауважень та пропозицій, викладених у відповідному рішенні.

У разі визнання таким, що втратив чинність, регуляторного акта, щодо якого спеціально уповноваженим органом було прийнято рішення, орган виконавчої влади, що прийняв цей регуляторний акт, не пізніше одного робочого дня до закінчення строку виконання відповідного рішення подає до спеціально уповноваженого органу копію акта про визнання таким, що втратив чинність, цього регуляторного акта.

У разі невиконання рішення спеціально уповноваженого органу про необхідність усунення порушень принципів державної регуляторної політики або неоскарження цього рішення органом виконавчої влади протягом встановленого в цьому Законі строку дія регуляторного акта або

окремих його положень, щодо яких було прийнято відповідне рішення, зупиняється наступного дня з дня закінчення строку для виконання такого рішення.

Спеціально уповноважений орган публікує в газеті "Урядовий кур'єр" повідомлення про зупинення дії регуляторного акта або окремих його положень не пізніше десяти робочих днів з дня зупинення дії цього регуляторного акта або окремих його положень.

Якщо рішення про необхідність усунення порушень принципів державної регуляторної політики прийнято щодо регуляторного акта, зареєстрованого в органі юстиції, спеціально уповноважений орган не пізніше трьох робочих днів з дня зупинення дії регуляторного акта або окремих його положень за умови неподання органом виконавчої влади скарги щодо рішення спеціально уповноваженого органу до урядового комітету, визначеного Кабінетом Міністрів України, надсилає повідомлення про зупинення дії до органу юстиції, який зареєстрував відповідний регуляторний акт.

Орган юстиції не пізніше п'яти робочих днів з дня одержання повідомлення спеціально уповноваженого органу скасовує прийняте ним рішення про державну реєстрацію регуляторного акта, дію якого або окремих його положень було зупинено, і повідомляє про це спеціально уповноважений орган та орган виконавчої влади, що прийняв цей регуляторний акт.

Стаття 29. Оскарження рішень спеціально уповноваженого органу про необхідність усунення порушень принципів державної регуляторної політики

Рішення спеціально уповноваженого органу про необхідність усунення порушень принципів державної регуляторної політики може бути оскаржено до урядового комітету, визначеного Кабінетом Міністрів України, протягом десяти робочих днів з дня одержання органом виконавчої влади відповідного рішення.

Одночасно з поданням скарги орган виконавчої влади, що прийняв регуляторний акт, надсилає до спеціально уповноваженого органу повідомлення про оскарження його рішення.

Скарга щодо рішення спеціально уповноваженого органу повинна бути підписаною керівником органу виконавчої влади. До скарги додаються копія рішення, яке оскаржується, та матеріали, що обґрунтовують необхідність його скасування.

У разі оскарження рішення спеціально уповноваженого органу, прийнятого щодо спільного акта органів виконавчої влади, подається спільна скарга, яка підписується керівниками цих органів.

Урядовий комітет розглядає скаргу щодо рішення спеціально уповноваженого органу протягом тридцяти робочих днів з дня її одержання за участі керівника спеціально уповноваженого органу та керівника органу виконавчої влади, щодо регуляторного акта якого прийнято відповідне рішення. У розгляді спільної скарги участь керівників цих органів є обов'язковою.

Спеціально уповноважений орган подає на засідання урядового комітету матеріали, які обґрунтовують прийняття рішення, що оскаржується.

Подання скарги щодо рішення спеціально уповноваженого органу не зупиняє дії цього рішення.

За результатами розгляду скарги урядовий комітет приймає рішення про задоволення скарги або про відмову в її задоволенні.

У разі задоволення скарги спеціально уповноважений орган не пізніше трьох робочих днів з дня прийняття рішення про задоволення скарги скасовує своє рішення, яке було оскаржено.

У разі відмови у задоволенні скарги орган виконавчої влади, що прийняв регуляторний акт і подав скаргу:

не пізніше трьох робочих днів з дня прийняття рішення про відмову у задоволенні скарги подає на погодження до спеціально уповноваженого органу проект акта, яким вносяться зміни до регуляторного акта, щодо якого спеціально уповноваженим органом було прийнято рішення, або проект акта, яким цей регуляторний акт визнається таким, що втратив чинність;

забезпечує затвердження цього проекту акта.

Розділ V **ПОВНОВАЖЕННЯ СПЕЦІАЛЬНО УПОВНОВАЖЕНОГО ОРГАНУ ЩОДО** **ЗДІЙСНЕННЯ ДЕРЖАВНОЇ РЕГУЛЯТОРНОЇ ПОЛІТИКИ**

Стаття 30. Повноваження спеціально уповноваженого органу щодо здійснення державної регуляторної політики

Спеціально уповноваженим органом є центральний орган виконавчої влади, який забезпечує реалізацію державної політики у сфері підприємництва.

До повноважень спеціально уповноваженого органу щодо здійснення державної регуляторної політики належать:

підготовка та подання пропозицій щодо формування та забезпечення здійснення державної регуляторної політики;

узагальнення практики застосування законодавства про державну регуляторну політику, підготовка та подання пропозицій щодо його вдосконалення;

методичне забезпечення діяльності регуляторних органів, пов'язаної із здійсненням державної регуляторної політики;

проведення аналізу проектів регуляторних актів, що подаються на погодження, та відповідних аналізів регуляторного впливу на відповідність вимогам статей 4, 5, 8 і 9 цього Закону та прийняття рішень про погодження цих проектів або про відмову в їх погодженні;

здійснення експертизи регуляторних актів центральних органів виконавчої влади та їх територіальних органів, Ради міністрів Автономної Республіки Крим, місцевих органів виконавчої влади на їх відповідність вимогам статей 4, 5, 8-13 цього Закону, прийняття у разі виявлення порушень цих вимог рішень про необхідність усунення порушень принципів державної регуляторної політики;

проведення експертиз проектів законів України, інших нормативно-правових актів, які регулюють господарські відносини та адміністративні відносини між регуляторними органами або іншими органами державної влади та суб'єктами господарювання, надання розробникам цих проектів пропозицій про їх вдосконалення відповідно до принципів державної регуляторної політики;

звернення до регуляторних органів з пропозиціями про внесення змін або визнання такими, що втратили чинність, прийнятих цими органами регуляторних актів, що суперечать принципам державної регуляторної політики або прийняті з порушенням вимог цього Закону;

звернення до Президента України, органів державної влади, їх посадових осіб, органів та посадових осіб місцевого самоврядування, які у випадках та в порядку, встановлених Конституцією (254к/96-ВР) та законами України, мають право скасовувати або зупиняти дію актів інших органів державної влади, їх посадових осіб, органів та посадових осіб місцевого самоврядування, з поданнями про скасування або зупинення дії регуляторних актів, що суперечать принципам державної регуляторної політики або прийняті з порушенням вимог цього Закону;

аналіз листів центральних органів виконавчої влади, їх територіальних органів, Ради міністрів Автономної Республіки Крим, місцевих органів виконавчої влади, їх посадових осіб, у яких роз'яснюються положення регуляторних актів, надання цим органам та посадовим особам пропозицій про відкликання цих листів у разі, якщо вони суперечать законодавству;

надання роз'яснень положень законодавства про державну регуляторну політику;

вжиття у межах, встановлених законами України, заходів щодо захисту прав та законних інтересів суб'єктів господарювання, порушених внаслідок дії регуляторних актів;

інформування фізичних та юридичних осіб, їх об'єднань про свою діяльність та здійснення державної регуляторної політики в Україні.

Розділ VI

ЗДІЙСНЕННЯ ДЕРЖАВНОЇ РЕГУЛЯТОРНОЇ ПОЛІТИКИ ОРГАНАМИ ТА ПОСАДОВИМИ ОСОБАМИ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ

Стаття 31. Організаційні засади здійснення державної регуляторної політики органами та посадовими особами місцевого самоврядування

Сільські, селищні, міські, районні у містах, районні та обласні ради з метою реалізації покладених на них цим Законом повноважень у здійсненні державної регуляторної політики можуть створювати у своєму складі постійні комісії з питань реалізації державної регуляторної політики або можуть покладати ці повноваження на одну з існуючих постійних комісій відповідної ради (далі - відповідальна постійна комісія).

Виконавчі органи сільських, селищних, міських, районних у містах рад з метою реалізації покладених на них цим Законом повноважень у здійсненні державної регуляторної політики

створюють у своєму складі в межах граничної чисельності структурні підрозділи з питань реалізації державної регуляторної політики або покладають реалізацію цих повноважень на один з існуючих структурних підрозділів чи окремих посадових осіб відповідного виконавчого органу ради (далі - відповідальний структурний підрозділ).

Організаційне забезпечення здійснення державної регуляторної політики сільським, селищним та міським головою здійснює відповідальний структурний підрозділ виконавчого органу сільської, селищної, міської ради.

Організаційні засади здійснення державної регуляторної політики у системі місцевого самоврядування у місті Києві визначаються цим Законом та Законом України "Про столицю України - місто-герой Київ" (401-14).

Стаття 32. Особливості планування діяльності органів та посадових осіб місцевого самоврядування з підготовки проектів регуляторних актів

Планування діяльності сільських, селищних, міських, районних у містах, районних та обласних рад з підготовки проектів регуляторних актів здійснюється в рамках підготовки та затвердження планів роботи відповідних рад у порядку, встановленому Законом України "Про місцеве самоврядування в Україні" (280/97-ВР) та регламентами відповідних рад, з урахуванням вимог частин третьої та четвертої статті 7 цього Закону.

Стаття 33. Підготовка аналізу регуляторного впливу проектів регуляторних актів, розроблених органами та посадовими особами місцевого самоврядування

У разі внесення на розгляд сесії ради проекту регуляторного акта без аналізу регуляторного впливу відповідальна постійна комісія приймає рішення про направлення проекту регуляторного акта на доопрацювання органу чи особі, яка внесла цей проект.

За мотивованим поданням депутата ради, постійної комісії ради, голови районної або обласної ради відповідальна постійна комісія може прийняти рішення про забезпечення підготовки в порядку, встановленому частинами другою та третьою статті 34 цього Закону, експертного висновку щодо регуляторного впливу проекту регуляторного акта, внесеного цим депутатом ради, постійною комісією ради, головою районної або обласної ради. У цьому разі аналіз регуляторного впливу не готується, а експертний висновок щодо регуляторного впливу готується відповідно до вимог статті 8 цього Закону.

У разі внесення на розгляд засідання виконавчого органу ради чи внесення на затвердження сільським, селищним, міським головою проекту регуляторного акта без аналізу регуляторного впливу цей проект повертається його розробникові на доопрацювання.

Стаття 34. Особливості розгляду сільською, селищною, міською, районною у місті, районною, обласною радою проектів регуляторних актів

Кожен проект регуляторного акта, що внесений на розгляд до сільської, селищної, міської, районної у місті, районної, обласної ради, подається до відповідальної постійної комісії для вивчення та надання висновків про відповідність проекту регуляторного акта вимогам статей 4 та 8 цього Закону.

Відповідальна постійна комісія забезпечує підготовку експертного висновку щодо регуляторного впливу внесеного проекту регуляторного акта.

Порядок та строки підготовки експертних висновків щодо регуляторного впливу внесених проектів регуляторних актів встановлюються регламентами відповідних рад.

На підставі аналізу регуляторного впливу, яким супроводжувався проект регуляторного акта при його внесенні на розгляд сесії відповідної ради, а також експертного висновку щодо регуляторного впливу цього проекту відповідальна постійна комісія готує свої висновки про відповідність проекту регуляторного акта вимогам статей 4 та 8 цього Закону. У випадках, визначених частиною другою статті 33 цього Закону, такі висновки готуються на підставі експертного висновку щодо регуляторного впливу.

Висновки відповідальної постійної комісії готуються на підставі аналізу регуляторного впливу, яким проект регуляторного акта супроводжувався при його внесенні, лише у разі, якщо експертний висновок щодо регуляторного впливу не був наданий відповідальній постійній комісії протягом строку, встановленого для його підготовки. Це правило не застосовується у випадках, передбачених частиною другою статті 33 цього Закону.

Висновки відповідальної постійної комісії передаються для вивчення до постійної комісії, до сфери відання якої належить супроводження розгляду проекту регуляторного акта у відповідній раді (далі - головна постійна комісія), за винятком випадків, коли відповідальна постійна комісія є головною постійною комісією.

При представленні на пленарному засіданні сесії ради проекту регуляторного акта голова відповідальної постійної комісії доповідає висновки цієї постійної комісії про відповідність проекту регуляторного акта вимогам статей 4 та 8 цього Закону.

Стаття 35. Особливості оприлюднення проектів регуляторних актів, прийняття яких належить до компетенції органів та посадових осіб місцевого самоврядування, з метою одержання зауважень і пропозицій

Оприлюднення з метою одержання зауважень і пропозицій проектів регуляторних актів, прийняття яких належить до компетенції виконавчих органів сільських, селищних, міських, районних у містах рад, а також сільських, селищних та міських голів, проводиться до внесення цих проектів на розгляд засідання відповідного виконавчого органу ради або до внесення їх на затвердження відповідному сільському, селищному, міському голові.

За рішенням сільської, селищної, міської, районної у місті, районної, обласної ради або відповідальної постійної комісії відповідної ради:

оприлюднюються проекти регуляторних актів, які не оприлюднювалися до внесення їх на розгляд сесії відповідної ради;

можуть повторно оприлюднюватися проекти регуляторних актів, які оприлюднювалися до внесення їх на розгляд сесії відповідної ради.

У разі оприлюднення проектів регуляторних актів за рішенням відповідної ради або відповідальної постійної комісії цієї ради функцію розробника проекту виконує орган, особа чи група осіб, які внесли цей проект на розгляд сесії відповідної ради, якщо інше не встановлено у рішенні ради чи відповідальної постійної комісії.

Зауваження і пропозиції щодо оприлюдненого проекту регуляторного акта, внесенного на розгляд сесії ради, та відповідного аналізу регуляторного впливу надаються фізичними та юридичними особами, їх об'єднаннями розробникові цього проекту та головній постійній комісії ради.

Стаття 36. Особливості прийняття регуляторних актів органами та посадовими особами місцевого самоврядування

Регуляторний акт не може бути прийнятий або схвалений уповноваженим на це органом чи посадовою особою місцевого самоврядування, якщо наявна хоча б одна з таких обставин:

відсутній аналіз регуляторного впливу;

проект регуляторного акта не був оприлюднений.

У разі виявлення будь-якої з цих обставин орган чи посадова особа місцевого самоврядування має право вжити передбачених законодавством заходів для припинення виявлених порушень, у тому числі відповідно до закону скасувати або зупинити дію регуляторного акта, прийнятого з порушеннями.

Стаття 37. Особливості відстеження результативності та перегляду регуляторних актів, прийнятих органами та посадовими особами місцевого самоврядування

Виконання заходів з відстеження результативності регуляторних актів, прийнятих сільськими, селищними, міськими та районними у містах радами, забезпечується виконавчими органами відповідних рад.

Виконання заходів з відстеження результативності регуляторних актів, прийнятих районними та обласними радами, забезпечується виконавчим апаратом відповідних рад, а у разі якщо рішеннями районних, обласних рад повноваження щодо забезпечення виконання заходів з відстеження результативності цих регуляторних актів делеговано відповідно районним або обласним державним адміністраціям - районними, обласними державними адміністраціями.

Звіт про відстеження результативності регуляторного акта, прийнятого відповідною радою, не пізніше наступного робочого дня з дня оприлюднення цього звіту подається до головної постійної комісії відповідної ради.

Рішення про необхідність перегляду регуляторного акта, прийнятого сільською, селищною, міською, районною у місті, районною, обласною радою, на підставі аналізу звіту про

відстеження його результативності приймає головна постійна комісія відповідної ради або розробник проекту цього регуляторного акта.

Виконання заходів з відстеження результативності регуляторних актів, прийнятих сільськими, селищними, міськими головами, забезпечується виконавчими органами сільської, селищної, міської ради, визначеними для виконання цих заходів відповідними сільськими, селищними, міськими головами.

Стаття 38. Заслуховування радами звітів про здійснення державної регуляторної політики

Сільська, селищна, міська, районна у місті рада заслуховує щорічний звіт сільського, селищного, міського голови, голови районної у місті ради про здійснення державної регуляторної політики виконавчими органами відповідної сільської, селищної, міської, районної у місті ради.

Районна, обласна рада заслуховує щорічний звіт голови районної, обласної ради про здійснення державної регуляторної політики виконавчим апаратом відповідної ради.

Відповідальна постійна комісія відповідної ради готує і попередньо розглядає питання щодо звітів посадових осіб, зазначених у частинах першій та другій цієї статті, про здійснення державної регуляторної політики у частині, що віднесена законом до компетенції постійних комісій рад.

Щорічні звіти посадових осіб, зазначених у частинах першій та другій цієї статті, оприлюднюються шляхом їх опублікування в друкованих засобах масової інформації рад, які заслуховують відповідні звіти, а у разі їх відсутності - в інших місцевих друкованих засобах масової інформації.

Розділ VII

ОСОБЛИВОСТІ ЗДІЙСНЕННЯ РЕГУЛЯТОРНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Стаття 39. Особливості здійснення регуляторної діяльності щодо положень нормативних документів

Обов'язкові для виконання у передбачених законом випадках положення стандартів, кодексів усталеної практики, технічних умов, прийнятих органами державної влади та органами місцевого самоврядування, санітарних норм, державних норм і правил у сфері містобудування, у тому числі державних будівельних норм, державних норм і правил пожежної безпеки, у тому числі загальнодержавних, міжгалузевих, галузевих нормативних актів з питань пожежної безпеки, державних міжгалузевих та галузевих нормативних актів про охорону праці, норм, правил і стандартів з ядерної та радіаційної безпеки, нормативних документів з метрології, затверджених центральними органами виконавчої влади, фармакопейних статей, Державної Фармакопеї України, технологічних регламентів виготовлення лікарського засобу, які встановлюють вимоги до суб'єктів господарювання щодо проведення обов'язкових погоджень, аналізів, експертиз, обстежень, випробувань тощо за допомогою третіх осіб, розробляються, приймаються та переглядаються у порядку, встановленому цим Законом, за винятком вимог статті 12 цього Закону.

Нормативні документи, які містять зазначені у частині першій цієї статті положення, розробляються, приймаються та переглядаються у порядку, встановленому Законом України "Про стандартизацію" (2408-14) та іншими законами України, що регулюють відносини у відповідних сферах.

Стаття 40. Особливості здійснення регуляторної діяльності в умовах воєнного, надзвичайного стану та оголошення зони надзвичайної екологічної ситуації

В умовах воєнного, надзвичайного стану, оголошення зони надзвичайної екологічної ситуації відповідно до Конституції України (254к/96-ВР) та в установленому порядку регуляторна діяльність здійснюється з урахуванням обмежень прав і свобод людини і громадянина, які в умовах воєнного та надзвичайного стану, оголошення зони надзвичайної екологічної ситуації встановлюються відповідно до Конституції України (254к/96-ВР), Закону України "Про правовий режим воєнного стану" (1647-14), Закону України "Про правовий режим надзвичайного стану" (1550-14) та Закону України "Про зону надзвичайної екологічної ситуації" (1908-14).

Розділ VIII

ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ПОРУШЕННЯ ПОРЯДКУ РЕГУЛЯТОРНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Стаття 41. Відповідальність за порушення порядку регуляторної діяльності

Державні службовці та посадові особи місцевого самоврядування, винні у порушенні порядку регуляторної діяльності, встановленого цим Законом, притягуються до дисциплінарної відповідальності відповідно до закону.

Розділ IX

ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності через три місяці з дня його опублікування, за винятком пункту 5 Прикінцевих положень, який набирає чинності з дня опублікування цього Закону.

2. До приведення законів та інших нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом вони застосовуються у частині, що не суперечить цьому Закону.

3. Стаття 12 цього Закону в частині офіційного оприлюднення законів та інших нормативно-правових актів, що визначають права і обов'язки громадян, діє до моменту набрання чинності законом, яким згідно з частиною другою статті 57 Конституції України (254к/96-ВР) буде встановлено порядок доведення до відома населення законів та інших нормативно-правових актів, що визначають права і обов'язки громадян.

4. Частину першу статті 44 Закону України "Про місцеве самоврядування в Україні" (280/97-ВР) (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., N 24, ст. 170) доповнити пунктом 18 такого змісту:

"18) забезпечення виконання заходів з відстеження результативності регуляторних актів, прийнятих районними, обласними радами".

5. Протягом трьох місяців з дня опублікування цього Закону Кабінету Міністрів України відповідно до статей 8 та 10 цього Закону:

спільно з Національним банком України підготувати та затвердити Методику підготовки аналізу регуляторного впливу для застосування Національним банком України та Методику відстеження результативності регуляторних актів, прийнятих Національним банком України;

підготувати та затвердити Методику підготовки аналізу регуляторного впливу для застосування іншими розробниками проектів регуляторних актів та Методику відстеження результативності регуляторних актів, прийнятих іншими регуляторними органами.

6. Кабінету Міністрів України:

а) протягом двох місяців з дня набрання чинності цим Законом:

підготувати та подати на розгляд Верховної Ради України пропозиції щодо приведення законодавчих актів України у відповідність із цим Законом;

відповідно до своїх повноважень забезпечити прийняття нормативно-правових актів, необхідних для реалізації цього Закону;

забезпечити відповідно до частини першої статті 24 цього Закону здійснення функції з підготовки експертних висновків щодо регуляторного впливу проектів регуляторних актів, внесених на розгляд Кабінету Міністрів України;

привести свої нормативно-правові акти, які визначають порядок розгляду та прийняття регуляторних актів, у відповідність з вимогами цього Закону;

забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їхніх нормативно-правових актів, які визначають порядок підготовки та прийняття регуляторних актів, у відповідність з вимогами цього Закону;

б) протягом року з дня набрання чинності цим Законом:

переглянути свої регуляторні акти та привести їх у відповідність з вимогами статті 4 цього Закону;

забезпечити перегляд міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їхніх регуляторних актів та приведення їх у відповідність з вимогами статті 4 цього Закону;

в) при розробці проекту Закону України про Державний бюджет України на 2004 рік та наступні роки передбачити фінансування витрат на виконання вимог цього Закону.

7. Національному банку України, Національній раді України з питань телебачення і радіомовлення, а також іншим державним органам, державним спеціалізованим установам та організаціям, некомерційним самоврядним організаціям, які здійснюють керівництво та

управління окремими видами загальнообов'язкового державного соціального страхування, що відповідно до статті 1 цього Закону належать до регуляторних органів:

протягом двох місяців з дня набрання чинності цим Законом привести свої нормативно-правові акти, які визначають порядок підготовки та прийняття регуляторних актів, у відповідність з вимогами цього Закону;

протягом року з дня набрання чинності цим Законом переглянути свої регуляторні акти та привести їх у відповідність з вимогами статті 4 цього Закону.

8. Верховній Раді Автономної Республіки Крим, Раді міністрів Автономної Республіки Крим:

а) протягом трьох місяців з дня набрання чинності цим Законом:

забезпечити відповідно до статті 17 та частини другої статті 18 цього Закону реалізацію організаційних засад здійснення державної регуляторної політики;

привести свої нормативно-правові акти, які визначають порядок розгляду та прийняття регуляторних актів, у відповідність з вимогами цього Закону;

б) протягом року з дня набрання чинності цим Законом переглянути свої регуляторні акти та привести їх у відповідність з вимогами статті 4 цього Закону.

9. Органам та посадовим особам місцевого самоврядування:

а) протягом трьох місяців з дня набрання чинності цим Законом привести свої нормативно-правові акти, які визначають порядок підготовки та прийняття регуляторних актів, у відповідність з вимогами цього Закону;

б) протягом року з дня набрання чинності цим Законом переглянути свої регуляторні акти та привести їх у відповідність з вимогами статті 4 цього Закону.

Президент України

Л.КУЧМА

м. Київ, 11 вересня 2003 року
N 1160-IV

Публікації документа:

- Інформаційний бюлетень НКРЕ - 2003 р., № 10
- Голос України від 14.10.2003 - № 193
- Урядовий кур'єр від 22.10.2003 - № 198
- Офіційний вісник України від 24.10.2003 - 2003 р., № 41, стор. 15, стаття 2157
- Відомості Верховної Ради України від 27.02.2004 - 2004 р., № 9, стаття 79

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 11 березня 2004 р. N 308
Київ

**Про затвердження методик проведення аналізу
впливу та відстеження результативності регуляторного акта**

Відповідно до статей 8 і 10 Закону України "Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності" (1160-15) Кабінет Міністрів України **п о с т а н о в л я є**:

1. Затвердити такі, що додаються:
Методику проведення аналізу впливу регуляторного акта;
Методику відстеження результативності регуляторного акта.
2. Державному комітетові з питань регуляторної політики та підприємництва надавати у разі потреби роз'яснення щодо застосування методик, затверджених цією постановою.
3. Визнати такою, що втратила чинність, постанову Кабінету Міністрів України від 6 травня 2000 р. N 767 (767-2000-п) "Про затвердження Методичних рекомендацій щодо підготовки обґрунтування проектів регуляторних актів" (Офіційний вісник України, 2000 р., N 19, ст. 788).

Прем'єр-міністр України

В.ЯНУКОВИЧ

Інд. 25

МЕТОДИКА
проведення аналізу впливу регуляторного акта

1. Ця Методика встановлює вимоги до проведення аналізу впливу регуляторного акта (далі - аналіз), проект якого розроблений регуляторним органом. Аналіз проводиться до оприлюднення проекту акта. Вимоги цієї Методики не поширюються на проекти регуляторних актів, розроблювані Національним банком.

2. У разі коли проект регуляторного акта (далі - проект) одночасно містить норми, що регулюють господарські або адміністративні відносини між регуляторними органами чи іншими органами державної влади та суб'єктами господарювання, і норми, що регулюють інші суспільні відносини, а також конкретні приписи, проведення аналізу здійснюється лише стосовно норм, які регулюють господарські або адміністративні відносини між зазначеними органами та суб'єктами.

3. У процесі проведення аналізу:
визначається проблема, яку передбачається розв'язати шляхом державного регулювання;

визначаються цілі державного регулювання;

визначаються та оцінюються усі прийнятні альтернативні способи досягнення зазначених цілей, наводяться аргументи щодо переваги обраного способу;

описуються механізм, який пропонується застосувати для розв'язання проблеми, і відповідні заходи;

обґрунтовуються можливості досягнення визначених цілей у разі прийняття регуляторного акта;

визначаються очікувані результати прийняття акта;

обґрунтовується запропонований строк дії акта (у разі обмеження цього строку);

визначаються показники результативності акта;

визначаються заходи, з допомогою яких буде здійснюватися відстеження результативності акта.

4. При визначенні проблеми, яку передбачається розв'язати шляхом державного регулювання, зазначаються причини та умови виникнення проблеми; обґрунтування неможливості її розв'язання за допомогою ринкових механізмів або чинних регуляторних актів; суб'єкти, на яких проблема справляє негативний вплив.

5. При визначенні та оцінці усіх прийнятних альтернативних способів досягнення цілей державного регулювання наводяться не менше ніж два можливих способи; оцінка кожного із способів; причини відмови від застосування альтернативних способів розв'язання проблеми; аргументи щодо переваги обраного способу.

6. В описі механізму, який пропонується застосувати для розв'язання проблеми, і відповідних заходів наводяться основні принципи і способи досягнення цілей державного регулювання та визначається ступінь їх ефективності.

7. При обґрунтуванні можливості досягнення цілей у разі прийняття регуляторного акта наводиться оцінка впливу зовнішніх факторів на дію акта з визначенням та порівнянням позитивних і негативних обставин, які можуть впливати на виконання вимог акта; оцінка можливості впровадження та виконання вимог акта органами державної влади і органами місцевого самоврядування, фізичними та юридичними особами; характеристика механізму повної або часткової компенсації можливої шкоди у разі настання очікуваних наслідків дії акта; а також зазначається періодичність здійснення державного контролю та нагляду за додержанням вимог акта.

8. Визначення очікуваних результатів прийняття регуляторного акта провадиться із застосуванням методу аналізу вигод та витрат у простій (перелік очікуваних позитивних та негативних факторів) або складній (із застосуванням різноманітних економічних моделей) формі.

Для проведення аналізу вигод та витрат устанавлюється певний період. Розмір кожної вигоди та витрати обчислюється з використанням статистичних даних, даних наукових досліджень та опитувань, а також даних, одержаних з інших джерел. На підставі обчисленого розміру кожної вигоди та витрати підсумовується загальний розмір.

9. Обґрунтування запропонованого строку дії регуляторного акта здійснюється з урахуванням достатності цього строку для розв'язання проблеми та досягнення цілей державного регулювання.

10. Прогнозні значення показників результативності регуляторного акта встановлюються протягом різних періодів після набрання чинності актом, обов'язковими з яких повинні бути:

розмір надходжень до державного та місцевих бюджетів і державних цільових фондів, пов'язаних з дією акта;

кількість суб'єктів господарювання та/або фізичних осіб, на яких поширюватиметься дія акта;

розмір коштів і час, що витратимуться суб'єктами господарювання та/або фізичними особами, пов'язаними з виконанням вимог акта;

рівень поінформованості суб'єктів господарювання та/або фізичних осіб з основних положень акта.

11. Прогнозні значення показників результативності регуляторного акта можуть бути виражені у кількісній формі. У разі неможливості обчислення розмірів тієї чи іншої вигоди або витрати наводиться текстовий опис результативності акта.

12. При визначенні заходів, з допомогою яких буде здійснюватися відстеження результативності регуляторного акта, зазначаються строки проведення базового та повторного відстеження результативності акта; вид даних (статистичних, наукових досліджень або опитувань), які використовуватимуться для такого відстеження; групи осіб, що відбиратимуться для участі у відповідному опитуванні; наукові установи, що залучатимуться для відстеження.

13. Результати аналізу викладаються у письмовій формі і підписуються розробником проекту, а в разі, коли розробником проекту є регуляторний орган, інший орган, установа чи організація, - керівником органу, установи чи організації.

МЕТОДИКА
відстеження результативності регуляторного акта

1. Ця Методика встановлює вимоги для здійснення відстеження результативності прийнятого регуляторного акта (далі - відстеження). Вимоги цієї Методики не поширюються на регуляторні акти, прийняті Національним банком.

2. Стосовно регуляторного акта здійснюється базове, повторне та періодичне відстеження у межах строків, установлених статтею 10 Закону України "Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності" (1160-15).

Базове відстеження здійснюється до дня набрання чинності регуляторним актом або більшістю його положень з метою оцінки стану суспільних відносин, на врегулювання яких спрямована дія акта.

Повторне відстеження здійснюється через рік після набрання чинності актом або більшістю його положень, але не пізніше ніж через два роки, якщо рішенням регуляторного органу, який прийняв цей акт, не встановлено більш ранній строк, з метою оцінки ступеня досягнення цим актом визначених цілей. Установлені кількісні та якісні значення показників результативності акта порівнюються із значеннями аналогічних показників, що встановлені під час базового відстеження.

Періодичне відстеження здійснюється раз на три роки починаючи з дня виконання заходів з повторного відстеження, в тому числі у разі, коли дію акта, прийнятого на визначений строк, було продовжено з метою оцінки ступеня досягнення актом визначених цілей. Установлені кількісні та якісні значення показників результативності акта порівнюються із значеннями аналогічних показників, що встановлені під час повторного відстеження.

3. У процесі відстеження встановлюється кількісне та якісне значення для кожного показника результативності, визначеного під час проведення аналізу впливу регуляторного акта.

4. Базове, повторне та періодичне відстеження здійснюється на основі показників і даних, визначених під час проведення аналізу впливу регуляторного акта.

5. Види даних, що використовуються для відстеження, визначаються регуляторним органом.

6. У разі коли для встановлення кількісних та якісних значень показників результативності регуляторного акта необхідна інформація, якої не містять статистичні дані та дані наукових досліджень, проводиться опитування сукупності респондентів в усній чи письмовій формі (далі - опитування).

7. Для встановлення кількісних та якісних значень показників результативності регуляторного акта можуть використовуватися статистичні дані за відповідний період, що передує даті початку виконання заходів з відстеження, а для базового відстеження – даті набрання чинності актом або більшістю його положень.

8. Проведення опитування під час відстеження включає визначення сукупності осіб, які повинні виконувати вимоги регуляторного акта (далі - цільова група); складення анкети; збирання інформації; створення бази даних опитування, їх обробку та аналіз.

9. Для визначення складу цільової групи можуть використовуватися відкриті для загального доступу дані реєстрів, що ведуться регуляторними органами та іншими органами державної влади.

10. Чисельність цільової групи, яка визначається для повторного відстеження з використанням опитування, повинна дорівнювати чисельності цільової групи, яка була визначена для базового відстеження.

11. Під час повторного і періодичного відстеження застосовуються ті самі підходи до визначення складу цільової групи та вибіркової сукупності (частина цільової групи, яка відбирається для участі в опитуванні за допомогою спеціальних методів для достовірного відображення структури та основних характеристик цієї групи), що і для базового відстеження.

У разі коли чисельність цільової групи не перевищує 150 осіб, опитуються усі респонденти цільової групи без визначення вибіркової сукупності.

12. Підставою для складення анкети під час базового, повторного і періодичного відстеження є кількісні та якісні значення показників результативності регуляторного акта, встановлені під час проведення аналізу його впливу.

Після виконання відповідних заходів готується звіт окремо для базового, повторного і періодичного відстеження, який оприлюднюється в установленому порядку.

13. У звіті про результати відстеження зазначаються:

вид та назва регуляторного акта, результативність якого відстежується, дата його прийняття та номер (у разі базового відстеження дата прийняття і номер акта не зазначаються);

назва виконавця заходів з відстеження;

цілі прийняття акта;

строк виконання заходів з відстеження;

тип відстеження (базове, повторне або періодичне);

методи одержання результатів відстеження;

дані та припущення, на основі яких відстежувалася результативність, а також способи одержання даних;

кількісні та якісні значення показників результативності акта;

оцінка результатів реалізації регуляторного акта та ступеня досягнення визначених цілей.

14. Звіт про відстеження підписується керівником регуляторного органу.

Публікації документа:

-
- Інформаційний бюлетень НКРЕ - 2004 р., № 4
 - Урядовий кур'єр від 24.03.2004 - № 55
 - Офіційний вісник України від 26.03.2004 - 2004 р., № 10, стор. 166, стаття 612

У К А З
ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

**Про деякі заходи щодо забезпечення
здійснення державної регуляторної політики**

З метою забезпечення додержання принципів державної регуляторної політики щодо відповідності форм та рівня державного регулювання господарських відносин реальним потребам та вимогам ринку, досягнення у регуляторній діяльності балансу інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави **п о с т а н о в л я ю**:

1. Кабінету Міністрів України:

1) вжити до 1 липня 2005 року заходів щодо зміцнення кадрового потенціалу регуляторних органів, зокрема шляхом запровадження системи навчання працівників органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування з питань забезпечення виконання Закону України "Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності" (1160-15);

2) опрацювати до 1 вересня 2005 року питання щодо започаткування проведення у галузях (сферах) економіки оцінки системності та узгодженості регуляторних актів, що регулюють відносини у відповідних галузях (сферах), у тому числі визначити галузі (сфери) економіки, правове регулювання в яких підлягає першочерговій оцінці на предмет системності та узгодженості.

2. Кабінету Міністрів України, Раді міністрів Автономної Республіки Крим, обласним, Київській та Севастопольській міським державним адміністраціям передбачати при підготовці проектів відповідно Державного бюджету України, бюджету Автономної Республіки Крим, обласних бюджетів, бюджетів міст Києва, Севастополя на 2006 та наступні роки фінансування заходів, програм щодо реалізації державної регуляторної політики.

3. Кабінету Міністрів України на виконання пункту 1 статті 1 Указу Президента України від 12 травня 2005 року N 779 (779/2005) "Про лібералізацію підприємницької діяльності та державну підтримку підприємництва" запровадити порядок прискореного перегляду регуляторних актів щодо їх відповідності принципам державної регуляторної політики, передбачивши, зокрема:

1) забезпечення проведення аналізу регуляторних актів Кабінету Міністрів України на їх відповідність принципам державної регуляторної політики центральними та місцевими органами виконавчої влади, що були головними розробниками проектів відповідних актів або до компетенції яких належать питання, що регулюються такими регуляторними актами;

2) утворення у п'ятиденний строк центральними органами виконавчої влади, їх територіальними органами, Радою міністрів Автономної Республіки Крим, місцевими державними адміністраціями робочих груп із прискореного перегляду регуляторних актів; не менше половини складу кожної з таких груп мають становити представники об'єднань суб'єктів господарювання, об'єднань роботодавців та об'єднань споживачів, а також представники наукових установ (далі - робочі групи);

3) складання у п'ятиденний строк робочими групами переліків регуляторних актів органів, що утворили робочі групи, та регуляторних актів Кабінету Міністрів України,

головними розробниками проектів яких були зазначені органи або якими регулюються питання, що належать до компетенції цих органів (далі - регуляторні акти);

4) у місячний строк проведення робочими групами аналізу регуляторних актів та складання переліків регуляторних актів, що не відповідають принципам державної регуляторної політики і підлягають перегляду шляхом внесення до них змін, визнання їх такими, що втратили чинність, подання зазначених переліків органам, які утворили такі групи, для підготовки відповідних проектів та прийняття актів про внесення змін до регуляторних актів, визнання регуляторних актів такими, що втратили чинність, або внесення в установленому порядку відповідних пропозицій Кабінету Міністрів України;

5) у місячний строк складання робочими групами переліків регуляторних актів, що відповідають принципам державної регуляторної політики, та підготовку обґрунтувань відповідності зазначеним принципам кожного регуляторного акта, який увійшов до такого переліку;

6) подання у тридцятип'ятиденний строк Державному комітету України з питань регуляторної політики та підприємництва переліків регуляторних актів, що відповідають принципам державної регуляторної політики, для проведення експертизи регуляторних актів;

7) у сорокаденний строк прийняття Державним комітетом України з питань регуляторної політики та підприємництва за результатами зазначеної експертизи у разі потреби рішень про необхідність усунення виявлених порушень принципів державної регуляторної політики, забезпечення виконання таких рішень, у тому числі шляхом скасування органами юстиції прийнятих ними рішень про державну реєстрацію відповідних регуляторних актів;

8) подання у сорокап'ятиденний строк Міністерству юстиції України та Державному комітету України з питань регуляторної політики та підприємництва переліків регуляторних актів, зазначених у пункті 3 цієї статті, для узагальнення, складання узагальненого переліку, зіставлення його з даними Єдиного державного реєстру нормативно-правових актів, виявлення регуляторних актів, які не були предметом прискореного перегляду, підготовки та подання в установленому порядку пропозицій щодо визнання цих регуляторних актів такими, що втратили чинність.

4. Державному комітету України з питань регуляторної політики та підприємництва, Міністерству юстиції України, іншим центральним органам виконавчої влади підготувати та подати до 1 липня 2005 року в установленому порядку пропозиції щодо приведення регуляторних актів Президента України у відповідність із принципами державної регуляторної політики.

5. Рекомендувати органам місцевого самоврядування здійснити протягом червня - липня 2005 року прискорений перегляд прийнятих ними регуляторних актів щодо їх відповідності принципам державної регуляторної політики.

6. Покласти на Державний комітет України з питань регуляторної політики та підприємництва надання офіційних роз'яснень щодо цього Указу та координацію діяльності регуляторних органів із його виконання.

7. Кабінету Міністрів України інформувати Державного секретаря України про виконання цього Указу.

Президент України

В.ЮЩЕНКО

м. Київ, 1 червня 2005 року
N 901/2005

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 4 січня 2002 р. N 3
Київ

**Про Порядок оприлюднення у мережі Інтернет
інформації про діяльність органів виконавчої влади**
(Із змінами, внесеними згідно з Постановами КМ N 905 (905-2003-п) від 16.06.2003 N
150 (150-2004-п) від 11.02.2004)

Відповідно до Указів Президента України від 31 липня 2000 р. N 928 (928/2000) "Про заходи щодо розвитку національної складової глобальної інформаційної мережі Інтернет та забезпечення широкого доступу до цієї мережі в Україні" та від 17 травня 2001 р. N 325 (325/2001) "Про підготовку пропозицій щодо забезпечення гласності та відкритості діяльності органів державної влади" з метою поліпшення умов для розвитку демократії, реалізації громадянами конституційних прав на участь в управлінні державними справами і на вільний доступ до інформації про діяльність органів виконавчої влади, а також забезпечення гласності та відкритості діяльності цих органів Кабінет Міністрів України **п о с т а н о в л я є**:

1. Затвердити Порядок оприлюднення у мережі Інтернет інформації про діяльність органів виконавчої влади (додається).

2. Міністерствам, іншим центральним органам виконавчої влади, Раді міністрів Автономної Республіки Крим, обласним, Київській та Севастопольській міським державним адміністраціям починаючи із січня 2002 р. забезпечити розміщення і постійне оновлення інформації на власних веб-сайтах у мережі Інтернет відповідно до Порядку, затвердженого цією постановою.

3. Секретаріату Кабінету Міністрів України, Міністерству економіки та з питань європейської інтеграції, Державному комітету зв'язку та інформатизації та Службі безпеки для інтеграції інформаційних ресурсів органів виконавчої влади, розміщених у мережі Інтернет, забезпечити розроблення та реалізацію проекту Єдиного веб-порталу Кабінету Міністрів України (далі - Веб-портал).

4. Визначити Секретаріат Кабінету Міністрів України замовником розроблення концепції, технічного завдання на створення Веб-порталу та відповідного базового програмного забезпечення, Державний комітет телебачення і радіомовлення - відповідальним за інформаційне, а Державний комітет зв'язку та інформатизації - за технічне забезпечення передбачених цією постановою заходів. (Пункт 4 із змінами, внесеними згідно з Постановою КМ N 905 (905-2003-п) від 16.06.2003)

5. Міністерству фінансів, Міністерству економіки та з питань європейської інтеграції, Державному комітету зв'язку та інформатизації під час розроблення проектів Державного бюджету України, Державної програми економічного і соціального розвитку України та завдань Національної програми інформатизації за поданням Секретаріату Кабінету Міністрів України передбачати фінансування робіт із створення і підтримки Веб-порталу.

Прем'єр-міністр України
Інд. 49

А.КІНАХ

ПОРЯДОК
оприлюднення у мережі Інтернет інформації
про діяльність органів виконавчої влади

1. Оприлюднення у мережі Інтернет інформації про діяльність органів виконавчої влади здійснюється з метою підвищення ефективності та прозорості діяльності цих органів шляхом впровадження та використання сучасних інформаційних технологій для надання інформаційних та інших послуг громадськості, забезпечення її впливу на процеси, що відбуваються у державі.

2. Оприлюднення у мережі Інтернет інформації про діяльність органів виконавчої влади здійснюється шляхом:

розміщення і періодичного оновлення міністерствами, іншими центральними та місцевими органами виконавчої влади інформації відповідно до вимог цього Порядку на власних веб-сайтах;

створення Єдиного веб-порталу Кабінету Міністрів України (далі - Веб-портал), призначеного для інтеграції веб-сайтів органів виконавчої влади та розміщення інформаційних ресурсів відповідно до потреб громадян.

3. Координація робіт із створення Веб-порталу, його інформаційне наповнення, технічна підтримка, супроводження та встановлення регламенту і стандартів обміну інформацією між його складовими частинами здійснюється Секретаріатом Кабінету Міністрів України.

4. Інформація, яка розміщується на веб-сайтах органів виконавчої влади та Веб-порталі, повинна мати захист від несанкціонованої модифікації.

5. Інформаційне наповнення, захист інформації від несанкціонованої модифікації та технічне забезпечення функціонування веб-сайтів міністерств, інших центральних та місцевих органів виконавчої влади як складових частин Веб-порталу зазначені органи здійснюють самостійно.

6. Контроль за дотриманням вимог щодо захисту інформації, доступної через Веб-портал, здійснюється Департаментом спеціальних телекомунікаційних систем та захисту інформації СБУ.

7. Структура, дизайн веб-сайту та регламент його функціонування визначаються керівником органу виконавчої влади відповідно до вимог цього Порядку.

Відповідальний за створення і супроводження веб-сайту призначається керівником відповідного органу виконавчої влади.

8. На веб-сайті органу виконавчої влади розміщується така інформація:

1) для міністерства, іншого центрального органу виконавчої влади:
найменування органу;

основні завдання та нормативно-правові засади діяльності;

структура та керівництво органу;

прізвища, імена та по батькові керівників;

місцезнаходження апарату, урядових органів державного управління, утворених у його складі, територіальних органів та відповідних структурних підрозділів місцевих держадміністрацій (поштові адреси, номери телефонів, факсів, адреси веб-сайтів та електронної пошти);

основні функції структурних підрозділів, а також прізвища, імена, по батькові, номери телефонів, адреси електронної пошти їх керівників;

нормативно-правові акти з питань, що належать до компетенції органу;

плани підготовки органом проектів регуляторних актів та зміни до них;
(Підпункт 1 пункту 8 доповнено абзацом згідно з Постановою КМ N 150 (150-2004-п)
від 11.02.2004)

повідомлення про оприлюднення проектів регуляторних актів, проекти цих актів і
аналіз їх регуляторного впливу; (Підпункт 1 пункту 8 доповнено абзацом згідно з
Постановою КМ N 150 (150-2004-п) від 11.02.2004)

звіти про відстеження результативності прийнятих органом регуляторних актів;
(Підпункт 1 пункту 8 доповнено абзацом згідно з Постановою КМ N 150 (150-2004-п)
від 11.02.2004)

відомості про регуляторну діяльність органу; (Підпункт 1 пункту 8 доповнено
абзацом згідно з Постановою КМ N 150 (150-2004-п) від 11.02.2004)

порядок реєстрації, ліцензування окремих видів діяльності у відповідній сфері
(зразки документів, розрахункові рахунки для внесення необхідних платежів, розмір цих
платежів тощо);

зразки документів та інших матеріалів, необхідних для звернення громадян до
органу;

розпорядок роботи органу та час прийому керівництва;

підприємства, установи та організації, що належать до сфери управління органу;

цільові програми у відповідній сфері;

відомості про проведення закупівлі товарів (робіт, послуг) за державні кошти;

державні інформаційні ресурси з питань, що належать до компетенції органу;

поточні та заплановані заходи і події у відповідній сфері;

відомості про наявні вакансії;

2) для Ради міністрів Автономної Республіки Крим, обласної, Київської та
Севастопольської міської держадміністрації:

найменування органу;

основні завдання та нормативно-правові засади діяльності;

структура та керівництво органу;

прізвища, імена та по батькові керівників;

місцезнаходження органу, його управлінь, відділів та інших структурних
підрозділів, міністерств і комітетів Автономної Республіки Крим (поштові адреси, номери
телефонів, факсів, адреси електронної пошти та веб-сайтів районних, районних у містах
Києві та Севастополі держадміністрацій);

основні функції структурних підрозділів, а також прізвища, імена, по батькові,
номери телефонів, адреси електронної пошти їх керівників;

нормативно-правові акти з питань, що належать до компетенції органу;

плани підготовки органом проектів регуляторних актів та зміни до них;
(Підпункт 2 пункту 8 доповнено абзацом згідно з Постановою КМ N 150 (150-2004-п)
від 11.02.2004)

повідомлення про оприлюднення проектів регуляторних актів, проекти цих актів і
аналіз їх регуляторного впливу; (Підпункт 2 пункту 8 доповнено абзацом згідно з
Постановою КМ N 150 (150-2004-п) від 11.02.2004)

звіти про відстеження результативності прийнятих органом регуляторних актів;
(Підпункт 2 пункту 8 доповнено абзацом згідно з Постановою КМ N 150 (150-2004-п)
від 11.02.2004)

відомості про регуляторну діяльність органу; (Підпункт 2 пункту 8 доповнено
абзацом згідно з Постановою КМ N 150 (150-2004-п) від 11.02.2004)

порядок реєстрації, ліцензування окремих видів діяльності у відповідній сфері
(зразки документів, розрахункові рахунки для сплати необхідних платежів, розмір цих
платежів тощо);

зразки документів та інших матеріалів, необхідних для звернення громадян до
органу;

розпорядок роботи органу та часи прийому керівництва;
виконання бюджету відповідного рівня;
показники розрахунків за енергоносії;
відомості про сплату місцевих податків і зборів, комунальних платежів, у тому числі тарифи та пільги окремим групам платників, розрахунки юридичних і фізичних осіб з бюджетом відповідного рівня;
установи і заклади соціальної сфери;
підприємства, установи та організації, що належать до сфери управління органу;
цільові програми у відповідній сфері;
відомості про проведення закупівлі товарів (робіт, послуг) за державні кошти;
поточні та заплановані заходи і події у відповідній сфері;
відомості про наявні вакансії;
перелік комунальних підприємств, правоохоронних органів, лікувальних, оздоровчих, дошкільних та загальноосвітніх навчальних закладів, які знаходяться на території відповідної адміністративно-територіальної одиниці, із зазначенням адреси, номерів телефонів, розпорядку роботи;
порядок оскарження рішень, прийнятих органом відповідного рівня;
державні інформаційні ресурси з питань, що належать до компетенції органу.

9. Рада міністрів Автономної Республіки Крим, обласні, Київська та Севастопольська міські держадміністрації додатково розміщують інформацію про районні, районні у містах Києві та Севастополі держадміністрації, а саме:

- найменування органу;
- основні функції та нормативно-правові засади діяльності;
- структура та керівництво органу;
- місцезнаходження органу і підпорядкованих йому управлінь, відділів та інших структурних підрозділів (поштові адреси, номери телефонів, факсів);
- основні завдання структурних підрозділів органу, а також прізвища, імена, по батькові, номери телефонів, адреси електронної пошти їх керівників;
- нормативно-правові акти з питань, що належать до компетенції органу;
- плани підготовки органом проектів регуляторних актів та зміни до них; (Пункт 9 доповнено абзацом згідно з Постановою КМ N 150 (150-2004-п) від 11.02.2004)
- повідомлення про оприлюднення проектів регуляторних актів, проекти цих актів і аналіз їх регуляторного впливу; (Пункт 9 доповнено абзацом згідно з Постановою КМ N 150 (150-2004-п) від 11.02.2004)
- звіти про відстеження результативності прийнятих органом регуляторних актів; (Пункт 9 доповнено абзацом згідно з Постановою КМ N 150 (150-2004-п) від 11.02.2004)
- відомості про регуляторну діяльність органу. (Пункт 9 доповнено абзацом згідно з Постановою КМ N 150 (150-2004-п) від 11.02.2004)
- порядок реєстрації, ліцензування окремих видів діяльності у відповідній сфері, зразки документів та інших матеріалів, необхідних для реєстрації та отримання відповідної ліцензії (розрахункові рахунки для внесення платежів, розмір цих платежів тощо);
- розпорядок роботи керівництва і працівників органу;
- відомості про виконання бюджету відповідного рівня;
- показники виплати заробітної плати, грошового забезпечення, пенсій, стипендій та інших соціальних виплат;
- показники розрахунків за енергоносії;
- відомості про сплату місцевих податків і зборів, комунальних платежів, у тому числі діючі тарифи та пільги окремим групам платників, розрахунки юридичних і фізичних осіб з бюджетом відповідного рівня;
- установи і заклади соціальної сфери;

відомості про проведення закупівлі товарів (робіт, послуг) за державні кошти; перелік комунальних підприємств, правоохоронних органів, лікувальних, оздоровчих установ, дошкільних та загальноосвітніх навчальних закладів, які знаходяться на території відповідної адміністративно-територіальної одиниці із зазначенням адреси, номерів телефонів, розпорядку роботи.

10. Інформація, розміщена на Веб-порталі та веб-сайті, оновлюється одразу після зміни відомостей, зазначених у пунктах 8 і 9 цього Порядку.

11. На веб-сайті Ради міністрів Автономної Республіки Крим, обласних, Київської та Севастопольської міських держадміністрацій розміщується інформація про територію відповідної адміністративно-територіальної одиниці:

сучасна територія та історія регіону, адміністративно-територіальний устрій, міста регіону;

загальний огляд економіки, опис природних ресурсів, відомості про транспортну інфраструктуру, засоби комунікації, промисловість, сільське господарство, створення привабливих інвестиційних умов у регіоні, вільні економічні зони, розвиток туризму тощо;

відомості про розвиток науки і освіти (перелік навчальних закладів і наукових установ, закладів культури і мистецтва), посилання на інші інтернет-ресурси регіону.

На веб-сайті може розміщуватися інша інформація, яку керівництво органу виконавчої влади вважає за доцільне оприлюднити.

12. На Веб-порталі та веб-сайті органу виконавчої влади розміщується адреса електронної пошти структурного підрозділу, відповідального за приймання і реєстрацію вхідної кореспонденції, а також надається можливість добровільної реєстрації відвідувачів для забезпечення ведення статистики відвідувань та підтримки функції зворотного зв'язку.

13. Не допускається розміщення на веб-сайті інформації, розповсюдження чи оприлюднення якої заборонено законодавством.

Контроль за дотриманням вимог цього пункту здійснюється відповідними підрозділами органів виконавчої влади.

Персональна відповідальність за дотримання цих вимог покладається на керівника відповідного органу.

14. Інформація, яка розміщується на веб-сайті, підлягає літературному редагуванню.

15. На початку головної сторінки веб-сайту органу виконавчої влади розміщується зображення Державного Герба України.

16. На головній сторінці веб-сайту органу виконавчої влади розміщується адреса Веб-порталу.

17. Інформація на веб-сайті подається державною та англійською (обов'язково), а також іншими мовами (за потребою).

Публікації документа:

-
- Урядовий кур'єр від 18.01.2002 - № 11
 - Офіційний вісник України від 25.01.2002 - 2002 р., № 2, стор. 234, стаття 57

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

Р О З П О Р Я Д Ж Е Н Н Я
від 8 вересня 2005 р. N 391-р
Київ

**Про подальші заходи щодо здійснення
державної регуляторної політики**

1. Держпідприємству, іншим центральним органам виконавчої влади, Раді міністрів Автономної Республіки Крим, обласним, Київській та Севастопольській міським держадміністраціям:

вжити заходів до проведення у галузях (сферах) економіки оцінки системності та узгодженості регуляторних актів, передбачивши, зокрема, постійну участь у цій роботі робочих груп, що створені згідно з Указом Президента України від 1 червня 2005 р. N 901 (901/2005) "Про деякі заходи щодо забезпечення здійснення державної регуляторної політики", та зміцнення їх складу;

провести до 15 жовтня 2005 р. публічні громадські обговорення результатів проведення згідно із зазначеним Указом Президента України прискореного перегляду регуляторних актів щодо їх відповідності принципам державної регуляторної політики, вжити додаткових заходів до подальшого вдосконалення правового регулювання господарських відносин.

2. Держпідприємству:

надавати роз'яснення з питань проведення у галузях (сферах) економіки оцінки системності та узгодженості відповідних регуляторних актів;

забезпечити до 1 жовтня 2005 р. оприлюднення узагальненого переліку регуляторних актів, які за результатами прискореного перегляду визнані такими, що відповідають принципам державної регуляторної політики;

подати до 1 грудня ц. р. в установленому порядку до Кабінету Міністрів проект плану заходів щодо здійснення державної регуляторної політики на 2006 рік.

3. Рекомендувати органам місцевого самоврядування продовжити до кінця поточного року роботу, пов'язану з проведенням аналізу власних регуляторних актів щодо їх відповідності принципам державної регуляторної політики, а також із внесенням змін або визнання такими, що втратили чинність, регуляторних актів, що не відповідають зазначеним принципам.

Прем'єр-міністр України
Інд. 25

Ю.ТИМОШЕНКО

ПОВІДОМЛЕННЯ
про оприлюднення проекту регуляторного акта

проекту постанови Кабінету Міністрів України "Про затвердження Порядку надання органами виконавчої влади та підприємствами, установами і організаціями, що перебувають в їх управлінні, платних адміністративних послуг та визначення вартості таких послуг"

13.09.2005 | 18:34 | Управління стратегії проведення адміністративної реформи

Повідомлення про оприлюднення проекту постанови Кабінету Міністрів України "Про затвердження Порядку надання органами виконавчої влади та підприємствами, установами і організаціями, що перебувають в їх управлінні, платних адміністративних послуг та визначення вартості таких послуг"

Міністерством економіки України розроблено проект постанови Кабінету Міністрів України "Про затвердження Порядку надання органами виконавчої влади та підприємствами, установами і організаціями, що перебувають в їх управлінні, платних адміністративних послуг та визначення вартості таких послуг", яким передбачається нормативне врегулювання окремих питань надання органами влади платних адміністративних послуг.

Ситуація, яка склалася з ціноутворенням на платні адміністративні послуги органів виконавчої влади, виникла, у першу чергу, через відсутність єдиного підходу до встановлення цін на них.

Більша частина цін визначається органами виконавчої влади самостійно. Центральні органи виконавчої влади на переважну більшість послуг, ціни на які вони затвердили самостійно, не мають калькуляції за складовими цінами на послуги.

Найбільше нарікань суб'єктів господарювання викликає надмірна кількість видів платних послуг та недостатнє обґрунтування (або його відсутність) занадто високих розмірів плати за окремі види послуг.

Прийняття запропонованої постанови Кабінету Міністрів України спрямовано на вирішення саме цих проблем.

Постановою передбачається підвищення прозорості і відкритості процедур ціноутворення у сфері платних адміністративних послуг шляхом запровадження принципу обов'язковості оприлюднення нормативних актів на затвердження цін на платні послуги органів виконавчої влади.

Поштова адреса:

01008, м. Київ, вул. Грушевського, 12/2

е-mail: timoshchuk@me.gov.ua, rudenko@me.gov.ua

Проект розміщено на сторінці в мережі Інтернет:

<http://me.kmu.gov.ua/>, розділ ("Обговорення проектів документів")

Зауваження та пропозиції приймаються протягом 1 місяця з моменту опублікування.

Інформація приймається у друкованому або у електронному вигляді.

УКРАЇНА
ЛУЦЬКИЙ МІСЬКИЙ ГОЛОВА

РОЗПОРЯДЖЕННЯ

від 18.03.2005 № 236
м.Луцьк

Про порядок здійснення
у міськвиконкомі та його
структурних підрозділах державної
регуляторної політики у сфері
господарської діяльності

Керуючись Законом України „Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності” та постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 „Про затвердження методик проведення аналізу впливу та відстеження результативності регуляторного акта”:

1. Затвердити склад головної постійної комісії для забезпечення здійснення у міськвиконкомі та його структурних підрозділах державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності згідно з додатком 1.

2. Затвердити Положення про порядок здійснення у міськвиконкомі та його структурних підрозділах державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності, згідно з додатком 2.

3. Структурним підрозділам міськвиконкому:

3.1. Створити відповідальні постійні комісії для здійснення державної регуляторної політики за схемою згідно з додатком 3;

3.2. Привести свої нормативно-правові акти, які визначають порядок підготовки та прийняття регуляторних актів у відповідність з вимогами Закону України “Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності”;

3.3. Протягом трьох місяців переглянути свої регуляторні акти та привести їх у відповідність з вимогами статті 4 Закону України “Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності”.

4. Дане розпорядження довести до відома мешканців міста, підприємств, установ, організацій через засоби масової інформації.

5. Контроль за виконанням цього розпорядження покласти на заступника міського голови Тарасюка С.Р.

Міський голова

А.Ф. Кривицький

СКЛАД
головної постійної комісії для забезпечення здійснення
у міськвиконкомі та його структурних підрозділах
державної регуляторної політики

- Тарасюк С.Р.** - заступник міського голови , голова комісії
- Андріанова Н.Д.** - головний спеціаліст управління економіки виконкому,
секретар комісії
- Анцух Ю. В.** - голова обласної спілки промисловців і підприємців (за згодою)
- Бельський В.Г.** - радник міського голови з питань інформації
- Володін А.А.** - голова Волинського обласного територіального відділення
Антимонопольного комітету України (за згодою)
- Герасимюк Л.В.**- начальник управління містобудування та архітектури виконкому
- Довгополюк В.В.**- начальник Луцького міського управління земельних ресурсів
- Кирильчук Л.О.** - заступник міського голови
- Кравчук С.Є.** - перший заступник міського голови
- Куйбіда Т.Я.** - начальник державної інспекції з контролю за цінами у Волинській
області (за згодою)
- Кучма В.Ю.** - завідуючий юридичним відділом виконкому
- Мазур В.М.** - завідуючий відділом реєстрації суб'єктів господарювання
виконкому
- Семенюк Т.М.** - начальник управління житлово-комунального господарства
виконкому

ПОЛОЖЕННЯ
про порядок здійснення державної регуляторної політики у міськвиконкомі та його
структурних підрозділах

I. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ.

1.1. Це Положення розроблено відповідно до вимог Закону України від 11.09.03 № 1160-IV „Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності”, Постанови Кабінету Міністрів України від 11.03.04 № 308 „Про затвердження методик проведення аналізу впливу та відстеження результативності регуляторного акта”.

1.2. Положення регулює порядок здійснення державної регуляторної політики у міськвиконкомі та його структурних підрозділах.

1.3. У цьому Положенні терміни вживаються в такому значенні:

державна регуляторна політика у сфері господарської діяльності (далі - державна регуляторна політика) - напрям державної політики, спрямований на вдосконалення правового регулювання господарських відносин, а також адміністративних відносин між регуляторними органами або іншими органами державної влади та суб'єктами господарювання, недопущення прийняття економічно недоцільних та неефективних регуляторних актів, зменшення втручання держави у діяльність суб'єктів господарювання та усунення перешкод для розвитку господарської діяльності, що здійснюється в межах, у порядку та у спосіб, що встановлені Конституцією та законами України;

регуляторний акт - це: прийнятий уповноваженим регуляторним органом нормативно-правовий акт, який або окремі положення якого спрямовані на правове регулювання господарських відносин, а також адміністративних відносин між регуляторними органами або іншими органами державної влади та суб'єктами господарювання;

прийнятий уповноваженим регуляторним органом інший офіційний письмовий документ, який встановлює, змінює чи скасовує норми права, застосовується неодноразово та щодо невизначеного кола осіб і який або окремі положення якого спрямовані на правове регулювання господарських відносин, а також адміністративних відносин між регуляторними органами або іншими органами державної влади та суб'єктами господарювання, незалежно від того, чи вважається цей документ відповідно до закону, що регулює відносини у певній сфері, нормативно-правовим актом;

регуляторний орган - Верховна Рада України, Президент України, Кабінет Міністрів України, Національний банк України, Національна рада України з питань телебачення і радіомовлення, інший державний орган, центральний орган виконавчої влади, місцевий орган виконавчої влади, орган місцевого самоврядування, а також посадова особа будь-якого із зазначених органів, якщо відповідно до законодавства ця особа має повноваження одноособово приймати регуляторні акти. До регуляторних

органів також належать територіальні органи центральних органів виконавчої влади, державні спеціалізовані установи та організації, некомерційні самоврядні організації, які здійснюють керівництво та управління окремими видами загальнообов'язкового державного соціального страхування, якщо ці органи, установи та організації відповідно до своїх повноважень приймають регуляторні акти;

регуляторна діяльність - діяльність, спрямована на підготовку, прийняття, відстеження результативності та перегляд регуляторних актів, яка здійснюється регуляторними органами, фізичними та юридичними особами, їх об'єднаннями, територіальними громадами в межах, у порядку та у спосіб, що встановлені Конституцією України, цим Законом та іншими нормативно-правовими актами;

відстеження результативності регуляторного акта - заходи, спрямовані на оцінку стану впровадження регуляторного акта та досягнення цим актом цілей, задекларованих при його прийнятті;

перегляд регуляторного акта - заходи, спрямовані на приведення регулятором прийнятого ним регуляторного акта у відповідність з принципами державної регуляторної політики;

показники результативності регуляторного акта - показники, на підставі яких при проведенні відстеження результативності регуляторного акта здійснюється оцінка стану впровадження цього регуляторного акта та досягнення ним цілей, задекларованих при його прийнятті;

аналіз регуляторного впливу - документ, який містить обґрунтування необхідності державного регулювання шляхом прийняття регуляторного акта, аналіз впливу, який справлятиме регуляторний акт на ринкове середовище, забезпечення прав та інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави, а також обґрунтування відповідності проекту регуляторного акта принципам державної регуляторної політики;

звіт про відстеження результативності регуляторного акта - документ, який містить дані про результати відстеження результативності регуляторного акта та про методи, за допомогою яких було здійснено таке відстеження;

розробник проекту регуляторного акта - регуляторний орган або інший орган, установа, організація, особа чи група осіб, що уповноважені розроблювати або організовувати, спрямовувати та координувати діяльність з розроблення проекту регуляторного акта.

2. Порядок здійснення державної регуляторної політики.

Забезпечення здійснення державної регуляторної політики включає:

2.1 Планування діяльності з підготовки проектів регуляторних актів.

Міська рада, виконком Луцької міської ради, міський голова затверджує плани діяльності з підготовки проектів регуляторних актів на наступний календарний рік.

Затверджені плани діяльності з підготовки проектів регуляторних актів, а також зміни до них оприлюднюються у спосіб, передбачений статтею 13 Закону України

„Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності”, не пізніш як у десятиденний строк після їх затвердження.

Якщо регуляторний орган готує або розглядає проект регуляторного акта, який не внесений до затвердженого цим регуляторним органом плану діяльності з підготовки проектів регуляторних актів, цей орган повинен внести відповідні зміни до плану не пізніше десяти робочих днів з дня початку підготовки цього проекту або з дня внесення проекту на розгляд до цього регуляторного органу, але не пізніше дня оприлюднення цього проекту.

2.2. Встановлення єдиного підходу до підготовки аналізу регуляторного впливу та до здійснення відстежень результативності регуляторних актів.

2.3. Підготовку аналізу регуляторного впливу.

Стосовно кожного проекту регуляторного акта його розробником готується аналіз регуляторного впливу.

Аналіз регуляторного впливу готується до оприлюднення проекту регуляторного акта з метою одержання зауважень та пропозицій.

Розробник проекту регуляторного акта при підготовці аналізу регуляторного впливу повинен:

- визначити та проаналізувати проблему, яку пропонується розв'язати шляхом державного регулювання господарських відносин, а також оцінити важливість цієї проблеми;

- обґрунтувати, чому визначена проблема не може бути розв'язана за допомогою ринкових механізмів і потребує державного регулювання;

- обґрунтувати, чому визначена проблема не може бути розв'язана за допомогою діючих регуляторних актів, та розглянути можливість внесення змін до них;

- визначити очікувані результати прийняття запропонованого регуляторного акта, у тому числі здійснити розрахунок очікуваних витрат та вигод суб'єктів господарювання, громадян та держави внаслідок дії регуляторного акта;

- визначити цілі державного регулювання;

- визначити та оцінити усі прийнятні альтернативні способи досягнення встановлених цілей, у тому числі ті з них, які не передбачають безпосереднього державного регулювання господарських відносин;

- аргументувати переваги обраного способу досягнення встановлених цілей;

- описати механізми і заходи, які забезпечать розв'язання визначеної проблеми шляхом прийняття запропонованого регуляторного акта;

- обґрунтувати можливість досягнення встановлених цілей у разі прийняття запропонованого регуляторного акта;

- обґрунтовано довести, що досягнення запропонованим регуляторним актом встановлених цілей є можливим з найменшими витратами для суб'єктів господарювання, громадян та держави;

- обґрунтовано довести, що вигоди, які виникатимуть внаслідок дії запропонованого регуляторного акта, виправдовують відповідні витрати у випадку, якщо вигоди та/або вигоди не можуть бути кількісно визначені;

- оцінити можливість впровадження та виконання вимог регуляторного акта залежно від ресурсів, якими розпоряджаються органи місцевого самоврядування, фізичні та юридичні особи, які повинні впроваджувати або виконувати ці вимоги;

оцінити ризик впливу зовнішніх чинників на дію запропонованого регуляторного акта;

обґрунтувати запропонований строк чинності регуляторного акта;

визначити показники результативності регуляторного акта;

визначити заходи, за допомогою яких буде здійснюватися відстеження результативності регуляторного акта в разі його прийняття.

У разі внесення на розгляд міської ради, виконавчого комітету, чи внесення на затвердження міським головою проекту регуляторного акта без аналізу регуляторного впливу відповідальна постійна комісія приймає рішення про направлення проекту регуляторного акта на доопрацювання органу чи особі, яка внесла цей проект.

За мотивованим поданням депутата ради, постійної комісії ради, міського голови відповідальна постійна комісія може прийняти рішення про забезпечення підготовки в порядку, встановленому частинами другою та третьою статті 34 Закону України „Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності”, експертного висновку щодо регуляторного впливу проекту регуляторного акта, внесеного цим депутатом ради, постійною комісією ради, міським головою. У цьому разі аналіз регуляторного впливу не готується, а експертний висновок щодо регуляторного впливу готується відповідно до вимог статті 8 Закону України „Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності”.

Аналіз регуляторного впливу підписується розробником проекту регуляторного акта, а в разі якщо розробником проекту є регуляторний орган, інший орган, установа чи організація - керівником цього органу, установи чи організації.

2.4. Оприлюднення проектів регуляторних актів з метою одержання зауважень і пропозицій від фізичних та юридичних осіб, їх об'єднань, а також відкриті обговорення за участю представників громадськості питань, пов'язаних з регуляторною діяльністю.

Кожен проект регуляторного акта оприлюднюється з метою одержання зауважень і пропозицій від фізичних та юридичних осіб, їх об'єднань в газеті “Луцький замок” або в інших друкованих засобах масової інформації.

Про оприлюднення проекту регуляторного акта з метою одержання зауважень і пропозицій розробник цього проекту повідомляє у спосіб, передбачений статтею 13 Закону України „Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності”.

У випадках, встановлених Законом України „Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності”, може здійснюватися повторне оприлюднення проекту регуляторного акта.

Проект регуляторного акта разом із відповідним аналізом регуляторного впливу оприлюднюється у спосіб, передбачений статтею 13 Закону України „Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності”, не пізніше п'яти робочих днів з дня оприлюднення повідомлення про оприлюднення цього проекту регуляторного акта.

Повідомлення про оприлюднення проекту регуляторного акта повинно містити:

стислий виклад змісту проекту;

поштову та електронну, за її наявності, адресу розробника проекту та інших органів, до яких відповідно до Закону або за ініціативою розробника надсилаються зауваження та пропозиції;

інформацію про спосіб оприлюднення проекту регуляторного акта та відповідного аналізу регуляторного впливу (назва друкованого засобу масової інформації та/або адреса сторінки в мережі Інтернет, де опубліковано чи розміщено проект регуляторного

акта та аналіз регуляторного впливу, або інформація про інший спосіб оприлюднення, передбачений частиною п'ятою статті 13 Закону);

інформацію про строк, протягом якого приймаються зауваження та пропозиції від фізичних та юридичних осіб, їх об'єднань;

інформацію про спосіб надання фізичними та юридичними особами, їх об'єднаннями зауважень та пропозицій.

Строк, протягом якого від фізичних та юридичних осіб, їх об'єднань приймаються зауваження та пропозиції, встановлюється розробником проекту регуляторного акта і не може бути меншим ніж один місяць та більшим ніж три місяці з дня оприлюднення проекту регуляторного акта та відповідного аналізу регуляторного впливу.

Усі зауваження і пропозиції щодо проекту регуляторного акта та відповідного аналізу регуляторного впливу, одержані протягом встановленого строку, підлягають обов'язковому розгляду розробником цього проекту. За результатами цього розгляду розробник проекту регуляторного акта повністю чи частково враховує одержані зауваження і пропозиції або мотивовано їх відхиляє.

Оприлюднення проекту регуляторного акта з метою одержання зауважень і пропозицій не може бути перешкодою для проведення громадських слухань та будь-яких інших форм відкритих обговорень цього проекту регуляторного акта.

2.5. Відстеження результативності регуляторних актів.

Стосовно кожного регуляторного акта послідовно здійснюються базове, повторне та періодичне відстеження його результативності.

Відстеження результативності регуляторного акта включає:

виконання заходів з відстеження результативності;

підготовку та оприлюднення звіту про відстеження результативності.

Для відстеження результативності регуляторних актів можуть бути використані статистичні дані та дані наукових досліджень і соціологічних опитувань.

Одержані при здійсненні повторного відстеження результативності значення показників результативності порівнюються із значеннями цих показників, що були одержані при здійсненні базового відстеження. Періодичні відстеження результативності здійснюються з метою перевірки сталого досягання регуляторним актом цілей, задекларованих при його прийнятті, після здійснення повторного відстеження результативності цього регуляторного акта.

Базове відстеження результативності регуляторного акта здійснюється до дня набрання чинності цим регуляторним актом або набрання чинності більшістю його положень. Якщо для визначення значень показників результативності регуляторного акта використовуються виключно статистичні дані, базове відстеження результативності може бути здійснене після набрання чинності цим регуляторним актом або набрання чинності більшістю його положень, але не пізніше дня, з якого починається проведення повторного відстеження результативності цього акта.

Повторне відстеження результативності регуляторного акта здійснюється через рік з дня набрання ним чинності або набрання чинності більшістю його положень, але не пізніше двох років з дня набрання чинності цим актом або більшістю його положень, якщо рішенням регуляторного органу, який прийняв цей регуляторний акт, не встановлено більш ранній строк.

Періодичні відстеження результативності регуляторного акта здійснюються раз на кожні три роки починаючи з дня закінчення заходів з повторного відстеження результативності цього акта, у тому числі і в разі, коли дію регуляторного акта, прийнятого на визначений строк, було продовжено після закінчення цього визначеного строку.

Якщо строк дії регуляторного акта, встановлений при його прийнятті, є меншим ніж один рік, періодичні відстеження його результативності не здійснюються, а повторне відстеження результативності здійснюється за три місяці до дня закінчення визначеного строку, якщо інше не встановлено рішенням регуляторного органу, який прийняв цей акт, але не пізніше дня закінчення визначеного строку. У разі якщо продовжується дія регуляторного акта, який було прийнято на визначений строк, що є меншим ніж один рік, періодичні відстеження результативності цього регуляторного акта здійснюються у строки, встановлені при базовому відстеженні.

Рішення регуляторного органу про строк, після якого чи до якого починається повторне відстеження результативності регуляторного акта, визначається в самому регуляторному акті або в іншому акті цього регуляторного органу.

Виконання заходів з відстеження результативності регуляторного акта забезпечується регуляторним органом, який прийняв цей акт, якщо інше не встановлено Законом.

Строк виконання заходів з відстеження результативності регуляторного акта не може бути більшим ніж сорок п'ять робочих днів.

Регуляторний орган, який прийняв відповідний акт, якщо інше не встановлено Законом, готує звіт про відстеження результативності цього регуляторного акта та не пізніш як у десятиденний строк з дня підписання цього звіту оприлюднює його у спосіб, передбачений статтею 13 Закону України „Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності”.

У звіті про відстеження результативності регуляторного акта зазначаються:

кількісні та якісні значення показників результативності, що є результатами відстеження результативності;

дані та припущення, на основі яких здійснено відстеження результативності, а також способи їх одержання;

використані методи одержання результатів відстеження результативності.

Методика відстеження результативності регуляторних актів є обов'язковою для застосування регуляторними органами.

Звіт про відстеження результативності підписується керівником регуляторного органу, що підготував цей звіт.

Витрати на виконання заходів з відстеження результативності фінансуються за рахунок регуляторного органу, який відповідно до Закону забезпечує виконання цих заходів.

2.6. Перегляд регуляторних актів.

Перегляд регуляторного акта здійснюється:

на підставі аналізу звіту про відстеження результативності цього регуляторного акта;

за ініціативою регуляторного органу, який прийняв відповідний регуляторний акт;

в інших випадках, передбачених Конституцією та іншими законодавчими актами України.

У разі наявності підстав, визначених у частині першій цієї статті, регуляторний орган, який прийняв відповідний акт, а у випадках, передбачених Конституцією України та Законом України „Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської

діяльності”, - інший орган може приймати рішення про зупинення дії регуляторного акта, визнання його неконституційним, про скасування чи про необхідність залишення цього регуляторного акта без змін або про необхідність його перегляду.

Якщо відповідно до Закону рішення щодо регуляторного акта приймаються іншим органом, цей орган подає відповідні пропозиції регуляторному органу, який прийняв відповідний регуляторний акт.

2.7.Погодження проектів регуляторних актів, які розробляються органами виконавчої влади, із спеціально уповноваженим органом або його територіальними органами

Проекти регуляторних актів, які розробляються місцевими органами виконавчої влади, територіальними органами центральних органів виконавчої влади, підлягають погодженню з відповідними територіальними органами спеціально уповноваженого органу.

Для погодження до спеціально уповноваженого органу разом з проектом регуляторного акта подаються аналіз регуляторного впливу цього проекту та копія оприлюдненого повідомлення про оприлюднення проекту з метою одержання зауважень і пропозицій.

Тривалість погодження проекту регуляторного акта не може перевищувати одного місяця з дня одержання проекту спеціально уповноваженим органом або його територіальним органом.

Спеціально уповноважений орган або його територіальний орган розглядає проект регуляторного акта та документи, що додаються до нього, і приймає рішення про погодження цього проекту або рішення про відмову в його погодженні. Це рішення не пізніше наступного робочого дня з дня його прийняття подається до органу, який розробив проект регуляторного акта.

Рішення про відмову в погодженні проекту регуляторного акта повинно містити обґрунтовані зауваження та пропозиції щодо цього проекту та/або щодо відповідного аналізу регуляторного впливу.

Після доопрацювання проекту регуляторного акта та/або відповідного аналізу регуляторного впливу з урахуванням наданих зауважень та пропозицій цей проект подається у встановленому Законом порядку на повторне погодження до спеціально уповноваженого органу або його територіального органу.

У разі незгоди з рішенням про відмову в погодженні проекту регуляторного акта розробник цього проекту може звернутися відповідно до спеціально уповноваженого органу чи його територіального органу з ініціативою щодо утворення погоджувальної групи для проведення консультацій з метою усунення суперечностей.

До складу погоджувальної групи входять представники розробника проекту регуляторного акта та спеціально уповноваженого органу або його територіального органу.

Якщо поданий на погодження проект регуляторного акта не оприлюднювався розробником цього проекту, спеціально уповноважений орган чи його територіальний орган залишає цей проект без розгляду, про що повідомляє розробникові проекту в письмовій формі не пізніше наступного робочого дня з дня одержання відповідного проекту спеціально уповноваженим органом або його територіальним органом.

Після оприлюднення проект регуляторного акта, який було залишено без розгляду, подається його розробником на погодження до спеціально уповноваженого органу чи його територіального органу в порядку, встановленому Законом.

2.8. Систематизацію регуляторних актів.

2.9. Недопущення прийняття регуляторних актів, які є непослідовними або не узгоджуються чи дублюють діючі регуляторні акти.

2.10. Викладення положень регуляторного акта у спосіб, який є доступним та однозначним для розуміння особами, які повинні впроваджувати або виконувати вимоги цього регуляторного акта.

2.11. Оприлюднення інформації про здійснення регуляторної діяльності.

Регуляторні акти, прийняті органами та посадовими особами місцевого самоврядування, офіційно оприлюднюються в газеті “Луцький замок” або в інших друкованих засобах масової інформації, не пізніше як у десятиденний строк після їх прийняття та підписання.

План діяльності регуляторного органу з підготовки проектів регуляторних актів та зміни до нього оприлюднюються шляхом опублікування в друкованих засобах масової інформації цього регуляторного органу та/або шляхом розміщення плану та змін до нього на офіційній сторінці відповідного регуляторного органу в мережі Інтернет.

Повідомлення про оприлюднення проекту регуляторного акта з метою одержання зауважень і пропозицій, проект регуляторного акта та відповідний аналіз регуляторного впливу оприлюднюються шляхом опублікування в друкованих засобах масової інформації розробника цього проекту, та/або шляхом розміщення на офіційній сторінці розробника проекту регуляторного акта в мережі Інтернет.

Звіт про відстеження результативності регуляторного акта оприлюднюється шляхом опублікування в газеті “Луцький замок” або в інших друкованих засобах масової інформації друкованих засобах масової інформації регуляторного органу, який прийняв цей регуляторний акт, та/або шляхом розміщення на офіційній сторінці цього регуляторного органу в мережі Інтернет.

Витрати, пов'язані з оприлюдненням документів, зазначених у частинах першій - третій цієї статті, фінансуються за рахунок розробників проектів регуляторних актів або регуляторних органів, які оприлюднюють ці документи.

Регуляторні органи публікують у друкованих засобах масової інформації та/або розміщують на своїх офіційних сторінках у мережі Інтернет або оприлюднюють в інший спосіб, у тому числі через телебачення і радіо, інформацію про здійснення ними регуляторної діяльності.

3. Основні функції відповідальних постійних комісій для здійснення державної регуляторної політики у структурних підрозділах виконкому.

3.1 Розробник готує проект регуляторного акту, аналіз регуляторного впливу і подає на відповідальну постійну комісію для вивчення та надання висновків про відповідальність проекту регуляторного акта вимогам статей 4 та 8 Закону.

3.2. Кожен проект регуляторного акта, що внесений на розгляд міської ради, подається до юридичного відділу міськвиконкому для вивчення та надання висновків про відповідність проекту вимогам статей 3,4 та 8 Закону України „Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності.”

3.3 Розробник проекту регуляторного акту здійснює оприлюднення проекту та встановлює строк протягом якого приймаються пропозиції і зауваження які підлягають обов’язковому розгляду розробником цього проекту.

3.3. Відповідальна постійна комісія забезпечує підготовку **експертного висновку** щодо регуляторного впливу внесеного проекту регуляторного акта.

3.4. Висновки відповідальної постійної комісії передаються для вивчення до головної постійної комісії, до сфери відання якої належить супроводження розгляду проекту регуляторного акта у відповідній раді.

4. Оскарження відмови спеціально уповноваженого органу або його територіального органу в погодженні проекту регуляторного акта.

Розробник проекту регуляторного акта має право оскаржити рішення про відмову спеціально уповноваженого органу в погодженні проекту регуляторного акта. При цьому місцевий орган виконавчої влади оскаржує таку відмову - до обласної апеляційної регуляторної комісії.

Одночасно з поданням скарги розробник проекту регуляторного акта надсилає відповідно до спеціально уповноваженого органу чи його територіального органу повідомлення про оскарження відмови в погодженні проекту.

До скарги щодо відмови в погодженні проекту регуляторного акта додаються копії цього проекту та рішення спеціально уповноваженого органу чи його територіального органу про відмову в його погодженні, а в разі необхідності за рішенням скаржника - інші матеріали.

Строк розгляду скарги обласною апеляційною регуляторною комісією, але не може бути більшим ніж один місяць з дня одержання цієї скарги обласною апеляційною регуляторною комісією.

Спеціально уповноважений орган або його територіальний орган може подати на засідання обласної апеляційної регуляторної комісії додаткові матеріали, які обґрунтовують його відмову в погодженні проекту.

За результатами розгляду скарги обласна апеляційна регуляторна комісія приймає рішення про задоволення скарги або про відмову в її задоволенні.

У разі задоволення скарги проект регуляторного акта затверджується або вноситься його розробником до іншого органу, до компетенції якого належить розгляд або прийняття цього регуляторного акта, без погодження відповідно із спеціально уповноваженим органом чи його територіальним органом.

У разі відмови у задоволенні скарги проект регуляторного акта повертається його розробнику на доопрацювання та подання його на повторне погодження відповідно із спеціально уповноваженим органом чи його територіальним органом.

Рішення спеціально уповноваженого органу про необхідність усунення порушень принципів державної регуляторної політики може бути оскаржено до урядового комітету, визначеного Кабінетом Міністрів України, протягом десяти робочих днів з дня одержання органом виконавчої влади відповідного рішення.

5. Відповідальність за порушення порядку регуляторної діяльності.

Посадові особи місцевого самоврядування, винні у порушенні порядку регуляторної діяльності, встановленого цим Положенням, притягуються до дисциплінарної відповідальності відповідно до Закону України „Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності.”

